Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	efter Udgaven af 1686, Odense, paany udgivet tilligemed Oplysninger om Text og Udgaver af M. Hammerich og G. Rode.
Titel | Title:	Thomas Kingos aandelige Sjunge-Chor.
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kjøbenhavn : Gyldendalske Boghandling, 1856
Fysiske størrelse | Physical extent:	238 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

4-276.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 4 8°

1 1 04 0 8 05841 X

+Rex

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Thomas Kingos

Aandelige

Sunge-koors

Første Part,

Indeholdende XIV. Gudelige

Morgen- og Aften-

Sange,

Tillige med de VII. Kong Davids

Poenitendse-Psalmer,

Sangviis forfattede.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Thomas Kingos

Aandelige Sjunge-Chor,

Første og Anden Part.

Efter Udgaven af 1686, Odense,

paany udgivet

tilligemed Oplysninger om Text og Udgaver

af

M. Hammerich og G. Rode.

Sælges til Indtægt for Kirkebygningen paa Vorrebro.

Kjobenhavn.

I den Gyldendalske Boghandling. Louis Kleins Bogtrykkeri.

1856.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Dend

Stormægtigste, Høybaarne

Monark og Ene-Volds-

Herre

CHRISTIAN

dend Femte

Konge til Danmark og Norge,

de Wenders og Goters, Hertug udi Schleßwig, Holstein, Stormarn og Dytmersken, Greve udi Oldenborg og Delmenhorst, ꝛc.

Min allernaadigste Herre og Konge,

Ynsker jeg, med det Ny Aar, alle Himmelens Velsignelser at være og vorde fornyede, til et langt Liv, lyksaligt Regimente, Seyer og Salighed ævindelig, af Gud Fader, ved vor Frelsere og eeniste Saliggiorere JEsum Christum.

Allernaadigste
Herre og Konge

JEg fordriſter mig til udi dybeſte Underdanighed, at ſætte Eders Majeſt. ſtore Navn for udi dette ringe Skrifft, og det der med udi Eders Kongelige Hænder at overgive; Ikke ſom en dyrebar Verdens Gave, der ſaa ſtoor en Monark kand anſtaa; Men ſom en ringe Nyt-Aars Gave, eller en liden Gudfryctigheds Gave, om hvilken jeg har giort mig ſelv dend underdanigſte Tillid, at jeg med tilbørlig Ydmyghed tør frembære dend, baade til Guds Altere og til Eders Kongelige Throne: I Forhaabning, at dend hverken aff GUD eller Eders Kongl. Mayeſt. ſkal vorde forſmaad. Mit Forſæt, med dette mit Aandelige Siunge-koors første Part, haver alleeniſte været dette: At jeg, Gud til Ære, og mine Med-Chriſtne

til

til Opbyggelse, kunde give dem Anledning udi Morgen- og Aften-Sange at ihukomme de særdeelis Sukke, som de ikke alleene for sig self, men ogsaa for Guds Kirkis og vor reene Evangeliske Lærdoms Floor og Fremgang, saavelsom for Eders Kongelige Mayest. Arve-Husis Lyksalighed og det gemeene bestis Fremtarv ere skyldige at udøse; Hvilke særdeelis stykker aldeelis ikke udi nogen Bede-Psalmer bør udelukkis. Maa det behage Eders Kongelige Majest. som tilforne i saa stoor Naade haver optaged nogle faa aff mine forige Riimskriffter, at vende fremdeelis et naadigt Øye til dette mit ringe Arbeyde, skal jeg der ved opegges at anvende ald muelig Fliid, til ikke alleene dend anden Part, men og fleere aff mit Siunge-Koor at forfærdige; Saa vi og her i Danmark, saa vel som de Tydske og andre Lands-Folk (aff hvilke vi hverken have behov at laane, eller udi Riime-Kunsten det ringeste at efftergive) kunde have Psalmer og Sange, til Gudfrygtigheds daglige Øffvelser, som ikke ere taad og udlaant aff deris: Thi de Danskis Aand er dog ikke saa fattig og forknyt, at dend jo kand stige lige saa høyt mod Himmelen som andres, alligevel at dend ikke bliver ført paa fremmede og udlændiske Vinger. I midlertid vil jeg udi allerdybeste Underdanighed befale mig og mit ringe Arbeyde udi Eders Majest. Kongelige Gunst og Naade, og aff Hiertet dagligen bede, at GUD vil lade Eders Kongelige Majestets Aar vare frem og frem, og bekræffte Eders Kongelige Majest. Arve-Stool og

Eders Majest. Sæd ævindelig til sin Kirkis Beskiærmelse, og disse Rigers og Landes ævigvarende Velstand og Velsignelse, saasom Guds Befalning og dend allerunderdanigste Pligt det udkræver,

aff

Eders Kongl. Majest.

Allerunderdanigste Undersaat, og tro Forbedere til Gud

Th. Kingo.

Uværdige Sognepræst i Slangerup.

Skrevet i Slangerup paa St. Hans Evangelistæ Dag 1673.

Til

Til dend gunstige og retsindige Læsere.

Gunstige og good-hiertede Læsere, lad det ey være dig underligt og U-rimeligt, at jeg haver sat disse Aandelige Morgen- og Aften-Sange, tillige med dend hellige og høy-opliuste Kong Davids Poenitentze-Psalmer, under nogle Melodier, som ellers af mange siungis med forfængelig Ord: Jeg haver dermed vildet giort de velklingende og behagelige Melodier saa meget meere Himmelske, og dit Sind (om dig det befalder) dißmeere andægtigt; At om du kand lade dig undertiden befalde, for en Melodies Artigheds skyld, at gierne anhøre en Sang om Sodoma; Du meget meere (om du est et ret Guds Barn) skulde lade dig behage, under selvsamme Melodie, at høre en Sang om Zion. Jeg veed vel, at der ikke faa skal lade sig finde, som dette mit ringe Arbeydis spæde Foster skal vilde udqviste, fordi det ikke er overklæd med de gamle og brugelige Kirke-Sangis Toner. Men her udi haver jeg ikke vist at giøre mig nogens sær Tanker til en Lov; Besynderlig fordi jeg finder vore Forfædre, som haver digted og sammensat vore Kirke-Psalmer, at have brugt dend Frihed, at de ikke haver bundet sig til en to eller fleere, men friit taget allehaande Melodier, end ogsaa af lystige og Verdslige Toner, som meere end nok er beviißligt. Vil nogen sige at Materien, for Melodiens Vanskeligheds skyld, ikke vel skal kunde læris, da er det kun Ord-Nisser til at kyvse Børn med. Vi finde udi vore Psalme-Bøger de vanskeligste Melodier over de sletteste Sange, de jeg ey nu, for Vjtløftigheds skyld, vil indføre; Til med mange i vor Tjd, ja for kort Tjd, ere i

Psalme-Bogerne indførte, og nu i Kirkerne brugelige, som ere af Toner flux vanskeligere end disse, hvilke dog snart ere lærte og for Ordenis Sundheds skyld, med Lyst antagne. Tiden og Brugen lærer Alting. Skulde der og være noget udi Rimekunsten, som dend skarpsindige Læseris lekkere Øren skulde anstøde, vil jeg, naar min Feyl vises, mig baade der paa erklære, og en anden gang, saa vyt mueligt, der efter rette. En rætsindige og billig dømmende Læsere vil fortolke det, som hans Guds Kierlighed er: Men et vringel-vuren og særsinded Hoved vil forklare det, som hans Sind og Sæder er. Mig er det hidindtil ene nok, at jeg veed forud, dette mit ringe Verk har befaldet endeel de Høy-ædelste og Høy-lærdeste Hoveder iblant os, og besynderlig voris Ædle og Høyærværdige Fader og Biskop Doctor Johan Wandal, som mig i særdelished det til Trykken at forfærdige haver opmuntred, hvilket og skal give mig Aarsag, at ikke tage Haanden fra Ploven, men fremdelis blive ved, fleere af mine Riim-Skrifter (om Gud sparer Livet) til Lyvset at fremføre. Des imellem, gunstige Læser vil jeg have dig et glædeligt og lyksaligt Nyt Aar troligen forynsket, bedendis trolig for dig, og mit ringe Arbeyde, at Gud vil velsigne baade Dig og Det, og Jeg forbliver Din

Ærbødigste og Velvilligste Tienere
i HErren altijd

Th. Kingo.

Aandelige Sjunge-koors

Første Part.

Dend 1. Morgen-Suk.

NU staar jeg op i HErrens Navn,
Min Frelsers JEsu kierlig Favn
Med Naade mig omarme:
O hellig Aand i Hiertet mød,
Og med din kraftig Naadis Glød
Mig til alt Got opvarme!
Lad Ordet læris reent og ræt,
Lad alle Satans Smuge-sæt,
Som Avn og sky bortdrive:
Giv Kongen Lykke, Raad og Mood,
Lad hver en Achitophels blood
Forbandet ævig blive.
Giv disse Riger Fryd og Fred, Lad

Lad Ræt og skiæl alt blive ved,
Og daglig Blomster bære:
Lad mig, O Gud! i denne Dag
I Tanker, Ord og ald min sag,
Dig Hierte-knyttet være.
Tag mig og mine vel i Agt,
Tving Kiødsens baade List og Magt,
Som er mig fast om Borde;
Saa frygter jeg ey noget stød,
Og ey hvor snart i Liv og Død
Det end vil Aften vorde.

Dend Første Morgen-Sang.

1.

Kind nu op i JEsu Navn,
Du Livsalig Morgen-røde,
Jeg vil i Basunen støde
Hos min Seng og Hvile-Stavn!
Ald min Inderdeel sig røre
Med ald Tak for Natte-Ly,
Og min Frelsers Lov opføre
Til dend høye Himmel-Sky.

2.

Nattens mørke Taage gik,
Jeg har Dagen alt i syne,
Og min hvilte Øyen-bryne
Soolen nu i sigte fik,
Nattens skrækkelse er borte,

Død

Død og Dievel for mig svandt,
Som mit Levnet vilde korte,
Jeg dem alle overvandt.

3.

Ach min Siæl, fremstil dig nu,
Giør at alle Blode-draaber
Værmis op, og at du raaber
Aff dit fulde Hiert' og Hu:
Halleluja! ævig Ære
Være dig Tre-eenig GUD,
Som paa Hænder vilde bære
Mig fra Mørkets Hærskab ud.

4.

Give GUD jeg kunde saa
Dagen i din Frygt begynde,
At jeg ikke skulde synde
Og paa snuble-steenen gaa,
Ach! at JEsus vild' oprinde
Over mig som Sool og skiold,
At jeg kunde overvinde
Kiød og Blood og Satans Vold.

5.

Mine Veye jeg ey kand,
Som jeg gierne vilde, kiende,
Du, O Gud, kandst eene vende
Min Fornufft og min Forstand,
At jeg udi spooret bliver,
Som dit Ord mig vjser paa,
Og hvor hen din Aand mig driver
Jeg med Glæde did kand gaa.

6.

Gid jeg Satans Lyste-Drik
Hade maa som Gifft og Galde,
Lad dog aldrig mig befalde
Hans løgnagtig Engle-skik:
Lad mig aldrig tænk' at plokke
Figen, blant hans Tidsle-Frøe,
At hand mig saa skulde lokke
For et Æble til at døe.

7.

Skal og Satans Lemmer sig
Denne Dag mod mig bevæbne,
Lad da denne haarde skæbne
Vendis, O min Gud, ved dig,
Frj mig ud fra Tungers Svøbe
Og fra Morde-mandens Haand,
At min Food dog kand undløbe
Deris skiulte Snære-Baand.

8.

Ald dend Gierning, Drift og Daad,
Som min Haand i Dag skal giøre,
Gid jeg hende aldrig røre
Uden din Aands Kraft og Raad:
Thi forgævis skal jeg svede,
Og arbeyde uden Frukt,
Om din Aand er ey tilrede,
Og din Hielp er udelukt.

9.

Mine korte Dag' og Aar,
Lykke, Velfærd, Gods og Ære,
Hvordan de skal lodnet være,

Det

Det udi din Ville staar:
Giv mig kun hvad dig behager,
Bland du selv mit Levnets Skaal,
Ey som det min Gane smager,
Mens saa som det er dit Taal.

10.

Lad din Lysse-stage staa,
Og din Ære sig udbrede;
GUD, du selv til Lysset lede
Dem som end i Mørke gaa,
Dine Hyrder du bemande
Som skal vogte dine Faar,
At de friit mod Ulven stande,
Som din Hiord fast efftertraar.

11.

Gid vor Konges Arffve-stool
Maatte ævig, ævig være,
Seyer, Salighed og Ære
Blive Ham som Middags Sool,
Gjør dend gandske Konge-stamme
Høy-velsignet i dit Navn,
Giv hans Raad Forstand at ramme
Ære din og Rigets Gavn.

12.

Vore Landemerker staa
Mured om med Fred og Leyde,
Hunger, hastig Død og Feyde
Bryde ey med Vold der paa,
Land og Vand velsigned blive,
Fædme aff Guds Vogne-spoor,

Ald

Ald nødtørfftig Grøde give
Mens vi leffve skal paa Joord.

13.

HERRE glem og ikke mig
Din Velsignelse at sende
Og alt Got til mig at vende
Som min Troo den er til dig:
Lad dit Ansigt med mig vandre
Fæst du selv min svage Food,
Lad ey Synden mig forandre,
Og omvelte i mit Blood.

14.

Lær mig ved hvert Klokke-slæt,
Denne Dag forbedret blive,
Saa mit Hierte her i Live
Bliver ey til Verden sæt:
Men at jeg mig kand erindre,
Hvor min Tjd dend nipper aff,
Og hver Time bliver mindre,
Til jeg seyner i min Grav.

15.

O min GUD, du hielp mig da,
Naar mit Levnets Maal har ende,
Og mit Hiul ey meer vil rende,
Men mit Aag skal spendis fra!
Lad da uden Tjd og Dage
Mig dit Æris Ansigt see!
Synd og Sorrig, Vee og Klage
Rodne med min Jorde-Blee.

Dend Første Aften-Sang.

1.

Dagen er snart runden hen,
Det nu flux ad Aften lider
Tiden sagtelig henskrider!
HERre Gud vær du min Ven,
Naar at Mørkheds Magt og Vælde
Falder paa min Øyenbryn,
Lad mig, Gud, da til dig helde,
Og vær' i dit Øyesyn.

2.

Fra min Moders Bryst og Barm
Har du mig alt Got beskæret,
Og min Tilflugt stedse været
Under Skyggen aff din Arm!
Din usigelige Naade
Staar i hvert mit Foode-fied,
Paa hvad Stj jeg vilde traade
Har du GUD alt følget med.

3.

Tak! O Tak aff Hierte-Rood
Være dig, ald Naadis Kilde,
Lad mig ingen Draabe spilde
Udaff ald din Naade-Flood,
Som du haver ladet flyde
Ned til mig i denne Dag,
At jeg jo min Pligt kand yde
Til din Ære og Behag.

4.

Lufftens Fyrste Satan ey

Med sin tusind-kunstig Snare,
Haver ført mit Liv i Fare
Eller vildet aff min Vey!
Jeg er bleven fast beskærmed
Ved din Himmel-mægtig Haand,
At hvor meget Satan sværmed,
Slap jeg dog forbj hans Baand.

5.

Din Velsignelse hver stund
Har jeg klarlig nok fornummed,
Saa dit Øye ey har slummed
Eller taged nogen Blund:
Men med Fljd og Faders Hierte
Har du givet paa mig agt,
At slet ingen haande Smerte
Er mig paa min Skuldre lagt.

6.

O min Gud vær mig saa good,
At du mig min Synd tilgiver,
Og mit Feyle-Tal udskriver,
Med din Søns det dyre Blood!
Thi saa stoor og overmaade
Som min Synde-samling er,
See! saa bondlos er din Naade
Jmod mig og mod en hver.

7.

Har jeg end med Ord og Daad
Mig vel høyt forseet og synded,
Til forbudne Frukter skynded,
Effter Slangens listig Raad,
Lad mig da min Synd begræve,

Forend

Førend Soolen daler slæt,
At jeg rense kand mit Klæde
Udi JEsu bloodig Tvæt.

8.

Giv mig og din Hellig Aand,
At jeg Synd og Skam forsager,
Og Vellystens skaal ey smager
Til min Siælis Byrd' og Baand:
Mens at jeg dit Barn maa være,
Som du har paa Hiertet sat,
Og du vilt paa Armen bære
Til min Dods dend lange Nat.

9.

Kom da søde sove-Tjd,
Jeg vil Verden snart forgiette,
Min Uroe med Sovnen lette,
Lad, O Gud! dit Ansigt blid
Over mig med Lyst oprinde,
Naar jeg slummer sagte hen,
At jeg alt din Vagt kand finde
Til jeg vogne skal igien.

10.

Falder nogen Drøm mig ind
Udi min bekymred Hierne,
Livsens Sool og Jacobs Stierne
Lyys da op mit mørke sind;
At ald Synde-damp maa svinde
Fra min søvne-knytte Siæl,
At mig Satan ey skal vinde
Udi søvne som en Træl.

11.

Lad de Hellig-Engle-Bud
Som din Øyesteen mig vare,
Fra ald Satans snid og snare
Og hans hule Helved-skud!
Giør min Tanke til en Stie,
Hvor Guds Engle op og ned
Mig i Himmel-spor kand vrie,
Til at see din Salighed.

12.

Lad dit Ord og Ære staa
Uformørket allevegne,
Lad din Naade-Dug nedregne,
Og din Kirke Fremvert faa,
Signe selv vor Kongis Throne
Og det gandske Konge-Blood,
Sæt paa ham en deylig Krone,
Giv ham en bestandig Rood.

13.

Tænk, GUD, i Barmhiertighed
Ogsaa paa de Huuse-vilde,
Og paa hver som lider ilde
Og sig ingen Hvile veed:
Lad de Fattig, Faderløse,
Sorrigfulde, Fangne, Træl,
Trøst og Hielp af Kilden øse
Som er udi Israel.

14.

Mine Venner hvor de er,
Lad dem dig befaled være,
Og dem med din Aand regiere,

De

De maa finde en og hver,
At mit Aften-Offer kunde
Sig til Skyen trænge ind,
De og selv til dig maa stunde
Udi Hierte, Siæl og Sind.

15.

Luk saa Dør i JEsu Navn,
Dødsens Broder vil mig gieste,
Jeg har dog mit Siæle-fæste
I min Frelsers JEsu Favn!
Skal og Døden selv sig snige
Til mig ind i denne Nat,
Jeg er færdig, vil ey vige,
Mens jeg har min JEsum fat.

16.

Saa skal jeg med Fryd opstaa
Og med Morgenrøden møde
Ja med Tak min' Dyne bløde,
Før jeg vil til Gierning gaa!
Og naar saa min Tiid har Ende
Jeg skal hvile i min Grav,
See! saa skal min Siæl sig vende
Til dig, Gud, som hende gav.

Dend 1. Aften-Suk.

Dagen nu sin Afskeed tager,
Natten ham af Lande jager,
Jeg vil knæle, JEsu sød,
Og min Suk op til dig sende,

At du til mig vilde vende,
Fred og Sundhed, Liv og Brød:
Giv din Kirke Roe og Glæde,
Lad i Kongens Sal og Sæde
Ingen Modgangs skygge gaa.
Lad et hvert bedrøved Hierte,
Og hver Christen i sin Smerte
Lyvs og Lindring fra dig faae.
Lad mig og, O JEsu, hvile
Frj fra Synds og Dødsens Pile
Tag mig i din' Arme fat,
Saa vil jeg i Morgen siunge
Denne Loffang med min Tunge:
JEsus var min Sool i Nat.

Dend Første Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

Ach! min HErre, straf mig ey
I din Næse-fnysend Vrede
Og udi din Grumheds Hede,
Lad dog Naaden finde Vey!
Tænk dog, HErre, at jeg arme
Er saa svag og siver hen,
At vilt du dig ey forbarme,
Faar jeg aldrig Krafft igien.

2.

Heele mig og vær mig good,

Mine

Mine Been vil mig ey bære,
De saa høyt forfærded' ere,
Jeg kand ey staa paa min Food!
Ja min Siæl forfærdis saare,
Ach! hvor lenge skal det saa
Vare med mig arme Daare?
Før jeg skal din Naade faa.

3.

Ach min HERRE vend dig om
Til din vanlig Gunst og Naade,
Løß min Siæl aff Trang og Vaade
Og til Hielp mig Arme kom:
Lad Barmhiertighed dig røre
Mens jeg end i Live er,
Thi hvo kand din Lov udføre
Naar mand ham til Graven bær?

4.

Jeg har trællet og er træt
Aff de dybe Hierte-sukke,
Og de sørge-Hik og Klukke,
Saa jeg nep har Aande-dræt:
Ja min Seng den hver Nat svemmer
Aff min kolde Angest-Sved,
Og min Graad, som Sindet klemmer
Bløder flux mit Leye-sted.

5.

Udaff Harm, Fortred, Uret,
Er mit Øye giennemstukked,
Ja dend Spot som jeg har drukked,
Har som Møl mit Ansigt ædt,
At det sørge-Rynker drager

Og er gammel vorden slet,
Alt for deris skyld mig plager,
Og har sig imod mig sæt.

6.

Viger dog, og viger hen
Alle I som Uret giøre,
HErren skal dog engang høre
Paa min Graadis Røst igien:
Min Formaning skal hand lyde
Med et naadigt Øre paa,
Og min Bøn skal jeg frembyde,
At dend vel optagis maa.

7.

Da skal alle, alle de
Vorde snart til skarn og skamme,
(Gid det dem maa ogsaa ramme)
Som vil min Ulykke see:
De forfærdis maa og vende
Sig tilbage med en hast
I dend ævig skendsel rende,
Som de haver for mig kast.

Den 2. Morgen-Suk.

DAgen nu fra Himlen rinder,
Natten mig ey meere blinder,
Lad, O Gud, min Skabermand
JEsu Naadis Soole-Øye
Gunst og Glæde mig tilføye

I det taaged Syndsens Land.
Skin udi dit Huus og Kirke
Og vor Salighed udvirke
Ved din Aand vor Trøstermand.
Glæd du Kongen og forleene,
At hans Arve-husis Greene
Viit i Verden blomstris maa;
Styrt hans Fiender overende
Lad hver Skalk og Judas rende
Til sin Strikke snart at faae.
Hielp mig selv, min GUD at finde
Vey i Verdens torned Ørk,
Lad ey Mørkheds Engel binde
Mig i Lysters Lenke-mørk,
Giv mig Brødet uden Klage,
Og foruden Skam og spot,
Slut i Naade mine Dage,
Saa er Alting vel og Got.

Dend Anden Morgen-Sang.

1.

Sjæl og Hierte, Sind og Sandser
Vaager op og værer froo,
Og for HErrens Ark omdandser
Med en fyrig Aand og Troe!
Takker Gud for denne Nat,
I har Morgenstunden fat,

Dagen blidelig oprinder,
Og J eder vel befinder.

2.

Jeg mig lagde need til Hvile,
Men min Gud holt paa mig Vagt,
Satans synde-gifftig Pile
Hafde mig om Livet bragt,
Om, O Gud, din Engle-Hær
Haffd' ey været mig saa nær,
Jeg i Mørked haffde bleved,
Og til Døden vist opskreved.

3.

Derfor jeg din Lov og Ære
Vil udbrede med min Mund,
Min Taksigelse frembære
Udi denne Morgenstund!
Rør mig med din Aand og Ild,
Thi min egen Brynd' er vild!
Lad din Glød min Læbe røre,
Og din Lov med Lyst udføre.

4.

Jeg vil Lufften giennem-skiære
Med min Tungis Raab og Røst,
Hiertet til dit Alter bære,
Des det fuld aff Troo og Trøst!
Tag, O JEsu, tænd det op
I min Jorde-tunge Krop,
Lad det Offer dig behage,
Og aff Jorden intet smage.

5.

Du est Gud før Jorden skabtis,

Førend

Førend Bierg og Tue blev,
Førend jeg i Adam tabtis,
Var jeg paa dit Tanke-Brev!
I din Søn du elskte mig
At jeg skulde visselig
Hans Medarving ævig vorde,
Pagt og Baand du med mig giorde.

6.

Det skal være mig et Minde
Hver dend Dag jeg seer at gry,
Jeg skal det om Hiertet vinde,
Jeg skal det om Armen sy,
JEsu, JEsu Kierlighed
Er det eene der jeg veed,
Hvor ved jeg min Siæl kand trøste,
End om Hiertet vilde brøste.

7.

Er jeg end til alle Prikker
Ey saa lige Engle-skiær,
Om jeg Synden end inddrikker
I mit svage Kiød (dißvær)
Giv mig, Gud, dog styrk' og Kraft,
Imod Syndsens gifftig safft,
At jeg dend i Egget døder,
Før dend Basilisker føder.

8.

Lad mig alle mine Dage
Ryste mig mod Satan ud,
At hand mig ey skal bedrage
Med sin Vellyst-smykked Brud:
Beed, O JEsu, beed for mig,

Naar hand kommer hemmelig,
Og vil mig som Hvede sigte,
At min Tro ey da skal svigte.

9.

Giv mig Lykke at adspørge
I din Frygt mit Levnets Brød;
Lad mig ey som Hedning sørge,
Om jeg end skal lide Nød:
Signe Hustru, Huus og Hiem,
Mine Børn hielp frem og frem,
Lad os alle ved din skygge
Vorde rolige og trygge.

10.

Boo hos os, O Gud, i Naade
Med dit saliggiørend' Ord,
Med din Aand de Hyrder raade,
Som skal tiene for dit Bord.
Giør vor Konge sterk og stoor,
Sæt hans Land' i Fred og Floor,
Lad hans Raad aff Vijßdoms Kilde
Øse tidig Raad og snilde.

11.

Giør vor Land som Zions Bierge
Fulde aff din Fedm' og Frugt,
Ald Ulykke du affverge,
Driv vor Fiende selv paa Flugt,
Lad ey Vaade-Ild og Vand
Blive Herrer i vort Land,
Lad ey Hunger, Pest og Plage
Korte vore Levnets Dage.

12.

Er U-lykken og i Veye
For mig selv i denne Dag,
Du, O Gud, kandst det omdreye,
Du kand hielpe i dend sag,
Saa min Food sig støder ey
Paa min rette Farevey,
At sig Satan ey skal glæde,
Om jeg trøsteløs maa græde.

13.

Lad min Tjd i Fred bortrende
Til jeg lakker ad mit Maal,
Giv mig GUD en salig Ende,
Giør mig glad ved Dødsens skaal!
Lad mig midt i Døden staa
Med min Frelsers Harnisk paa,
Fuld aff Troo og Aandens Glæde,
I dend anden Verden træde.

Dend Anden Aften-Sang.

1.

Lusser op og værer glade
Livsens Aarer fuld' aff Blood,
Hvor udi min Aand mon vade
Som en Purpur-farvet Flood!
O du dyre-kiøbte Siæl
Bliv ey stum som Asen-Træl,
Lad dit Hierte, Mund og Tunge
HErrens Lov og Ære siunge.

2.

Thi saa vjt som Himlens Bue
Skyder sig om Jordens Bold,
Er Guds store Magt at skue
Og hans Ære mangefold,
Ingen Sool til Hvile gaar,
At vi Menniſker jo faar
Aarſag os til GUD at vende
Før vi Afften-Lyvſet tende.

3.

Jeg maa ſelv, O GUD, bekiende,
Enddog jeg en Synder er,
Du har hafft ſaa ſtoort et Nænde
Over mig, enddog jeg bær
Synds ſpedalſkhed i min Barm,
Saa har dog din Naadis Arm
Ikke vildet mig nedkaſte
Blant de Mørkheds-lenked Gaſte.

4.

Ach! hvor mange, mange Dage
Har du til mit Levnet lagt,
Som jeg nu maa vel beklage
At jeg ey har hafft i agt!
Ach! hvor tjt har Solen rendt
Og Guds Merk' er paa mig brendt,
Til hans Naades Tiid at bruge
Før mig Døden ſkuld' affluge.

5.

Denne Dag, ſom nu vil qvelde,
Har og Tuſind Tegn opſat
Paa din Naade, Magt og Velde,

Som

Som jeg ußle Orme-skrat
Har i mange Maader seet,
At du har mod mig beteet,
Jeg med Sundhed, Fred og Glæde
Kand nu aff mit Arbeyd træde.

6.

Ach! min Gud jeg vil dog ikke
Til min sove-sted hengaa,
Før dend Synd, som mig mon stikke
I min Barm, sin Død kand faa,
Jeg bekiender at jeg dig
Denne Dag og idelig
Har til Heffn og Harm operred,
Og mit Levnet fast forverred.

7.

HERRE, om du vilde trette,
Og med mig i Rette gaa,
Skue alle synde-Plette,
Store synde-Feyl og smaa,
Jeg med ævig Spot og skam
Blev da Satans Deel og Nam,
Jeg i Helved skulde synke,
Og mig ingen skulde ynke.

8.

Men, O Gud, vend dog dit Øye
Til din Søns Døds Krafft og Fynd,
Tænk dog hvad hand maatte døye
For min Purpur-blodig Synd!
Hand tog paa min skam og skyld
Og min Jammers Pine-Byld,

Derfor

Derfor vil jeg Synden hade,
Og med Graad hans smerter bade.

9.

Lad din' Engle mig bevaage,
Naar jeg mig skal legge ned
Udi Nattens blanded Taage,
Og jeg aff mig selv ey veed,
Lad min Siæl da holde Vagt
Mens min Krop sig hviler sagt,
Lad din' Engle mig omringe
Og hin sterke Dievel tvinge.

10.

Giv, O Gud, jeg aldrig glemmer,
At jeg Arme bleven er
En udaff din Kirkis Lemmer,
Som dit Kiendemerke bær!
Gid din Kirke hos os staar
Som en vandet Urtegaard,
Lad Vildbassen ey omroode
Det du har begyndt at poode.

11.

Giør vor Kongis Arve-Sæde
Høyt i Seyer, Ær' og Agt,
Lad alt Kongens Huus optræde
Til jo størr' og større Magt!
Lær du selv hans høye Raad
Hvad der er dend beste Daad,
Til din Ære at forfremme,
Og hans Fiender at beskiemme.

12.

Lad din Fred og Leyde blive

Laaß

Laaß og Lukke for vort Land,
Lad Ulykke overdrive,
Knuus du Satans Løve-tand,
Lad en hver i Fred og Roo
Under dine Vinger boo!
GUD beskierme og beskytte
Thronen, med dend mindste Hytte.

13.

Her paa vil jeg mig nedlegge,
JEsu, du skalt med mig gaa,
Inden for mit Hiertis Vegge
Du din Hvilested skalt faa!
Verdens Omhu, Lyst og Nød
Vige bort og blive død!
Jeg vil hos min JEsum blunde
Fra ald Verdens Bulder-stunde.

14.

JEsus skal mig og opvekke
Til min Gierning glad og sund,
Og sin Haand fremdelis rekke
Til dend næste Morgen-stund!
Og naar Døden træder til
At hand mig omfælde vil,
JEsus skal min Grav da lukke
For ald Verdens Sorg og Sukke.

Dend 2. Afften-Suk.

HAf Tak, O Gud, for denne Dag
For Sundhed, Glæde, Fred og Mag,
Tak ogsaa, naar dit Riise-Snert

Vil

Vil qviste mig, det er mig kiert.
O leg mit Demant-hiert' i blød
I JEsu Blood og i hans Død,
Vri det og bøy det i din haand
Ved din den gode hellig Aand.
Lad mig ey gaa til Sovested,
Før jeg er viß, min Gud gaar med.
Dit Tempel og vor Kongis Stool,
O du Rætfærdighedsens Sool,
Selv overskinne Naade-fuld,
Vær mig, og min' og hver Mand huld,
Skriv paa min Seng og Sove-Træ:
Her hviler hand i HErrens Læ,
Hvis Synd er skiult i Jesu saar,
Hand her en Natte-hvile faar!
Der hand slog Verden af sit Sind,
Da lukte hand sin JEsum ind.

Dend Anden Kong Davids

Poenitendse Psalme.

1.

SAlig er en Mand at skatte,
Naar hans Byrde lettis af,
Og hans Synder er forlatte,
Skiult i HErrens Naadis Haff:
Naar GUD ikke regne vil
Hans det daarlig Synde-spil,

Men

Men hand rundt sin Synd bekiender
Og ey Falskhed forevender.

2.

Thi der jeg var taus, og vilde
Meene jeg var Engle-reen,
O! hvad gik det mig da ilde,
Da vansmegted Marv og Been,
Skiulte Synder aad mig op
Hemmelig fra Taa til Top,
Jeg som Løwen maatte brøle,
For min lønlig Synde-søle.

3.

HErrens Haand og hefftig Plager,
Som med Synden var fortient,
Udi Tyngsel alt tiltager,
Til min Vedske blev forbrendt:
Jeg blev mager og forsvand
Som en Urt for Sommer-brand,
Merk, O Synder! Leg paa Hierte,
Sligt giør Syndsens skiulte smerte.

4.

Jeg omsider blev til sinde
At bekiende Synd og skam,
Lukke Skalken ikke inde
Under en skin-hellig Ham:
Men jeg sagde saa hos mig:
HErre Gud, jeg vil for dig
Min Mißgierning friit bekiende,
Da fik Syndsens straff og Ende.

5.

Derfor skal hver Helgen mindis

Hvor

Hvor mod mig du varst saa bljd,
Tag' Exempel, naar du findis,
Gud at søg' i rette Tjd,
At naar Synde-Flooder sig
Velter ind mangfoldelig,
De ey da til dig skal rekke,
HErrens Haand skal dem forstekke.

6.

Vil end Lowen mig forbande,
Jeg har Gud at roo mig ved,
Skal her megen Angest lande,
Gud, du est mit Fiele-sted,
Du for Sorg og Sicele-Trang
Skal med Fryd og Frelse-sang
Mig omringe allevegne,
Og din Lov paa mig optegne.

7.

Gud vil selv stoor Fliid anvende,
Nøye agte mig oppaa,
Lære mig dend Vey at kiende
Hvor jeg sikker vandre maa;
Ja hans Oyis gode Raad
Er med mig i ald min Daad,
Og skal altid mig raadføre
Hvad som jeg skal troo og giøre.

8.

Værer derfor, værer ikke
Som dend vild' og vrinske Hest,
Vider eder bedr' at skikke
End hint grove Mule-Bæst,
I hvis Mund (om de skal staa)

Tomm'

Tømm' og Krogbid knibe maa,
At de ey for nær skal træde
Og slae HErren aff sit Sæde.

9.

Mange Plager (hvor det lenter)
Er dend Ondis visse Dom,
Men hvo kun sin Gud forventer,
Med Miskundhed ringis om.
Giver derfor Røst og Lyd,
Siunger ud aff Hierte-Fryd
I Retfærdig', Hierte-Fromme,
Eders Frelse skal dog komme.

Dend 3. Morgen-Suk.

AT Søvn og Slum og Seng far vel,
Det dagis flux i Øster,
Til Bøn, til Bøn, min kiære Siæl,
Suk til dend Gud, dig trøster:
O Lysens Fader, Livsens Sool
Med Søn og Aand tillige,
See fra din høye Himmel-Stoel
Ned til vort Jorderige:
Lad Lyset i din Kirke boo,
Lad Ordets Lys og Stytte
Ledsage os i Christi Troo,
Til vi til Himmel flytte:

Oplyvs du Kongens Hiert' og Sind,
Hans Sverd, som Lynild blive,
Giør hver hans Fiende synlig blind;
En stadig Fred os give.
Lyvs og, O JEsu! for min Food,
At jeg skal ikke falde,
Men at jeg varer Kiød og Blood
For Syndsens Sukker-galde.
Lad dine Engle mig ved haand
Igiennem Verden lede,
Og udi Sygdoms haarde Baand
Et Plaster til mig rede,
Gid jeg saaledis leve maa
I hver en Tiid og Lykke,
Jeg kand mod Livsens Aften faa
Det ævig Lyvsis Smycke.

Dend Tredie Morgen-Sang.

1.

Lyksalig Dag! som nu saa bliid oprinder,
At jeg endnu, med Solens Opgang, finder
Guds Naade i min ringe Busk at boo,
Saa Nattens Mørk og Satans Fange-Felde
Fik ingen Magt min Siæl at overvelde
Med sin Uroe.

2.

Lov skee dig Gud i høye Himmel-rige,

Jeg

Jeg vil med Tak op aff mit Leye stige,
Ja til dig løffte Hierte, Mund og Haand,
Min Siæl skal yde sine tusind Sukke,
Mit Ansigt skal mod Jorden ydmygst bukke
Sig ved din Aand.

3.

Det er jo ey min Værskyld nogen Maade,
At dog dend mindste Grand udaff din Naade
Mig skulde blive giort til Deel og Lod:
Men for min Synd og megen stoor Usnilde,
Du aff din naadig Haand mig burde trilde
Saa som en Klod.

4.

Dog haver du mig i din Arm optaged
Og Faders Hierte altid til mig draged
End og i denne nest forgangne Nat:
Du har ey qvisted mig med Syndsens Snerte,
Mens jeg som Segl oppaa dit hulde Hierte
Har været sat.

5.

Op, op min Siæl, og skynd dig at aflegge
Ald Mørkheds Ham forinden disse Vegge,
Gak ud mod Soolen som et Lysens Barn,
Og lad dit Hiert' i Vand for Synden smelte,
Skam dig, at du her effter dig skalt velte
I Synd og skarn.

6.

Mit Vandre-Tøy jeg der med paa mig tager,
Gud give mig sin Naade at jeg mager
Paa alt det som kand Gud til Ære skee,
At hvor jeg mig skal hen i Verden vende,

Jeg Guds Ansigtis Lyvs hos mig kand kiende
Og klarlig see.

7.

Mit Embed og mit Kald mig er befaled,
Gid det ey bliver udaff mig forhaled
Og efterlat ved Lyst og Ledighed;
Men at jeg kand Guds Ære stedse søge,
Min Næstis og mit eget Gavn forøge
Med Fliid og Sved.

8.

Giør du, O Gud, min Bolig fuld aff Lykke,
Lad ingen Modgang mig og mine trykke,
Affvend i Naade Vaade-Ild og Vand:
Lad hastig Død mit Levnet ey affkiere,
Gid mine Been mand ey med skam skal bære
Til Mørkheds Land.

9.

Giv mig din Aand og Naade at jeg viger
Fra Synd og skam, og til min Gud opstiger
I gandske Hierte, Tanke, Hu og Sind:
Lad mig ad Verdens Lokke-Fugle spytte,
Jeg mig for Lysten i mit Kiød kand hytte,
Som slet er blind.

10.

Din Ær' og Ord hos os befæsted blive,
Giv dem din Aand som Fredens Ord skal drive,
Giør du vor Konge mægtig, stor og sterk!
Giv Seyer, Lykke, Raad udi hans Rige,
At Efterkommerne der om kand sige:
Det var Guds Verk!

11. Lad

11.

Lad Jorden blive fuld aff Frugt og Grøde,
Giv aff det dybe Vand nødtørfftig Føde,
Velsigne du hvert Huus og Figen-Træ:
Lad hver foruden Synd sit Huuß opbygge,
Og sidde under HErrens Vinger trygge
I Ly og Læ.

12.

Her paa, min Gud, jeg for mig selv vil bede,
Du vilde mig paa Sandheds Veye lede,
Og følge mig ved Haanden tryggelig,
At sikkerhed mig ikke skal forraske,
Men at jeg i min Jord og Falle-Aske
Maa speyle mig.

13.

At naar mit Glaß er gandske da udrundet
Og ingen Hielp i Verden bliver fundet,
GUD øse da min Siæl ald fuld aff Trøst!
Min JEsus maa mig ligg' i Hiert' og Tunge,
Indtil jeg skal mit Hellig, Hellig siunge
Med Engle-Røst.

Dend Tredie Aften-Sang.

1.

SEnd prægtig Sool, som hele Verden glæder,
Saa sædelig hen fra vor Synn aftræder,
Og Natten bæller ud, som af en Ork,
O Lysens Fader! hos mig Arme vandre,
Som Mørket kand til Liv og Lys forandre,
Og Lys til Mørk.

2.

Ach GUD! du skalt mig ey af Haanden slippe,
Om end dend gandske Verden skulde glippe,
Thi jeg aff Moders Liv er paa dig kast!
Om Bierge sank, og Verden vild' omvelte,
Og Elementerne de vilde smelte,
Jeg staar dog fast.

3.

Naar jeg, O Gud! din Omhu ræt betragter
Og dine Dynis tusindfolde Vagter,
Da rører sig ræt hver en Draabe Blood,
Thi som jeg frem paa Leve-Trappen stiger,
Utallig tusind Vidne til mig siger,
At Gud er good.

4.

Siig dog, min Siæl, om nogen Sool er runden
Op over Hoved dit, og er forsvunden
Foruden noget sær Guds Naadis Tegn?
Luk derfor op dit Hiertis Live-Aare,
Lad flyde ud din Tak, i dine Taare,
Som Dug og Regn.

5.

I Dag, i Dag er det din store Naade
At Satan over mig ey fik at raade,
Enddog min Synd det havde vel fortient:
Dog haver din Miskundhed mig omringed,
At Satans Anslag haver ey gelinged,
Men er affvendt.

6.

Jeg er ey kast ved Siugdom ned paa Leye,
Guds Engle har paa alle mine Veye
Haand-

. Haand-baared mig fra Fald og Fode-stød!
Gud til mit Kald har givet Naad' og Lykke,
Mig har ey manglet et nødtørfftigt stykke
Aff daglig Brød.

7.

Min blodig Synd, min Siælis skam og skade,
Dend Slange-Edder, som jeg burde hade,
Og dog i Dag har hersket i mit Kiød,
O GUD, du dend med JEsu Blood udslette,
Og gak ey med mig Syndere i Rette,
For din Søns Død.

8.

Jeg der med nu til Søvn min' Øyne skikker,
Thi Synden, som i Kiødet boer og stikker
Forsonet er, saa dend ey skade kand:
Min Seng opvartis aff Guds Engle-Skare,
Min Siæl og Liv skal JEsus selv bevare
Min Frelsermand.

9.

Sov da, sov hen, mig skal ey Satan vække,
Og ey med Drømm' og Helved-syner skrekke,
Jeg seer min Gud i søvne hos mig staa,
Jeg skadis ey paa mindste Bloode-Draabe,
I søvne jeg ved JEsu Død kand haabe
Nyt Liv at faa.

10.

Lad ingen Nat, O GUD! dit Ord formørke,
Giv Vægterne i Zion Krafft og styrke,
Velsigne Kongens Huus, og sæt din Vagt
Omkring hans Riger og hans Arve-Lande,

Giv viise Raad, Hans Fiender at modstande
Med Lykk' og Magt.

11.

Besøg hvert Huus og ingen udelukke,
Fra disse mine dybe Hierte-sukke,
Giv alle svage Roo og Hierte-taal:
GUD med sin Aand dem alle kraftig røre,
Som effter HErrens Ville ræt skal giøre
Med Dødsens Skaal.

12.

Far der med vel ald Verdens Pragt og Ære,
Jeg vil min Død ræt nu aff Søvnen lære,
Lyvs over mig dit Ansigts Salighed!
Saa skal jeg fort med Morgenstiernen ile,
Og takke dig for søder Natte-hvile,
For Roo og Fred.

13.

Lad endelig din Aand fra mig ey vige,
Naar jeg i Dødsens Dal skal nederstige,
Vær da, O GUD, min Trøst og støde-stav!
Lad da min Siæl ad Døden haanlig smile,
Mit Legeme i Livsens Haab sig hvile
Udi sin Grav.

Dend 3. Aften-Suk.

Gak Siæl og tag dit Regne-Bræt,
Giør Overslag og ey forgiæt
Tj Tusind Pund at skrive,
Som du fra Gud hver Dag opbær,
Som

Som ey dit Levnets Traad affskiær,
Men sparer dig ved Live.
Skriv om igien, og Lysset sluk,
Og sig, du har Tj tusind Suk
I Troen ham at yde.
Kand det og ey i Afften skee,
Da sig, du vil i Morgen see,
Du kand dit Hierte bryde,
Saa vil du tømme, hvad du kand
Af Hierte-suk og Øyne-vand,
Men, O min JEsu lilde!
Du veedst hvor haard dend Klippe er,
Hvor dybt at Ondskabs Vande skiær
Udi den syndig Kilde.
Tag derfor denne Aften-Suk
Til Takke, og mit Hierte luk
Fra Verdens Synde-møye,
I Morgen skal du fleere faa,
Saa snart din Aand den banker paa
Og vekker mig mit Øye.

Dend Tredie Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

Ach HERRE lad dog ey din Vred' opsyde,
Og i din Hidsighed paa mig udbryde,
Ach ney! straff dog ey som jeg har fortient,

Thi dine Pile mig mit Hierte kløver,
Din Haand med Soot og Siugdom mig bedrøver,
Som paa er kiendt.

2.

Udi mit Kiød er ingen Sundheds Prikke,
Alt for din grumme Vrede jeg maa drikke,
I mine Been kand ingen Liſe boo:
Alt for min Synd, ſom for mit Anſigt vanker,
Ja Dag og Nat beſværer mine Tanker,
Med ſtoor Uroo.

3.

Min Ondſkabs Daad, ſom jeg bedrev forlangen,
(Dend jeg før traadde under Foode-ſvangen)
Dend nu mit Hovet overſtegen er,
Og min Samvittighed ſaa hart bemøder,
Ja mig fuldnær til Helvede nedſtøder,
Som Byrden bær.

4.

Aff Syndſens Saar fuul ſtank og Raad udflyder,
Jeg ſvinder ind, dog nu ſaa høyt fortryder
Min Daarſkab og min Ubeſindighed,
Jeg gaar nu krum og mig i Støff nedbøyer,
Og under Sorgeſkik jeg daglig døyer,
En Angiſt-ſved.

5.

Min Indvold brænder op, og ſnart vil revne
Aff Synd og ſkam; ſom jeg er haan at nævne,
Og paa mit Kiød er ingen Sundheds Plæt:
Jeg er affmægtig, og mig Synden knuſer,
Jeg og mit Hierte brøler høyt og bruſer,
Urolig ſlet.

6. Men

6.

Men HErre, ald min Længsel og de Sukke
Som jeg udi mit Bryst maa indelukke,
Er ey, O Gud! skiult for dit Vjßdoms Raad.
Mit Hierte hefftig slaer, min Krafft og styrke
Har mig forlat, og Øyne ere mørke
Aff daglig Graad.

7.

De som mig før har elsket høyt og æred,
Ja de Staldbrødre som jeg fødd' og næred,
Stood' affsiids fra min Plag' og kiged ind!
Min næste Frende, med vel haart et Hierte,
Stood langt aff Leed, hver haantis ved min Smerte,
I Hu og Sind.

8.

Men de mit Liv med Fliid fast efterſøgte,
De deris Skalke-snarer daglig øgte,
Og de som fritted efter min Ufær!
De taler Vanart mig til Skam og Skade,
Og pønser friit paa Sviig, thi de mig hade,
Hver Dag i sær.

9.

I midlertiid jeg lood som jeg ey hørde
Hvad Skam og skiendsel de om mig udførde,
Som Dummen jeg ey løßde for min Mund,
Jeg var som dend der ikke kunde høre,
Og ey til Gienſvar kunde Tungen røre
Mod Skalkefund.

10.

Thi HErre, jeg med Længsel efterlented
Og at du skulde svare jeg forvented,

Thi

Thi jeg udi mit Hierte tænkte saa:
Om du tilsteder at min Food skal glide,
Da vil det, naar de mellem sig mig slide,
Gaa stoort oppaa.

11.

Men om du, Gud, vilt mine Ribbeen vrie,
Jeg færdig er at halte, og vil tie,
Om end min Pjne altid for mig staar:
Jeg give vil Mißgierning min tilkiende,
Og i Bekymring for dend Synd mig vende,
Som jeg begaar.

12.

Min Affvindsmænd bestyrkede nu leve,
Og de i Tal mangfoldig mange bleve
Ja de som gave idel Ont for Got,
Mod mig som Satan selv aff Hiertet stoode,
Og huldte mig, for jeg attraar det Goode,
For idel Spot.

13.

Men du, O GUD! mig i ald Angest styrker,
Forlad mig ey, thi jeg dig trolig dyrker,
Min Gud og HErre, vær ey langt aff Leed!
Vær snar, Hielp! Hielp! Og paa din Arm mig lette,
Giør dog, O HErre for din Ære dette,
Min Salighed.

Dend 4. Morgen-Suk.

Op min Siæl, thi Sool er oppe,
Straalerne paa Huset leer!
Tænk,

Tænk, at du paa Zions toppe
HErrens Naadestraaler seer,
Som dit Hierte skal oplyyse,
Klare dig Fornuftens Mørk,
Alle sorte Trolde kyyse
Til dend fæle Helved-Ørk!
Søde JEsu! hold min Tanke
Til dit reene Bud og Ord,
Lad i Dag min Siæl opsanke
Naadesmuler ved dit Bord!
Trøst mig, styrk mig, Tag mig vare
Ved din egen gode Aand,
Verdens Lyster, Satans Snare
Blive fra min Hu og haand.
Lad dit Aasyns blide Straale
Skinne paa din Kirke ned,
Du for Kongen fuldt i maale,
Lykke, Liv og Salighed!
Signe Landet, lad mig svale
Synd og Sorg i JESU Blood,
Og naar Livsens Sool vil Dale,
Giør da Dødsens Time good.

Dend Fierde Morgen-Sang.

1.

Welkommen Morgenſtund, med Guld og Gavn i Mund!
Lov ſkee dig, gode Gud, jeg vogned glad og ſund:
Nu ſkal min Øyenbryn ey meere Hvile faa,
Før min Food
Med Hiert' og Mood
I HErrens Huus ſkal ſtaa.

2.

I Afftis blev vort Lyvs og Brende-Lampe ſlukt,
Men JEſus Verdens Lyvs i Siælen ſkinde ſmukt:
Min trætte Krop i Fred og Leyde hvilte ſig,
Og min Seng
Var ey ſaa æng,
GUD bode jo hos mig.

3.

O GUD, dit Øye vaar min klare Natte-Sool,
Om end min Hvile-Halm laa paa din Foode-ſtool:
Dog ſaaeſt du ned oppaa mig uſle Creatur,
Mod ald Nød,
Og Satans ſtød
Varſt du min Vold og Muur.

4.

Jeg derfor nu vil op til HErrens Alter gaa,
Og mine Taare ned udi hans Ager ſaae:
Min Tunge med ald Tak ſkal løßnis udaff Fryd,
Klinge op
Til Himmel-Top,
I Aandens Lyſt og Lyd.

5. Dend

5.

Dend Dag som vaar i gaar, har nu ey meere Brug,
Men denne nyder jeg i Tidens Flugt og Fug.
Aff HErrens Naade, som er til mit Levnet lagt,
At min Tiid,
Med Frugt og Fliid
Kand tagis end i agt.

6.

Hielp GUD, jeg kunde saa i Frygt og Agtsomhed,
See hvordan Tiiden bort fra mine Fædre gleed,
At ingen Verdens Lyst mig saa i Sindet groor,
Jeg jo kand,
Med good Forstand,
See hvor dend sig hensnoor.

7.

Jeg har og vel forsøgt hvor foode-falsk og glat
At Verdens Bane er, O Gud! tag derfor fat
Og holdt min høyre Haand, at jeg til skamfald ey
Skrenter hen,
Saa min U-ven
Beleer mig paa min Vey.

8.

Gid hvert Minut min Siæl i Gud kand være glad,
Og færdig fra sin Krop med Lyst at skillis ad;
Lad min Samvittighed ey blive steene-trykt;
Gid for Synd
Og sole-Dynd
Jeg bær en skyldig Frygt.

9.

Udi mit Kald, O GUD, leg med mig Haand i Haand,
At jeg aff Spindelvæv skal ikke snoe mig Baand;
Lad

Lad din Velsignelse mig komme til at groo:
Gierighed,
Og Armis Sved
Langt være fra mit Boo.

10.

Din Ære og dit Ord giør her i Norden fast,
At vi fra Lysset ey i Mørket blive kast,
Giv, ved din Hielp og Haand, vor Konge glædis maa,
At hans Land
I lyksom Stand
Maa lange Grendser faa.

11.

Giv Brød og Biæring til hver i sit lovlig Kald,
Bevar hver Christen fra u-christelige Fald,
Besøg dend Siugis Seng, spiis hver en hungrig Siæl,
Giør dem frj
Fra vilden Stj,
Som ere Satans Træl.

12.

Nu gaar mit Seyerverk, saa lenge Gud hand vil,
Jeg mod min Afften mig og gierne laver til,
Skiær, GUD, min Knude løß, naar det behager dig,
Mig er vel,
Fordi min Siæl
Er meest i Himmerig.

Dend

Dend Fierde Aften-Sang.

1.

Dend klare Sool gaar ned, Det qvelder meer og meer,
Hver Arbeydsmand er træt og sig om Hvile seer:
En Dag jeg nærmer' er ved Døden end som før,
Tiden mig
Saa sagtelig
Oplukker Dødsens Dør.

2.

Her skifftis Tiden om, her verlis Dag og Nat,
Aff Solen bliver kun en skygge efterlat!
Saa Verdens Herlighed omsider Ende faar,
Mørken Grav
Og Orme-Drav
Vi sidst i Verden aaer.

3.

Tænk da, O tænk dig om, min Siæl, søg ey din Roo
I Verden, som ey veed at holde Stand og Troo!
Ræt nu var Solen her, nu er her idel Mørk;
Verden var
Da lyvs og klar,
Nu er dend som en Ørk.

4.

Jeg triner nu udi det Dugge-fulde Græß,
Naturen siger mig: Bie lit, stat her og læß:
See Morgen-blomsteret, hvor det er falmed nu,
Det var fragt,
Nu er det slagt,
Ach! kom det dog ihu.

5.

Min Siæl, vær rolig lit, mens jeg mig tænker om,
Hvad dog min Gud hand er langmodig, mild og from,
Jeg seer mit Kontrafey i Blomster og i Høe,
Dag og Nat
Mig lærer brat
At jeg skal engang døe.

6.

Tak, tusind gange Tak, O GUD! som ævig er,
Og udi Tiden dog slig Omhu for mig bær!
Fra første Øyeblik der jeg aff Rode randt,
Aff mit Leer
Du giorde meer
End jeg kand sige grandt.

7.

Du toede mig udaff mit syndig Føde-Blood,
Og gaffst mig i din Søn en anden Vore-Rood,
Du har opklekket mig udi dit reene Ord,
Ja min Siæl
Saa tiit og vel
Er spjsed ved dit Bord.

8.

End er jeg denne Dag ved din Barmhiertighed
Ulykken gangen qvit, om Satan end var vred,
Du har og givet mig i Dag min Deel aff Brød,
I min skaal,
Med Himmel-maal,
Din Gunst og Naade flød.

9.

Men, O min Gud! giv til hvad jeg mod dig har brudt,
Agt ey de Spirer som aff Syndsens Rood er skudt,

Løß

Løß min Samvittighed aff sine Synders Baand,
Kast dem ned
I Evighed,
I Haved med din Haand.

10.

Stil du en Engle-Vagt omkring min Sove-sted,
Lad Satan i mit Huus ey sætte noget Fied,
Luk Himlen i mit Sind, giør Hu og Hierte reen,
Lad min Siæl,
Aff Kiødets Pæl,
Ey finde noget Meen.

11.

Oplyvs din Meenighed og breed din Ære ud,
Omfavn med Kierlighed din Aandelige Brud,
Som du i Norden har opelsked dig til Lov,
Stød dem om
Med rætviis Dom,
Som søge hendis Rov.

12.

Gud, lad din Salighed for Kongens Ansigt gaa,
Og hug hans Fiender aff som Are-klipped Straa,
Formeer hans Herlighed, forlæng hans Lives Aar,
Gid hans Sæd,
I Dyder klæd,
Stor Magt i Verden faar.

13.

O Naadens Fader, see og aff din Himmel ned
I ald din Christendom, til hvers Nødtørfftighed!
Jeg staar nu færdig til min Sove-sted at gaa,
Giv du mig

At jeg i dig
En rolig Nat kand faa.

14.

Kom, mægtig Engle-hær, lyvs HErrens Roo og Fred,
Paa Siæl og Legem, og hvad meer mig kommer ved,
Gak, Orme-sæk, og sov, Gud skal i Morgen dig
Vekke her,
Men siden der
Til Liv Evindelig.

Dend 4. Aften-Suk.

Hvile-stunden er i vente,
Solen settis meer og meer,
Denne Dag har GUD paa Rente
Hos mig, og saa mange fleer!
Sundhed, Styrke, Liv og Ære
Leggis hver Dag til min Sum!
Glemmer jeg det, maa jeg være
Gandske baade blind og dum.
Fald du derfor ned og bøye,
O min Siæl, dit Hiertis Knæ,
Løft din Trois vaade Øye
Op til JEsum Liffens Træ.
Dig, O GUD, skee Lov og Ære
For din Naade denne Dag,
Evig du velsignet være,
For jeg, effter dit Behag,

Forer

Fører Sundhed med til Senge,
Og med god Samvittighed
Bag Gardinen kand ophenge
Alt dend Sorrig som jeg veed.
Lad min Synd udslettet blive
I dit Blood, O Frelsermand!
Lad min Søvn mig Styrke give,
Væk mig udi Helbreds Stand.
Giv din Kirke i din Skygge
Altjd motte rolig boe!
Kongens Huuß du selv opbygge,
Giv det Lykke, Fred og Roe.
Lad en hver i dine Arme
Søvn og salig Hvile faa!
Over mig sig Gud forbarme!
Sov mit Øye, Sov her paa.

Dend Fierde Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

GUD vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed,
For din Miskundheds skyld, ey for min Værdighed,
For din Barmhiertighed, som saa utallig er,
Reent udslet
Hver Synde-Plet,
Som jeg i Kiødet bær.

2.

Toe mig og vask mig vel og meget aff min Synd,
(Jeg veed at i mit Kiød er Syndsens Arve-Dynd,)
Prøv her din Farve-Kunst! og giør min Kiortel hviid,
Skiær og reen,
Aff skarn og Meen,
I ald min Livis-Tiid.

3.

Thi jeg min Ondskab og min' Overtrædelser
Til fulde kiender nu, saa det i Hiertet skiær,
Min Synd dend Dag og Nat ræt for mit Ansigt staar,
Siger mig,
At visselig
Guds straff hos Synden gaar.

4.

For dig min Gud, for dig jeg eene synded har,
Og giort det Onde i din' Dyne aabenbar,
Din Tale derfor mod min Synd rætfærdig er,
Og din Dom
Ey fældis om,
Som Reenheds Merke bær.

5.

See, GUD og tænk, at jeg ey uden Ondskabs Saar
Er aff min Moder fød, hvis Føde-Tiid var haard,
Ja der min Moder mig først varmed i sit Liv,
Var dend Lyst
Ey uden Brost
Med syndig Tiids Fordriv.

6.

See, du har dog din Lyst i Sandheds skiulte Leed,
Der

Der er som Nyre-lukt, og ingen Mand aff veed,
Dit Evangelium mig Trøst i Løndom bær,
Jeg skal faa
God Viißdom paa
Dend Ting nu tillukt er.

7.

Afløs mig derfor kun med Isop-Kosten tiit,
Jeg troer jeg bliver reen og ald min Fuulhed qvit,
Toe mig, saa bliver jeg langt hvidere end Snee,
Thi jeg grandt
Messiæ Pandt
Hans Blood og Død kand see.

8.

Ach lad mig høre da stoor Lyst og Siæle-Fryd
Udi dit Ordis Krafft og Evangeli-Lyd,
At mine Been og Marv, som du med Løve-Tand
Knasker smaa
Som Avn og Straa,
Aff Fryd omspringe kand.

9.

For mine Synder og min vilde snuble-Vey
Skiul du dit Ansigt, og agt det aldeelis ey,
Hvad jeg med Hiert' og Haand har for dig giort Uræt,
Slæt det ud,
O naadig GUD!
Udaff dit Regne-Bræt.

10.

Skab mig et Hierte reent og puurt fra Syndsens Art,
Som aff sin skyld og Blood i dig er toet klart,
Udi mit Bryst og Liv en rætter Aand forny,

At jeg kand,
Som en Guds Mand,
Her effter Synden fly.

11.

Forkaſt mig ikke fra dit Anſigts Salighed,
(Bliv aldrig for min Synd ſaa ſaare harm og vred)
Tag ey, O Naadens Gud, din værdig Hellig Aand
Fra mig bort,
Thi da vel kort
Fik Satan Overhaand.

12.

Giv mig, O Gud, igien din overflødig Trøſt,
Udaff din Salighed, udi min Sicæle-Brøſt,
Med en frivillig Aand ophold mig allen ſtund,
At jeg giør,
Det ſom mig bør,
Med Hierte, Haand og Mund.

13.

Da vil jeg udi mit Exempel lære ſaa,
At Overtrædere paa dine Veye gaa,
Ja Syndere, ſom end Guds Frygt ey ſandſe ræt,
Skal til dig
Omvende ſig,
Og Synden hade ſlet.

14.

Udfrj mig ogſaa fra dend dyre Bloode-ſkyld,
O GUD min Salighed! og fra en Hierte-Byld,
Og din Retfærdighed, din Gunſt og Sandheds Ord
Tuſindtal
Min Tunge ſkal
Berømme her paa Jord.

15.

Oplad, O HErre, selv min Mund og Læbers Dør,
(Thi ellers i din Lov er jeg saa død som før,)
Saa skal jeg viit og bredt (alt effter Engle-viis)
Med min Mund
Aff Hiertens Grund
Kundgiøre HErrens Priis.

16.

Thi du har ingen Lyst til feede Offers Røg,
Og dig befalder ey Brend-Offers hellig Smøg,
Thi jeg vel ellers gav dig tusind Lam og Faar,
Offer nok
Aff Drenflok,
Som jeg saa vel formaar.

17.

Men jeg langt bedre veed, at HErrens Offer er
En sønderknused Aand, som Sorg for Synden bær,
Et Hierte som for Synd er angerknused smaa,
For hans Magt
Er ey foragt,
Det maa vi lide paa.

18.

Giør vel mod Zion og imod din Meenighed,
Alt effter din Behag, og søg din Kirkis Fred,
Bag Murene udi Jerusalem, og bliv
Selv en Muur,
At Fiende Luur
Forgæves ypper Kiv.

19.

Da skalt du have Lyst til Offer, som der skal
Udi Rætfærdighed frembæris tusindtal,
De rætte Offringer, og Læbers Kalve med,

Legger mand,
Med good Forstand,
Da paa dit Alter-sted.

Dend 5. Morgen-Suk.

Var vel du hvile-søde Nat
Op, klare Sool, giør Dagen glat,
Lad, hierte Gud, frembryde
Din Naade-Sool, dit Lyvs og Lyst
I Dag mit Hierte, Siæl og Bryst
Og ald mit Liv bepryde.
Skin i dit Huuß og Helligdom
Fryd Kongens Huuß, kast dennem om
Der Fred og Sandhed hade.
Udøes din Aands saa rige Trøst
I alle Christnes Saar og Brøst,
Og giør dem Himmel-glade.
Driv mig og føer mig til alt got,
Fri mig fra Synd, fra Skam og Spot,
Og fra min Fiendis Vrede!
Lad alle mine i din Haand
Optegned leve, lad din Aand
Paa rette Vey dem lede.
Skrid saa du Dag som aldrig meer
Mit Øye her i Tiden seer,
Fald hen i Nattens skygge!

Jeg

Jeg skrider frem til Himmerig,
Min GUD at see ævindelig,
Der paa min Troe skal bygge.

Dend Femte Morgen-Sang.

1.

Op, op i søde JEsu Navn,
Og lad din Øyenbryn ey slumme meer,
Min Siæl du est endnu i Havn,
Og Solen stikker paa dit Huus og Leer,
Hver Morgenstund fornyer Gud sin Pagt,
Hans Sool forgylder Nattens Sørge-Dragt.

2.

Jeg var ey værd at Solen mig
Med mindste straale skulde skinne paa,
Om jeg var saa forglemmelig,
At HErren mig aff Hierte skulde gaa,
Og jeg hans Øynis tusind Vagter ey
Berømde høyt oppaa mit Levnets Vey.

3.

Op, op min Siæl med Lov og Tak,
Og vær med Himmel-Psalmer flux bereed,
Med Ydmyghed til Thronen gak,
Og kast dig for din HErris Ansigt ned,
Dit Hellig, Hellig, siung med Engle-Koor,
Thi du hver Dag i HErrens Naade groor.

4.

Udi min HErris Skiød og Arm
Har jeg nu soved rolig denne Nat,
Guds Aand var mig i Bryst og Barm,

Og

Og jeg blant Engle-Vagter var nedsat:
Thi maatte Helved-Aander skammelig
Langt fra min Hvile-sted undsette sig.

5.

Jeg derfor mig nu stiller frem,
Dog ey paa nogen min Retfærdighed
Men med de hellig Vunder fem
Og ald dend Pjne JEsus for mig leed:
Jeg laver til hans Saar et Græde-Bad,
Thi jeg har dem nydt ald min Frelse ad.

6.

Om Hielp og Raad jeg beder dig,
O gode Gud endnu, i denne Dag,
At ald min Gierning lykkelig
Forrettis kand, min Gud til Velbehag,
Min Næstis og mit eget Gavn derved
Forøgis maa i Lykke, Fryd og Fred.

7.

Mit skrøbelige Kiød og Blood
Til sine tusind fald tilbøyed er,
Thi Synden er mig Nyre-grood,
Og hendis Gift jeg udi Barmen bær:
Mens demp, O GUD, Naturens onde Glød,
At jeg i Synden ikke bliver død.

8.

Men om jeg snubler, og min Food
Hand glider hen paa Verdens hale Jis,
Udslæt du da med JEsu Blood
Min blodig Synd, og giør dog ikke Riis
Saa store, som jeg vel fortiene kand,
Men bøy mit Hiert' igien som Strømme-Vand.

9.

Om og i Dag indfalde kand,
En ulykſalig Tim' og Øyeblik,
Om jeg faar ſkad' aff Ild og Vand,
Om Soot og Siugdom blander Dødſens Drik!
Ach lad mig dog ey tabe Hiert' og Mood,
Men tænk', at Alting har fra Gud ſin Flood.

10.

Din Meenighed og Faare-Sti,
Hvor i hos os dit Ord og Ære ſtaar,
Fra Siæle-ulve hende frj
Og fra de hykkel-klædde Satans Faar
Driv fra os ud dend Parder-plettet Flok,
Som ſpinder hemmelig paa Satans Rok.

11.

Giv du vor Arve-Kongis Aar
De maatte vare for dig frem og frem,
Lad Kongens Huus ey lide Skaar
Aff nogen Sorrig eller Modgangs klem:
Giv hannem viiſe Raad i ald ſin Sag
Og hør hans Bøn paa Nødens haarde Dag.

12.

Giør Landene ſom grønne Dal'
Aff Frugt og Fedme offverflødig riig'
Og gyd ned af din Himmel-ſal
Din Fred ſaa ſom en Flood, og ſtil ald Kriig,
Afverge dyr Tiid, Peſt og Ildebrand,
Og Havets alt for mægtig Floders Vand.

13.

Jeg gaar nu til dit Huus igien
Og giør for mig og min' en ydmyg Bøn,

GUD

GUD vær vor Fader og vor Ven,
Og giv os ikke vor fortiente Løn:
Lad Huſtro, Børn og alt mig rører paa,
Din Naade, Lykke, Hielp og Biſtand faa.

14.

Giv at jeg mig erindre kand
At ingen Blive-ſted her er for mig,
Men Verden er mit Vandrings-Land,
Og mine Reyſe-tjmer ſkynde ſig:
GUD veed hvor ſnart jeg helſer Gravens Hul,
Og mit Leer-bygde Huus gaar ned i Smul.

15.

Kom JEſu, kom kun naar du ſeer
At det kand være paa min Siælis Tarv
Brek kun mit ſvage Kar og Leer,
Jeg ſkal da nyde førſt min Himmel-Arv!
Puuſt Jorden lit bort fra min Himmel-Deel,
Paa Dommens Dag ſkal dend dog blive heel.

Dend Femte Aften-Sang.

1.

SEt mulner mod den mørke Nat,
Og Dagen er oppaa ſit ſidſte Fied,
Mod Veſten haver Solen ſat
Sin Gang hen til ſin vaanlig Nedgangs Sted,
I Jacob rinder dog en Stierne op,
Saa vel i Dale ſom paa Bierge-top.

2.

Lad mørknis ikkun jmmerfort,
Jeg gruer dog for aldrig nogen Ting,
Naar Luften bliver fæl og ſort,

Saa

Saa lyser JEsus om mig rundt omkring!
Hans Aand i mig et Lys oppusted har,
Som over alle Verdens Bluß er klar.

3.

Nu vil jeg falde ydmyg ned
Og kysse Støven for min HErris Food
Fordi hans store Miskundhed
Er saa mangfoldelig mig overgrood!
Før Solen skal mig slet af Syne gaa,
Vil jeg med Hiertens Tak for HErren staa.

4.

Paa mine Dagis Rime-stok
Har GUD selv tegned Lykke, Liv og Brød,
GUD giver mig det nøysom nok
Om Guld end ikke regner i mit Skiød:
Jeg kysser paa Guds Haand og takker til,
Som hver Dag mig min Nødtørfft skikke vil.

5.

Vel har jeg svedet denne Dag,
Og i min Viingaard velted Klimpen om,
Dog var min Esne alt for svag
At saae Velsignelse i noget Rom:
Men GUD mig dend dog af sin Naade gav,
Han signed selv min tunge Arbeyd-stav.

6.

Har Satan spundet Hilde-garn,
At føre mig i Dag til Synd og Skam,
Hans Anslag bleven er til Skarn,
GUD lærde mig at see hans Skalke-ham,
I Troens Skiold hand sine Pile brød,
Hand fandt mig levendis i Christi Død.

7. Mit

7.

Mit Goods og Ære, Liv og Siæl
Har været hid indtil i Guds Behold,
Om Slangen stak mig i min Hæl;
Og trued mig vel tiit med Syndsens Sold:
Dog har jeg ikke fundet Sorg og Saar,
End ikke paa mit mindste Hoved-haar.

8.

Mens ach jeg arme Adams Barn
Ureenhed sidder paa min Kiortel-Fliig,
Jeg velter mig i Synd og skarn,
Og er Guds Billede slet intet liig:
Mit hiertis Tanke, ja min Ord og Daad
Med Syndsens Galde-Frøe er ombesaad.

9.

Aff dette onde Kilde-veld
Er Synd og Last i Dag og bubled op,
Men ald min Skam og mit Uheld
Tog JEsus villig paa sin blodig Krop,
Ved hannem jeg og megen Naade faar,
Han skyvler mine skamfuld Synde-Saar.

10.

Jeg skikker mig til Leye nu,
Og mine Klæder fører jeg mig aff,
Ved Sengen kommer jeg ihu
Min Dommedagis Seng og Hvile-grav,
Hvor Verdens Herlighed jeg skal affstaa,
Og kun et Svøbe-lagen med mig faa.

11.

Omkring mig, naar mit Lyvs er slukt,
Jeg finder Myggen mig at stikke paa,

Jeg

Jeg tænker da: Naar jeg er lukt
I ald min Eyedom, og Gravens Vraa,
Hvor Ormen da skal vrimle i min Hud,
Og æde disse Verdens Lyster ud.

12.

Men efter mørken Middernat,
Da hører jeg det klingre Hane-gal,
Ald Verden er til side sat,
Min Tanke er da udi Himmel-sal,
Hvor fra jeg, ved Basunens sterke Lyd,
Paa Domme-dag opvekkis skal til Fryd.

13.

I disse Tanker vil jeg gaa
En rolig Søvn i Nat at tage mig,
Guds Ansigt over mig skal staa,
Hans Engle mig beskierme veldelig:
Min Siæl i GUD skal tryggeligen boo,
Af Satan og mit Kiød ey faa Uroo.

14.

Vær selv, O GUD, en Værn og Vold
Omkring din Kirke og din lille Hiord,
Vær du vor Kongis sterke Skiold,
Slut Laasene med Fred udi hans Gaard:
Lad hos hans Raad dit Lyvs og Lampe staa,
At Nat og Nød dem ey formørke maa.

15.

GUD troste dem der ere nu
I deris Døds Minut, og Affskeeds Tiid,
Kom syge Lemmer og ihu,
Giv dem Taalmodighed og vær dem bliid,

Glem ikke nogen iblant hver aff dem,
Som du selv kiender for dit Legems Lem.

16.

Jeg der med mig nu kaster ind
Udi min HErris Arme og hans Skiød,
Hand lyyser op mit mørke Sind
I Søvne, ja udi dend grumme Død!
Saa sover jeg med HErrens Fred og Roo,
I Liv og Død alt lige fuld aff Troo.

Dend 5. Aften-Suk.

Paa Rende-bakken Soolen gaar,
Nu helder Dagen, Natten faar
Et brun-soort Sabel-klæde:
Til Hvile stunder alle Mand
Dend søde Søfn, for hver en Stand,
Er ræt en quegsom glæde.
Tak, søde GUD, for hver en Stund
Jeg haver levet glad og sund,
Tak og for Korsens Time!
Læg, hierte JESU, Sindets byld,
Lad Satan ey for Syndens skyld
I Drømme for mig stime.
Drag Skiul og Skygge ved din Magt
Oppaa din Kirke, tag i Agt
Ald Kongens Huus og Stamme;
Lad ey udi en hast og Jil

Blant

Blant Nattens mørk ulykkens Piil
Paa Christne Sicæle ramme.
Lad mig og mine sove vel,
Men tænk derhos, O kiære Sicæl,
Du skalt i Graven sove;
Velan! kom Jesu, kom derpaa!
Ved dig skal jeg af Graven gaa,
Min Gud at ævig love.

Dend Femte Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

HErre hør min Jammers Bøn
Og lad mit Raab dog komme for dig ind,
Skiul ey dit Ansigt fra din Søn
Oppaa hans Trængsels Dag, men vend dit Sind
Bøy Øret ned naar jeg dig raaber paa,
Skynd dig, bønhør mig, at jeg Hielp kand faa.

2.

Thi mine Dage svundne er
Som Røg i Luften driver sagte hen,
En gru' i mine Been jeg bær,
Som tærer mig at lidet er igien:
Mit Hiert' er feldt og tørred som en Urt,
Det kiære Brød at æde er mig surt.

3.

For mine dybe Hierte-Suk
Er mine Been og Kiød kun som en Rad,
Jeg, som Rørdrummen med sin Kluk,

I vilden Ørken aldrig findis glad,
Som Uglen paa hin øde Mark og Muur
Er jeg alt for mig selv i Skiul og Skuur.

4.

Min Søvn gaar bort for Hierte-nag,
Jeg vaager og er altid i Uroe
Som eenlig Spurre paa mit Tag,
Saa venneløß er jeg udi min Boe,
Min Fiende skiender dagligen mit Navn,
Og galne Folk svær hart imod mit Gavn.

5.

Der er en Affmag i mit Brød,
Jeg æder det som Aske og som Grud,
Min Graad i Drikke-Karet flød,
Og giorde mig min Drik som Lag' og Luud
For Trusel din, at du varst vred og hvas,
Opløfte mig, og slog mig ned i Kvas.

6.

Som Skyggen mod dend Aftenstund,
Saa mine Dag' er nær ved Undergang,
Som vissen Urt i Mark og Lund
Saa mister jeg min Kraft og Aande-fang:
Men, Gud, du sidder fast, i hvor det gaar,
Fra Slegt til Slegt dit Minde ævig staar.

7.

Stat op, O GUD! og lav dig paa
At ynkis over Zions store Nød,
Skal dend ey gandske undergaa
Da er det Tiid at Naade din udbrød,
Ja dend bestemte Tiid og kommen er,
Tænk hvad du haver lovet, HERRE kier!

8. Thi

8.

Thi dine Tienere har Lyst
Og stoor Behag i hendes Bygnings Steen,
Ja det vaar deris Hierte-Trøst,
At HErrens Huus det kom igien paa Been:
Thi de har Medynk over dends Foragt,
At HErrens hellig Huus i Støv er lagt.

9.

De grove Hedninge skal faa
Der Aarsag af at frygte HErrens Navn,
Og Jordens Konger ligesaa
Skal søge HErrens Aer' og deris Gavn,
Naar HErren bygger Zion op igien
Og i sin Aere seis, som hendis Ven.

10.

Naar hand har vendt sit Ansigt hid
Til deris Bøn, som nu er slet forlat:
Og nu for Angist intet gid
Men er som skalded Træ i Ørken sat:
At hand ey deris ydmyg Bøn forsmaar,
Men lader see den ham til Hierte gaar.

11.

Saa skal dend Guds Barmhiertighed
Og skrivis op med Fyrighed og Flid
For Efterkommerne, som veed
Dog ellers intet udaf denne Jid:
Ja Folket, som her efter skabis skal,
Vil love Gud derfor i tusind Tal.

12.

Thi Gud hand saae her ned oppaa,
Udaf sin Helligdoms det høye Slot,

Af Himlen hand til Jorden saae,
Hvordan hans Folk drev om i Spæ og Spot,
At høre Fangens Suk for Fiendens Stød,
Og løse Dødsens Børn af Sicæle-Nød.

13.

Paa det de kand i Zions Hiem,
Fortælle HErrens Navn ævindelig!
Hans Lov udi Jerusalem,
Naar Folk til HErrens Huus forsamle sig
Og Kongeriger HErren tiene skal
I Christi Meenigheds Blod-sprengde Sal.

14.

Men, GUD i min Udlendighed
Og paa den Vey, der jeg i Fængsel gik
Ydmyged mig, jeg fuld vel veed
Hvor mangt et Angist-Stød at jeg der fik:
Ja GUD forkorted mig mit Levnets Tiid
Og skar i tu mit lange Haab og Liid.

15.

Jeg sagde da, O gode GUD!
Tag mig ey midt i mine Dage bort,
Mit Haabnings-Maal lad mig naa ud,
Du veedst mit Levnet det er dog kun kort!
Men du, O GUD, i Evighed bestaar
Fra Slegt til anden vare dine Aar.

16.

I Verdens første Skabnings Tiid
Du lagde Jordens Grund urørlig fast,
Og Himlen blev udbredt saa viid,
Som dreyer sig om Jordens runde Last,
De er' din' Hænders Gierning underlig,

Hvor

Hvor paa jo billig hver forundre sig.

17.

De skulle samptlig dog forgaa,
Men du bestaar og bliver alt igien,
Som daglig Klæder mand har paa,
Saa skal og de aff Elde slidis hen.
De skal forvandlis som en Klæde-palt
Naar du vilt ændre deris store Alt.

18.

Men du dend samme altsd er,
Og ende-løse ere dine Aar,
Du dine Tienere beskiær
At deris Børn og Sæd for dig bestaar,
De for dit Ansigt vel befæstis skal,
Det er vor Trøst i denne Græde-dal.

Dend 6. Morgen-Suk.

Frem til Gud med Morgen-Gave,
Frem min Siæl, og flux tillave
Bønne-Offer, kast dig ned
Med din Suk din Gud at ære,
For din skiold hand vilde være
Udi Nattens Grusomhed.
O min JEsu, lad det dagis
For min Siæl! Lad Mørket jagis
Gandske bort fra Siæl og Sind,
At jeg ey min Food skal sette
Hvor jeg kand min GUD forgiette,

Og i Synden blive blind.
Lad din Menighed sig glæde,
At Guds Stool og stadig sæde
Er i hendis Tempel sæt!
Giv at Lykkens Sool oprinder
Over Kongen, at hand finder
Veyen til din Frygt og Ræt!
Lad og mine Timer flyde
I din Frygt, og lad mig lyde
Dine Budord, lad mig gaa
Rund forbi ald Synd og Vaade,
Livsens Aften i din Naade
Salig Slutning engang faa.

Dend Siette Morgen-Sang.

1.

Nu rinder Solen op
Af Øster-lide,
Forgylder Klippens Top
Og Biergets Side,
Vær glad, min Sicel, og lad din Stemme klinge,
Stig op fra Jordens Bo,
Og med din Tak og Tro
Til Himlen svinge.

2.

Utallig saa som Sand,
Og uden Maade,
Som Haffens dybe Vand

Er

Er HErrens Naade,
Som hand mit Hoved daglig overgyder:
Hver Morgen i min Skaal
En Naade uden Maal
Til mig nedflyder.

3.

En Orm er jeg og svag,
Ja fød til Møye,
Dog har min Gud Behag,
At hand sit Øye
Til Varetægt vil paa mig Arme sætte,
At jeg hver Morgen skal
Udi hans Naadis Val
Min Tro oprætte.

4.

Hand har i denne Nat
Med Engle-skare
Mit Huus og Hjem omsat,
At ingen Fare
Har rammet mig og min' i nogen maade:
Men jeg er frelst og frj
Fra Dødsens mørke stj,
Og Sicele-Vaade.

5.

Jeg har min Førlighed,
Og mine Lemmer
Aff ingen smerte veed
Som dennem klemmer,
Og HErrens Aand i mig sit Vidne giver,
At jeg Guds kiære Søn,

Formedelst Christi Bøn,
Fremdelis bliver.

6.

Min Siæl, vær frisk og glad,
Lad sorgen fare,
Dit Legems Blomster-Blad
Skal Gud bevare:
Hand skal i Dag mig give Krafft og styrke,
Jeg i mit Kald og stand
Min Gud og Fader kand
Tilbørlig dyrke.

7.

Gud legge Haand i Haand
Med mig, og give
Sin gode Hellig Aand
Mit Kald at drive,
Velsigne mig, O GUD, udaff det Høye!
Gid jeg hver Dag og Tid
I GUD og i min Flid
Mig lader nøye.

8.

Lad Synden mig i Dag
Ey slet forblinde,
At jeg min Guds Behag
Kand ræt besinde:
Men om min Fod gaar vild og sig mon støde
Da vend, O GUD, mig om,
Og gak ey strax til Dom
For Svagheds Brøde.

9.

Du best min Tarv og Trang

O HErre kiender,
Til med er Lykkens Gang
I dine Hænder,
Og hvad mig tiener best i alle maade
Du det tilforne seer!
Min Siæl hvad vilt du meer?
Lad GUD kun raade.

10.

For mine Børn og Sæd
Om jeg vil sørge,
Om jeg hver Tjme græd,
Og vilde spørge:
Hvor skulde de sit Brød og Lykke tage?
GUD lever jo endnu!
Hand kommer dem ihu,
De skal ey klage.

11.

Skal jeg paa Jord og Land
For Brødet svede:
Skal jeg paa vilden Strand
Mit Brød oplede:
Skal jeg mit Sverd for GUD og Brød omspende:
Dog er jeg viß oppaa
Min Gud skal med mig gaa,
Min Tarv at sende.

12.

GUD lad mig denne Dag
I Dyd opstige,
Lad Siælen faa en smag
Paa Himmerige,
Lad mig min Hu til Verden aldrig bøye,

Men

Men i min dybe Suk
Og Knæfalds ydmyg Buk
Til Gud ophøye.

13.

O Gud bær Omhu for
Din Kirkis Gode!
Giv hende glade Kor,
Sæt dend paa Fode:
Lad Anti-Christen dog med ald omstødis,
Og hans skinhellig Pak
Med deris falske Snak,
I Grund forødis.

14.

Lad Kongen glæde sig
I GUD alleene,
Og hvad hand beder dig
Du ey formeene:
Giv Kongens Huus mangfoldig Ær' og Lykke,
Og sæt ham paa din Haand,
Med Kierlighedsens Baand,
Som gylden Smykke.

15.

Lad Landet deylig staa
Af Frugt og Grøde,
Lad Sandhed Fremgang faa
Og Rætten møde:
GUD give mig min Deel med alle andre,
Indtil jeg hos min Grav
Nedlegge skal min Stav
Og heden vandre.

16. Saa

16.

Saa skal jeg gode Nat
Med Glæde sige,
Min Gud mig tager fat,
Naar jeg skal stige
Ned udi Dødsens Dal og Gravens Giemme
Da faar jeg Trøst og Raad:
Da endis Suk og Graad
Med Engle-Stemme.

Dend Siette Aften-Sang.

1.

Til Hvile Solen gaar,
Og Dagen helder,
Og Mørk aff Nattens Vraar
Til os udvælder:
GUD lyvse selv for os, og hos os være,
At Naadens Lyvs og Lyst
Optændis i vort Bryst,
Os at regiere.

2.

O store GUD, jeg maa
Rundt ud bekiende,
At jeg ey Bund kand naa
Og ingen Ende
I din Barmhiertigheds og Naadis Strømme!
En Bek dend anden naar,
Og jeg alt Aarsag faar
Dig at berømme.

3.

Jeg, en Udlendings Mand,

Som

Som mine Fædre,
Boer her i fremmed Land,
Attraar et bedre:
Min Pillegrime-Stav jeg skal henslenge,
Og giennem Tjdens Stød
Ja og dend bittre Død
Til Himlen trenge.

4.

Det lærer Tjden mig,
Som haver Vinger,
Og læt og listelig
Hen fra mig svinger
Ja denne Dag, som nu mod Natten qvelder,
Hand skyder mig ihu,
Hvor nær mit Hoved nu
Mod Graven helder.

5.

O GUD, aff Hiertens Grund
Mjn Siæl er rede,
For denne Dag og Stund
Dig at tilbede!
Du haver mig aff jdel Naade spared,
Og i min Stand og Kald,
Fra all U-lykkis Fald,
Saa vel bevared.

6.

Du gavst mig daglig Brød
Og Legems Styrke,
Velsignelsʼ i mit Skiød
Til dig at dyrke:
Jeg derfor nu mit Hiertis Harpe stemmer,

Og

Og takker inderlig
Min GUD, som ikke mig
Sit Barn forglemmer.

7.

Hvad jeg har mod dig giort
I Ord og Tanke,
Det være lit og stort,
Som dig kand anke:
See! jeg nedfalder for din Naadis Throne,
Lad din Barmhiertighed
Og JEsu blodig Sved
Min Synd forsone.

8.

Dend Synd som i mig boer,
Dend Udyds Kiempe,
Det Ukrud i mig groer
Jeg dog vil dempe:
Tag HErre, tag mit Hiert' i dine Hænder,
Thi ellers er min Magt
Mod Synden snart forsagt,
Som du best kiender.

9.

Nu vil mit Øye-Laag
Opsøge Hvile,
O Gud! du mig bevaag,
At Satans Pile
Forgievis skydis ud aff Dødsens Bue!
Gid! jeg i søvne maa,
Og Hiertens skiulte Vraa,
Guds Ansigt skue.

10.

GUD holde midlertijd
Oppaa ſin KIRKE
Sit Øyes Act med Fliid,
Og det udvirke,
At aldrig HErrens Lyvs hos os formørkis,
Men vi til Satans Spot,
I alt det ſom er got
Maa daglig ſtyrkis.

11.

Tend Lyvs og Glæde op
I KONGENS Sale,
Hans Sool fra Ærens Top
Lad aldrig dale,
Giv, GUD, hans Raad Oplyßning allevegne,
At de, med god Forſtand,
Om diſſe Riger kand
Ret vel indhegne.

12.

Er nogen her forgiæt
GUD glem dem ikke,
Lad dem ey vær' udſlet,
Men ogſaa drikke
Udaff din Naadis overflødig Bekke,
Lad Naadens veldig Arm
Til hver nødtørftig Barm
Sig ſelv udſtrekke.

13.

Far dermed, Verden vel,
Jeg vil nu ſove,
Paa HErren har min Siæl

Sat

Sat Liid og Love,
Jeg mine Børn hos mig nu indelukker,
Som først med Ydmyghed,
Sig selv til Jorden ned
For HErren bukker.

14.

Saa sover jeg dermed,
GUD skal ey vige
Bort fra min Sove-sted,
Men til mig sige:
Sov nu mit Barn, og svøb dig i dit Klæde,
Du skalt opvogn' engang
Blant Fryd og Engle-sang,
I ævig Glæde.

Dend 6. Aften-Suk.

AFten-Stiernen hisset tindrer!
Hvad er det som dig forhindrer,
Søde Sicel, at ey din Bøn
Staar i andagts Lyvs og Lue,
Oppe ved Guds Himmel-bue,
Og hans Naade-Throne skiøn?
Søde Gud, jeg vil mig skynde,
JEsu, tænd min Sicel i brynde,
Hellig Aand, driv Tanker hen,
Som min Sicel til Jorden trænge,
Og mig om mit Hierte hænge,
For at være Verdens Ven!

Du, min Sool, mit Liv og Lykke,
JEsu, Siælens Himmel-smykke,
Dig, med Fader, hellig Aand
Evig Lov og Ære blive,
For i Dag du vilde give,
At mig alting gik til haand!
Lad i Nat din Fred og Sone
Fra din høye Himmel-Throne
Skygge Christi Kirke om!
Lad din Værn og Vagt bevare
Kongens Huus fra Nød og Fare
Styrk ham i din Ræt og Dom!
Lad og mig, O JEsu lilde
Ey i Mørket lide ilde,
Giv mig Søvn og sagte Roe!
Men naar Dødsens Nat tilstunder,
Skiul mig da i dine Vunder,
Lad mig døe i salig Troe.

Dend Siette Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

ADaff dend dybe Nød
Aff aldskens Vaade,
Jeg raaber, HErre sød,
Til dig om Naade!
O HErre! lyd min Røst, mig ey forglemme,

Lad

Lad Dr'ne aabne staa,
At de grandt merke paa
Min Klynke-stemme.

2.

O HErre, om du vil
Vor Synd betragte,
Og all vor Ondskabs Spil
Saa nøye agte,
Hvo kand da staa, O GUD! iblant os alde
For din den strenge Dom?
Hand jo maa stødis om
Og slet henfalde?

3.

Men hos dig, gode GUD,
Stor Skaansel findis,
Du sletter Synden ud
At dend ey mindis!
Det er aff Evighed dit gode Rygte!
Des bør vi ogsaa dig,
Som Børn enhver for sig,
Pligtskyldig frygte.

4.

Jeg venter inderlig
Med Hiert' og Dye!
Og efter HErren mig
Vil gierne føye,
Min Siæl hans sande Løfter eftervented,
Og paa hans Ord og Eed
Gav tøv med good Beskeed,
I Haabed lented.

5.

Endnu er jeg paa Vagt
Med Sicel og Hierte,
Paa HErren er min agt,
O søde Smerte!
Fast meer' end Vægterne i Haabet lider
At Mørkhed skal forgaa,
Og Morgen-Lyvs opstaa
Af Østens Sider.

6.

Israel haabe paa
Den naadig HErre,
De skal og Redning faa,
Naar de begiere:
Thi hos ham er Miskund og Faders Hierte,
Og stoor Forløsnings Magt
Udi hans Haand er lagt,
Mod alskens Smerte.

7.

Hand, hand dend gode GUD,
Ald Naadis Kilde,
Sit Folk skal løse ud
Af Ondskabs Hilde!
Hvor stoor end Synd og Synde-straff kand være
Dog skal for deris Raab,
Og store sønlig Haab,
GUD over bære.

Dend 7. Morgen-Suk.

MOrgenrøden sig udstrekker,
Soolens Straale Hoved rekker
Over Skove, Mark og Eng,
Som i Afftis gik til Hvile,
Op, min Siæl, til Gud at ile,
Op fra Lyst og laden Seng!
Væd dit Øye, bank dit Hierte,
Og med Poenitentzis Smerte
Hen i Morgenrøden gak
Til din JEsum, lad ham være
Al din Loffang, bær ham ære,
Bær ham brystet fuldt af tak!
Søde Gud, min Lyst og glæde
Naadesoolens rette Sæde
Tak og Ære være dig,
At du dog i Nattens Taage
Med dit Øye vilde vaage,
Lysse Freden over mig!
Styrk mig, lær mig, lad mig blive
Taallig, trøstig her i Live,
Bedre mig hver Dag og stund,
JEsus mig alt got tilføye,
Gid jeg har et varsomt Øye
Paa mit anbetrode Pund.

Lad din Kirkis Lyvsestage
Vare ved med Soolens Dage
Paa den hvalte Himmel-vold:
Vær vor Kongis Liv og Lykke,
Seyer, ære, Lyst og Smykke,
Vær ham baade Sool og Skiold.
Høer dem alle som dig beder,
Trøst dem som i Angist sveder,
Glæd de bange, giør dem froe
Som er fast i Sorgens snare,
GUD os alle vel bevare
Fra Samvittigheds Uroe!
Tænk paa mig og alle mine,
Gid vi frem i Tiden trine
Med en Hiertens Synde-Bood!
Kom saa JEsu, kom at ende
Tidens Møye og Elende
Med en Time som er good!

Dend Syvende Morgen-Sang.

1.

Vaag op og slae paa dine Strenge,
Siung mig en deylig Morgen-Sang,
O kiære Siæl, stat op aff Senge:
Giør med din Tak en Himmelgang:
Giør Vold oppaa den Stierne-borg,
Og glem saa lenge Verdens sorg.

2. Vel

2.

Vel an! jeg vil til Himlen stige,
Langt fra min Jorde-Klimp og Krop,
Mit Borgerskab er i Guds Rige,
Der stunder jeg og daglig op,
Lov, Priis og Tak i tusind Tal,
Skee Gud i høyen Himmel-Sal.

3.

Jeg har ey andet dig at give,
End kun mit blotte Hierte-Tak,
Ald anden Gierning her i Live
Dend er at yde alt for lak:
Men mine Suk du ey forsmaar,
Og Graaden som i Øyne staar.

4.

Nu vogned jeg og slap aff Leye,
Gud giorde det jeg sov i Fred,
Jeg derfor vil mod Jorden neye
Og kysse HErrens Foode-fied!
Jeg dulmed vel i Mørkheds Land,
Blev dog betient aff Gud og Mand.

5.

Nu seer jeg Soolen at optræde,
Sin Buegang med Lyst at gaa,
O Gud, hvad overvættis Glæde
Jeg daglig kand i Hiertet faa,
At Christ Retfærdighedens Sool
Hand har i mig et skinne-Bool.

6.

Lad, JEsu, flux dit Lyvs oprinde
I mig, at jeg, som Lyvsens Barn,

Ey lader mig aff Verden blinde
Og snæris udi Satans Garn:
Lad Kiødsens Lyst i mig ud-døe,
Og tænke paa mit Kiød er Høe.

7.

De dødelige Skud og Pile,
Som Satan hærded i min Synd,
Er fløyen over tusind Mile,
Og haffde mod mig ingen Fynd:
Paa min Dørstolpe JEsu Blood
Mod Morderen sig finde lood.

8.

Nu veed jeg vel at Satan ikke
Skal udi Dag forsømme sig,
At hand mig kand i Hælen stikke,
Og slaa med Tungen hemmelig,
Men GUD giør du mit Ansigt stift,
At jeg kand lee ad hendis Gift.

9.

Skal Siugdom, Sorrig og Ulykke,
Skal Armod eller Fattigdom
Mig efter HErrens Ville trykke,
Lad dog min Troe ey stødis om:
Men giv mig med Taalmodighed
At giøre HErrens Kalk beskeed.

10.

Velsigne, Gud, udaff det høye
Mit Arbeyd og min sure Sved,
Lad mig med Satans Kalv ey pløye;
Aff andres Blood giør mig ey feed:
Viis mig den Vey hvor jeg skal gaa,

Udi Guds Frygt mit Brød at faa.

11.

Bevar hos os din reene Lære,
Elsk paa din Viingaard idelig,
Lad os aff Ordet Frugter bære
I Kierlighed, en hver for sig,
Lad Kirkens Fiender see sin harm
Paa os din Hiord udi din Barm.

12.

Gud legge hæder, Priis og Ære
Paa KONGEN overflødelig,
Lad ham, som David, Kronen bære,
Bøy selv hans hierte effter dig:
Raadfør du selv hans høye Raad,
At deris Verk gaar vel i Traad.

13.

Vort gandske Land, og begge Riger
Omskands, O Gud! med Fred og Roo;
Giør alle dem, som os bekriger,
Til vore Fødders Træde-Broo:
Giør Lufften sund og Jorden feed,
Omkrone dend med Frugtbarhed.

14.

Velan! Jeg til mit Kald mig giver
Og fanger nu min Gierning an,
Min Gud mig end saa naadig bliver,
Som hand i ald min Tiid er van,
Hand tager haanden med mig i,
Og med sin Aand staar trolig bj.

15.

Jeg vil dog ey paa Verden bygge,

Om Lykken end vil med mig staa,
Men alt som Dagen sig mon rygge,
Vil jeg min Siæl alt minde paa,
At Glasset rinder, Tiden gaar,
Og Evigheden forrestaar.

16.

Saa skal jeg i Guds Frygt fuldende
Min Torne-fulde Levnets Gang,
Sin Aand skal Gud i Hiertet sende,
Udi min sidste Aandefang!
Skiul da, O Jord! min syndig Krop,
Mens Siælen følger Engle-Trop.

Dend Syvende Aften-Sang.

1.

See, hvor sig Dagen atter skynder
I Vester-Vand sig Solen toer,
Vor Hvile-Time snart begynder,
O Gud! som udi Lysset boer,
Og sidder udi Himmel-Sal,
Vær du vort Lys i Mørkheds Dal.

2.

Vort Time-Glas det alt nedrinder,
Aff Natten drivis Dagen bort,
Ald Verdens Herlighed forsvinder,
Og varer kun saa gandske kort,
Dend Sool, som før paa Klippen stood,
Er neden for vort Triin og Food.

3.

O Gud! mit Hierte det er rede
Med Tak at bryde Himlens Slot,

Jeg

Jeg mine Hænder vil udbrede
Til dig, for ald den Gunst og Got,
Som du har hid til denne stund
Paa mig udøst saa mangelund.

4.

Om fra min Vugge jeg begynder
Og overseer min Tællestok,
Hielp Gud! hvad Naader sammen lynder,
I mange mange tusind Skok!
Utallig er dend Naadis Skat,
Som du hos mig har nedersat.

5.

Jeg kand mig nu fuld vel erindre
Hvordan Guds Forsyn med mig gik,
Udi de Aar der jeg var mindre,
Og jeg forstood ey Verdens Skik:
Jeg var tilfreds med mine Kor,
Og stoled paa mit FADERVDR.

6.

Alt som jeg nu til Alder træder
Og effterhaanden sanker Aar,
Saa samler jeg og HErrens Glæder
Og Lægedom for mine Saar:
Mig mott' end aldrig noget Stød,
At Hunning jo fornøden flød.

7.

Saa destillerer jeg den Galde,
Som Verden skienker i min Tiid,
Jeg lader Alting mig befalde,
Fordi jeg veed, GUD er mig bliid:
Naar sorgen op med Solen gaar,

Dend

Dend inden Afften Ende faar.

8.

Saa gaar ey nogen Dag til Ende
Jeg jo min HErris Ansigt seer,
I hvordan Bladet sig mon vende,
Og om ey altid Lykken leer,
Dog finder jeg Guds Naadis Gunst
At overgaa ald Fliid og Kunst.

9.

Hvad kunde jeg min Sved tilskrive?
Hvad var min Omhu og Uroe?
Alt hvad jeg kunde sammenrive,
Var kun som Avner paa en Loe:
Om Gud var ey i Arbeyd med,
Og kom Velsignelser affsted.

10.

Des takker jeg min kiere Fader
For denne Dag besynderlig,
Paa hvilken hand mod Himlens Gader
Har sat mig op saa nær til sig,
At jeg kand see i Himlen ind,
Og kiende grandt min Faders sind.

11.

Med Lykke, Helbred, Liv og Ære
Jeg hidindtil er kommen vel,
Jeg haver ingen steen at bære
Paa min Samvittighed og Sicel,
Jeg venter mig en naadig GUD,
Om Livsens Lyvs ret nu gik ud.

12.

Dog er jeg ikke frj for synder,

Jeg

Jeg er, som andre, Kiød og Blood,
Og Lysters Lue-nemme Tynder
Det ilder i min Nyre-Rood:
Det som er ræt jeg ikke giør,
Men offteſt det mig ikke bør.

13.

Dog ſkal min Gud alt det tilgive,
Og ſætte Naad' i ſted for Ræt,
Sin Lov udi mit Hierte ſkrive,
Min ſynd ſkal blive ſlæt forgiæt,
Hans Aand ſkal mig og drive ſaa,
At jeg ey aff hans Vey ſkal gaa.

14.

Sæt Engle-Orden om mit Leye
I denne Nat, lad Satan ſtaa
Langt uden for det jeg mon eye,
Og lad ham ingen Indpas faa,
At ſkade mig med noget Fund,
I mens jeg faar min Hvile-blund.

15.

Tag og, O HErre, nøye vare
Oppaa din Kirkis Rolighed,
Dit Anſigts Sool paa hend' opklare,
Naar Mørket det vil falde need:
Lad Lyvſet aldrig blive ſlukt,
Og Naadens Dør ey heller lukt.

16.

Vor KONGJS Huus vi ey maa glemme,
Gud lade Troſkab, Fred og Ræt
Udi hans Tjder ſammen ſtemme,
Giør hannem udaff Dage mæt,

Lad

Lad hannem i din Skygge boe,
Og høyt sin Fiende overgroe.

17.

For hver en Christen og Medbroder,
Ja hver en syg og sorrigfuld
Jeg og med Bøn hos Gud anmoder,
Som er barmhiertig, troo og huld,
Hand hielper hver udi sin sted,
Og alle mine ogsaa med.

18.

Sluk dermed Hvege-lyvs og Lampe:
Gud lukke selv mit Husis Dør,
Thi skal mod Brodden Satan stampe,
Om hand der paa et Anfald giør,
Gud selv er her til Huus' i Nat,
Og her omkring sin Vagt har sat.

19.

Sov da i JEsu Navn, og favne
Din GUD i Troen meget fast
Hand skal din Falle-ask' opsavne
Naar du est i Beenhuset kast,
Og sætte Engle-skik der paa!
Din Orme-Mad skal kun forgaa.

Dend 7. Aften-Suk.

Tiden skrider, Dagen rinder,
Soolen daler, Mørket blinder
Lyvset med en Aften-Sky!
Siæl og Hierte møder begge,

Takker

Takker Gud I kand nedlegge
Eder under HErrens Ly!
Beder, lover, tegner sage
HErrens mange Naadis Dage,
Regner dennem i en sum!
Tænker, taler, sukker, raaber,
Dyne græde Boode-Draaber,
Før de falde hen i slum!
Hierte Gud, jeg mig nedkaster
Og begræder alle Laster,
Som i Dag bemestred mig!
JEsu, du dem undertræde,
Lær mig ved din Aand at græde
Over dennem hiertelig.
Tak min søde Gud og Fader,
Som fra Sicels og Legems skader,
Haver friit mig ved din Haand,
Lad endnu din store Naade
Frj mig ud fra Nattens vaade
Ved dit Dye og din Aand!
Viger bort I synde-Drømme,
Flyder ind I Glæde-Strømme
Fra Guds Himle i mit Sind!
Vaag, min Sicel, og lad dig ikke
Drage ind i Satans strikke
Naar at Søfnen gior mig blind!

Sæt

Sæt din Kirke i dit Øye,
O min Gud, din Naade bøye
Hen paa Kongens høye huus.
JEsus med sin Arm affbryde
Deris Arm, som Ont vil yde,
Satans Verk og Gierning knuus!
Gak saa hen min krop at slumme
Dog mens Søffn din Sands vil dumme,
Skal din JEsus staa dig bj,
Lyse paa dig Fred og Frelse,
Give rolig Søffn og Helse,
Og dig fra Ulykke frj.
Sov da, sov i JEsu Arme,
Viger alle Verdens larme,
Jeg er i min JEsu skiød!
Hand mig skal af Mørket føre,
Hand min sidste søfn vil gjøre
Salig, rolig, sagt og sød.

Dend Syvende Kong Davids
Poenitendse Psalme.

1.

HErre, hold djn' Øren aaben,
Min Sag jeg sætter ind for dig,
Ach! hør min ydmyg Bøn og Raaben,
Som jeg fremfører sørgelig,
Med Lyst paa min Formaning agt,

For

For din Miskundheds store Magt.

2.

Bønhør mig og lad Hielpen komme,
Formedelst din Retfærdighed
Og Himmel-Gunst, som alle Fromme
I Verden høyt at prise veed:
Din strenge Ræt jeg søger ey,
Men gaar til dig ad Naadens Vey.

3.

Gak derfor ey med mig i Rætte,
Kom med din Tiener' ey til Dom,
Thi du, O HErre! seer vel dette,
At aldrig nogen er saa from,
At hand Retfærdig kaldis kand
For dig i Adams synde-Land.

4.

Min Fiende, som mig Uræt giorde,
Foruden nogen skyld og skiel,
Hand støtte mig mit Liv til Jorde,
Og vilde giøre mig til Træl,
Hand satte mig i Mørked ned
Som Døding, der ey Glæde veed.

5.

Derfor min Aand aff megen smerte,
Er Angest-dekket i mit Liv,
Mit arme sukke-banked Hierte
Har ingen Lyst og Tiids-fordriv,
Det midt i mig forstyrred er
For Angist, som det daglig skiær.

6.

Jeg tænker paa de gamle Dage,

Og hvad du mod dit Folk har giort,
Thi vil mit Hierte ey forsage,
Det grunder meere foort og foort,
Betragtendis din' Hænders Verk;
Om jeg er svag, Gud er dog sterk.

7.

Thi breder jeg ud mine Hænder,
Som dend der nær fordrukned er!
Jeg mig til dig, O Gud! henvender,
Min Siæl i Troen jeg frembær
Til dig, som et forsmægted Land,
Forfriske dend med Naadens Vand.

8.

Skynd dig, O Gud! mig hielp at sende,
Bønhør mig, thi min Aand forgaar,
Dit Ansigts Lyvs du ey bortvende,
Jeg jo din hielp i Tide faar,
At jeg dog ikke som en Død
Skal jordis, før min Tjd i Nød.

9.

Lad mig din Miskund aarle høre,
Thi jeg paa dig mit haab har sæt,
Viis mig dend Vey, hvor jeg kand føre
Min Vandring her i Verden ræt:
Thi jeg her om min Siæl til dig
Opløffter nu saa hiertelig.

10.

Fra mine Fienders Vold og Vrede
Og deris grumme Tyranni,
Jeg dig, min Gud, vil ogsaa bede
Du vilde mig med Magt udfri.

Hos dig jeg skiuler mig i Nød,
Og agter Haant om Fiende-Stød.

11.

Lær ogsaa mig at jeg kand giøre
Alt hvad dig vel behage kand,
Din gode Aand mig der til røre,
Ledsage mig i slette Land,
At jeg i Græde-dalen maa
Dend rette Vey til Livet gaa.

12.

Saa skal du for dit Navn og Ære,
Som jeg af Hiertet søge vil,
End lade mig i Live være;
For din Retfærdighed der til
Skal du min Siæl med vældig Haand
Udfør' af Nød og Dødsens Baand.

13.

For din Miskund skal du udslette
Min Fiende udi Bond og Grund,
Og dem forderve, som besette
Min Siæl med Angist mangelund.
Thi jeg din Tiener være vil
Af ald min Kraft mens jeg er til.

Velsignelse, Ære og Prijs, og Kraft være vor GUD i ald Evighed, AMEN.

Thomas Kingos

Aandelige

Sjunge-koors

Anden Part,

eller

Sjælens Opvækkelse

Til

Allehaande Andagter

I Allehaande Tilfælde.

Alting til Guds Ære.

BIBLIOTHECA · HAFNIENSIS · REGIA

Dend

Stormægtigste, Høybaarne

Dronning

CHARLOTTA

AMELIA

Dronning til Danmark og Norge,

de Wenders og Goters, Hertuginde i Schleßwig, Holstein, Stormarn og Dytmarsken, Fød-Landgrevinde til Hessen, Fyrstinde til Hirtzfeld; Grevinde til Oldenburg og Delmenhorst, Kazzenellebogen, Diez, Ziegenhain, Nidda og Skauwenborg

Ynsker jeg Naade og Fred, med langvarigt Liv og Lyksalighed til ald Kongelige Velstand paa Jorden, og ævige Ære og Salighed udi Himmelen!

Allernaadigste

Dronning

Blant andre mange Kongelige og kiendelige Naader, med hvilke Himlene, til allis Fornøyelse og Forundring, saa overflødeligen haver beriiget og kronet Eders Majestet med, er ikke denne dend ringeste, at Eders Majest. med en frj og fuld Kierlighed ey alleene elsker vore Lands Folk, mens ogsaa vort Sprog. Disse lowlige Kongerigers tro=lydige Undersaatter bære det dagelig, med allerunderdanigste og Hierte=meent Berømmelse, paa deris Tunger og Tale, at Eders Majest. haver Naadigst ladet sig behage at sætte saa Naadigt et Merke paa sit Kongelige Gemyttis Tilbøyelighed til os, at vænne sig til at tale med vort Land, førend Eders Majest. tog Kronen i vort Land. Saa haver vi samptlig lært at kiende Eders Majestets Hierte aff Eders Tunge, førend vi haffde dend Lyksalighed at kiende Eders Mayestet aff Ansigt eller Dyne. Og effter at det haver behaget GUD at velsigne os med saa dannis og

Dyd=

Dyd=fuldkommen en Dronning, haver Eders Majestet ey alleene, som en anden Esther, talt Got til allis Tarv og for hver Mands Huus, mens ogsaa ladet see, at Eders Majest. Hierte dragis til vor Guds Huus, i det at Eders Majest. offte udi vore Danske Meenigheder lader sig aff Ordets Prædiken fornøye og forlyste, hvorover alle hierteligen glædis, og besynderlig Guds Tienere, som dagligen ynsker vort Jerusalem til Lykke, fordi at Eders Maiest. sætter sit Hierte til dends Muur, til at forbedre dends Pallatzer. Udi denne Lyst, som Eders Majestet haver til at elske vort Sprog, seer jeg at Eders Majest. paa en sær Heroisk og Helte=maade, giør mange aff dennem skamrøde, der haver (maa skee i tredive Aar) ædt Fædernelandets Brød i Hans Majest. Tieniste, og har dog ikke vildet lære tredive Danske Ord. Enten det nu er vort gode gamle Danske Sprogs Skæbne, at det skal agtis haant om aff dem, som vi agter høyt om; eller og de indbilder sig (fordi de vil ikke forstaa det) at det er et Vadmels Sprog, og derfor gid ey taget det paa deris Silke=Tunger, det lader jeg staa ved sit Værd denne gang. Og som jeg, for min Ringhed og det Pund mig er betroed, tragter effter at legge tilbørlig Værd paa vort kiære og ældgamle Moders Sprog, sær udi Aandelige Sange, og sær udi andre Maader, som Tiden, nest Guds Hielp, skal udviise, saa haver jeg taget mig dend allerunderdanigste Tilliid, at jeg denne mit Aandelige Siunge=Koors anden Part Landsens Moder, Eders Majestet

min Allernaadigste Dronning ville tilskrive, til et udødeligt Minde for Efterkommerne, hvor berømmelig og Dane-kiær en Dronning Eders Majestet er, og til et allerunderdanigste Tegn, at jeg udi alt det jeg formaar, og udi Hiertens ydmygste Bønner er og bliver

Eders Majest.

Allerunderdanigste Tienere
og hiertelige Forbedere
hos GUD

Thomas Kingo.

Odense Bispegaard
dend 1. Septembris
Anno 1681.

Aandelige

Aandelige Siunge-koors

Anden Part.

Psalm. 150. Lover HErren i hans Helligdom: Lover hannem med Basuner; Lover hannem med Psaltere og Harper. Alt det som haver Aande lover HErren.

Dend Første Sang.
Andægtigheds Opmuntring.

Kand siungis under dend Melodie:
Jeg vil din Priis udsiunge, etc.

1.

Op, op med Himmel-stemme
Mit Hierte, Siæl og Sind,
Lad Verdens sorg betemme,
Slae dend i Veir og Vind!
Op i Guds Aand og Krafft,
Op Harpe, op min Psalme,
Op giennem Kiødets Qvalme
Og Blodets dorske Safft.

2.

O GUD! du veedst jeg vilde
Om end jeg ikke kand
Aff Himlens reene Kilde
Opfylde hiertets Spand
Med Naaders Floode-Maal,
Hvis grunde-løse Strømme
Affgrunden ey kand tømme,
Ey Haffsens hule Skaal.

3.

Mens, O min Gud! du kiender,
Jeg har et bruddet Kar,
Hvor Naaden giennem render,
Før jeg det bliver var,
Du JEsu, O du seer
Min ankelig Formue,
Hvor lit jeg og mon due
Til got i dette Leer.

4.

Jeg hiertelig bejamrer,
At Satan er saa snild,
Som mig mit Hierte hamrer
Tit ved en syndig Ild,
At jeg med Andagt ey
Min Aand til Gud opløffter,
Men mig i Jorden grøffter,
Langs ned ad Dødsens Vey.

5.

Nu holder mig tilbage
En Vellyst-maded Krog,
Som Satan veed at drage

For Dødsens Braad og Aag:
Nu staar jeg Tanke-fuld
Med Verden i mit Øye,
Og tænker, hendis Fløye
Er aff bestandigt Guld.

6.

Nu er mit Hierte tynged
Aff mange sørge-Lod,
Bekymring om det slynged
Med Tankers Pine-brod!
Min listig Avindsmand
Med Uro kand forvolde,
At jeg mig nep kand holde
I ret andægtig Stand.

7.

Nu trænger Korsens Byrde
Og knuger sindet ned,
Og vil min Andagt myrde
Med stoor Uroligbed:
Min Andagt over alt
Maa giennem spidsrod løbe
Og Korssens torned Svøbe,
Som tiit giør Blodet kalt.

8.

Nu hindres jeg aff Venner,
Og offte med dem gaar,
Did hvor mand Verden tiener,
Og Gud bag Dørren staar;
Mit Hierte flyver frem
Hvor Lyste-druer drybe,

Men

Men neppist kand det krybe
Til Guds Jerusalem.

9.

Thi beder jeg og sukker,
Du med din krafftig Aand,
O Gud! mit hiert' oplukker,
Og løßner Tungens Baand:
Løfft, JEsu! Siælen op,
At dend paa Troens Vinger
Med Andagt sig opsvinger
Til Himlens Telt og Top.

10.

Slae paa mit Hiertis Klippe,
At det i Strømme-Vand
Ald Verden ud kand slippe,
Og Himlen giemme kand.
Tag saa dit Huus og Boo
O søde Gud! der inde,
Og lad mig Andagt finde
Til Siælens Trøst og Roo.

11.

Om Hiertet end bedrøvis
Og finder Brudd og Baand,
Mens det paa Korset prøvis,
O JEsu! i din Haand,
Du dog saa nændsom er,
At du min Andagts Vinger
Med din dend Prøve-Finger
Flur op mod Himlen bær.

12.

Om Tornen end vil rive

Mit

Mit hiertis lønlig Vraa,
Og skiære som med Knive
Mit sind, hvor jeg mon gaa,
Din Torne-Krone mig
Dog Trøst og Taal indgiver,
At Syndsens Torn ey bliver
Min Siæl ulidelig.

13.

Saa vil jeg mig da sætte
I Andagts Fiære-Ham,
Du, JEsu mig skal lette
Fra Jordens Lyste-Kram,
At jeg, ved Aandens sving
Kand giennem Skyen bryde,
Og for Guds Throne yde
Mit hiertis skiulte Ting.

14.

Imidlertiid da hvile
Ald Verdens Tanke-Tøy,
Mens jeg til Gud kand ile,
Til Himlens hald og Høy:
Viig aff ald Lyst og Synd,
Som mig fra Himlen rykker,
Og snedelig nedtrykker
I Verdens henge-Dynd.

15.

Bort Avind, had og Vrede,
Bort alt det hindre kand,
Vær, JEsu, flux tilrede
Med Andagts Bluß og Brand,
Bort Lyst, jeg agter hiem

Til Himlen med min Tanke,
O Gud! lad dend ey vanke,
Men hielp dend naadig frem.

16.

Saa skal jeg da udgyde
Mit Hierte for din Stool,
Min Dyne-strøm skal flyde
For dig ald Naades Sool,
Indtil min Andagt maa
Sig stille for dit Sæde,
Til Trost og Himmel-Glæde
I Liv og Død at faa.

Hierte-Suk.

Om

Hiertelig Andagt.

Steenig Hierte, gid du kunde
Blødne udi HErrens haand,
Blive fuld til bredd og bunde
Udaff Andagt ved hans Aand!
Kolde Hierte Jise-kule,
Bunde-frøßne synde-Søe,
Gid din dybe Froste-Hule
Op ved Aandens Varme tøe!
Dovne Hierte, søvne-Pryne,
Dorsk og død i Kiød og Krop,
JEsu Sool og Dyen-Bryne
Vække dig til Andagt op!
JEsu, lad dog Aandens Gløder,
Rense Hiertet op og ned,

At

At de brekker, demper, døder
Steen og Kuld, og Dovenhed.

Dend Anden Sang.

Er en Bekiendelses og Bedrings-Psalme,
hvor udi Synderen bekiender, at

Loven er hans Tugtemestere til Christum.

Gal. 3. 24.

Kand siungis under dend bekiendte Melodie:
Jeg raaber fast O HErre, Aff dybste Nod til dig. etc.

1.

Kom, Siæl, og lad os græde,
Ach! græd mit Kiød og du,
Des op en Jammers Væde
Fra Øyne, Sind og Hu!
Tøm ud det fule Hierte
Fra ald Ureenheds skam,
Fyld det med Suk og smerte,
Kast aff ald Ondskabs Ham.

2.

Og om en flyve-Tanke
Aff Vellyst banker paa,
Lad dend til Helved vanke
Og fra dig ude staa!
Kom lad mig Verden kaste
Bag Ryggen gandske hen,
Og til min JEsum haste
Med Poenitentz igien.

3.

Mens, ach! hvor er min Bedring?

Hvor

Hvor er de Løffters Ord,
Som jeg i Støvs Fornedring
Saa mangen gang har giord?
Hvad frugted det der strømde
En Flood aff Kinden ned,
Da sidst jeg Hiertet tømde
Paa Skriffte-stolens sted.

4.

Har jeg mit Levnet retted,
Og holdet HErrens Bud?
Er jeg, som da blev tvetted,
Igien ey søled ud?
Er Hiertet ey forstokked?
Er Tungen Løgne-frii?
Har Øyet ikke lokked
Min Food til Syndens stii?

5.

Ach! Jo jeg maa beklage,
Med skraal og Himmel-skrig,
At Kræfftern' ere svage,
Der boer ey got i mig!
Min Aand alt got udlover,
Og Villien synis good,
Men Gierningen hun sover
I mit fordærved Blood.

6.

Min Kierlighed (diß verre)
Til GUD er ey saa sød,
Som dend jeg veed at bære
Til Verden, Blood og Kiød:
Jeg elsker ey min Næste

Med grundig Kierlighed,
Men skakrer mig til beste
Hans Gods og sure sved.

7.

Jeg har Affguder dyrket,
Gods, Ære, Venner, Lyst,
Og mig i Verden styrket,
Dend til mit hjerte kryst.
Min Tunge Løgn og Bander,
Bedrag og Hyklerj
Med smigre-Sukker blander,
Og giør sig snakke-frj.

8.

Sabbaten, som bør være
Min søde Hviledag,
For GUD og for hans Ære,
Dend er kun en Behag,
Min Vellyst op at fylde,
En Tjmes Kirke-fær
Kand sminke og forgylde
Ser Dagis Synds Begier.

9.

Forældre jeg ey lyder,
Og ey min Offrighed,
For det de billig byder,
Jeg offte giør mig vred:
Min egen Hu og Hoved
Paa egen haand vil gaa,
Mit Sind er dødt og doved
Til lydig Pligt at faa.

10.

Min Næste har jeg dræbet,
Om ey til Døde slæt,
Dog har jeg offte stræbet,
At hand er bleven sæt
For Tungens Sverd og Egge
Foruden nogen skyld,
Jeg har og vildet legge
Saar paa hansømme Byld.

11.

Utugtig Snak og Tale,
Løßagtig Ord og Daad,
Begiærlighed at svale
Er hiertets Lyste-Raad:
Vellysters Tindre-Dye
Til Skøgens Fagter staar,
Og Kiødets søde Møye
Giør Siælen dybe skaar.

12.

Jeg Tyverj har drevet,
I Handel været sleedsk,
Jeg X for V har skrevet,
Og været falsk og treedsk:
Med Træk har jeg udsuet
Min Næstis Blood og sweed,
Og har dog høyt opskruet
Min sær Retfærdighed.

13.

Jeg sandhed offte sparer,
Og elsker Løgn og Tant,
Ja legger Reve-snarer

Tiit

Tiit for min nær Forvant:
Min Næstis Navn og Lempe
Jeg bider som en Hund,
Og tør hans Ære dempe
Med Tunge, Pen og Mund.

14.

Min Næstis Huus at søge
Jeg tredskeligen veed,
Hans Hustro, som en Skiøge,
Staar i mit Øyes Meed,
Hans Lykke, Gods og Ære
Jeg ham mißunder slæt,
Og tiit en Fliig tør skiære
Bort fra hans Gavn og Ræt.

15.

See! dette er min Klage,
Det er mit Hiertis Nag,
Det er min Siæles Plage,
Min Uroe Nat og Dag,
Jeg skammelig forbryder
Mig mod Guds Bud og Ord,
Og elsker faure Lyder,
Som er min Siælis Mord.

16.

Jeg derfor mig indsvøber
Udi min synd og skam,
Og til din Forgaard løber,
Nedkaster der min Ham:
Jeg for min JEsu knæler
Og viser mine Saar,
Begierer Læge-væler

Med mangen modig Taar.

17.

Jeg hierteligen sukker,
Og op til Himlen seer,
Jeg mig mod Jorden bukker,
Jeg vaandis meer og meer,
Jeg i min Tunge bider,
Jeg haanis som en Hund,
Jeg mig i sindet slider,
Jeg slaar mig paa min Mund.

18.

Ach! lad dog Himlen drybe
Med Troste-Draaber ned,
Du seer hvor jeg mon krybe
I Siæls Amægtighed:
Til JEsu Kors jeg helder
Min torstig Hierte-skaal,
Hvor JEsu Blood nedvelder
I fulde Himmel-maal.

19.

Det Blood skal mig besprette,
Og give Liv og Aand,
Mit syndig Liv at rette,
Hvor til din høyre haand
Mit hierte selv skal boye,
Jeg har ey selv dend Magt,
Thi Kiødet vil alt krøye
Mod Siælens Himmel-Agt.

20.

Saa vil jeg der paa træde
Frem til din Skriffte-stool,

Og

Og om Afløsning græde,
For dig ald Naades Sool!
Ach! lad mig faa at høre,
Din Synd er soned, gak:
Saa skal min Mund udføre
Din Lov med Tusind Tak.

Hierte-Suk.

Ach! min JEsu, jeg maa klage,
At jeg slet er fra dig vendt!
Ach! min JEsu! see tilbage,
See jeg er paa Dødsens skrent!
Mosis Tauler, Lowens steene
Støder sig mit Hierte paa,
HErrens Bud-ords Himmel-Greene
I min Jord ey Rood vil faa!
Men naar Moses lader høre
Trusel, Torden, Død og Band,
Siiger, at hand mig vil føre
Ned til de Fordømtis stand,
Da, for Lowens Pidsk og svøbe
Krympis jeg med skriig og skraal,
Og vil til min JEsum løbe,
Som er Trøstens rette maal;
Ja jeg ønsker, Gud vil lave
Det med mig i Verden saa,

At mig Moses maatte ave,
JEsus legge Plaster paa.

Dend Tredie Sang.

Nær forsagt, men dog ikke fortabt.

Kand siungis under dend bekiendte Melodie:
Rind nu op i JEsu Navn, du livsalig Morgenrøde, etc.

1.

Sorrig og Elendighed,
Suk og salte Øyne-Taare
Tvinger mig saa meget saare,
For min GUD er bleven vred,
Jeg har Giekken med ham spilled,
Og hans Naader bag mig kast,
Og paa Satans Bane drilled
Livet hen i synd og Last.

2.

Synde-Bierge ligger paa
Mine Lyste-knæged Skuldre,
Siælen har begyndt at buldre
I sit Kiods besmitted Vraa,
Lowen mig med Grumhed truer,
Og fordømmer mig i Grund,
Satan viser Helved-Luer,
Som hans Kule har i Mund.

3.

Hvert et Løv der tumler om,
Og for Vinden hastig ramler,
Frygter jeg at Himlen skramler

Med

Med min velfortiente Dom!
Seer jeg Gnisten hastig sprette,
Gyser mig mit Hierte-Blood,
Vil en Fugl sig hastig lette,
Snubler strax min rædde Food.

4.

Som en Orm jeg frygter mig,
Naar at Gierdet monne knase,
At mig Døden er i hase,
Og forfølger endelig:
Som en Ugle maa jeg vige
Hen i sorgens blinde Vraa,
Og min Jammer-sang udskrige,
Som jeg Enlig nyner paa.

5.

Hielpeløs er slet min haand,
Jeg aff Graad er hees og hikker,
Hiertet bever, klapper, pikker,
Seenern' er i Krampe-Baand:
Tungen udi støven mumler,
Dyne rinde strømme-sterk,
Og min Siæl i Blodet tumler,
Vaandefuld aff syndsens Verk.

6.

Trøsteløs og Angerfuld
Ligger jeg og suremuler,
Mens mit synde-saar udfuler,
Vrier mig i støv og Muld,
Og med hede Taare vander
Jorden, som jeg ligger paa,

Sorg og sukke sammenblander
Aff mit Hoveds Græde-Aae.

7.

Jeg er aldrig hierte-glad,
Men med lønlig smerte tærer
Brødet, som mig Usle nærer,
Sorgen svemmer i mit Fad:
Jeg med lønlig sukke drikker
Hvad der skienkis i min skaal,
Og i sindet stedse prikker
Syndsens gifftig-vdded Naal.

8.

Vaager jeg, da er jeg fuld
Aff Bekymrings Kræft og Qvide,
Ingen Glæde kand jeg vide,
Aatte jeg end Verdens Guld:
Sommer-Dag min sorg forlænger,
Vinter-Dag giør Glæden kort,
Hver en Time Suk paahenger,
See, saa slidis Livet bort.

9.

Om sig andre lystig giør
Udi Gud, og kunde smile,
Ja foragte sorgens Pile,
Jeg er ræd og ikke tør:
Thi om nogen Lyst vil trekke
Paa mit seene smile-Baand,
Vil Samvittigheden rekke
Mig en Pidsk aff syndsens Vond.

10.

Sover jeg, og søger Roo,

Uroo

Uroo lader som hun slummer,
Men i hast mit Sind optrummer,
Med Fantastisk Drømme-Troo,
Saa jeg veed ey om jeg lever,
Eller jeg er gandske død,
Thi alt hvad er hos mig bever,
See, saa grusom er min Nød.

11.

Ach! hvad skal jeg arme dog!
Blant saa mange Sicele-Plager,
Som mig piner, trekker, drager
Under syndsens Kaaber-Aag?
Himlen har sin Hielp forsaget,
Jorden mig ey hielpe kand,
Englene har jeg forjaget,
Ach, hvor usel er min Stand!

12.

Er der da slet ingen Raad?
Er der ingen Trost at vente?
Er der ingen hielp at hente?
Er der ingen Fynd i Graad!
Er da Naadens Kilder tørre?
Er jeg slet til Døden soldt?
Er der Laas for Himlens Dørre?
Er Guds Hierte blevet koldt?

13.

Er min JEsus borte slæt?
Er hans Saar til ingen Nytte?
Vil hand hielpe-steenen flytte?
Er hand hielpe-keed og træt?
Er hans milde Broders hierte

Følisløß udi hans Barm?
Finder hand ey til min ſmerte?
Er hans Aand ey meere varm?

14.

Skal jeg da fortvifle plat?
Skal jeg Troens Anker ſlippe?
Skal mit faſte haab nu glippe?
Skal jeg miſte Himlens ſkat;
Skal jeg Cains Broder være?
Skal jeg Judas ſtrikke faa?
Skal jeg ſelv mit Liv affſkiære?
Skal jeg ſlet til Helved gaa?

15.

Ney, O Ney! min Siæl, O Ney!
Reys dig lit, og ſee du ſtylter
Med de mange ſynde-Bylter,
Hen ad Troens troſtig Vey!
Gud er end ved Bøn at vinde,
JEſus lever og endnu,
Aandſens Krafft er end at finde
For din ſorg-nedſenked Hu!

16.

Ach! min Gud, jeg merker vel
At her er dog haab tilbage,
Og en Troſtis Honning-Kage
For min høybedrøved Siæl!
Jeg kand ſee et Glimt aff Naade
Giennem Mißhaabs grumme Sky,
Og min ſtore hierte-Vaade
For et Blink aff Troſt at fly.

17. Jeg

17.

Jeg kand vel i Troen see,
Hvor du, JEsu, selv har ligged,
Og din Trøst fra Himlen tigged,
Udi mine synders Vee!
Du for mine bloodig Synder
Og Mißgierning svedte Blood,
Her aff ald min Trøst begynder,
Her er Glædens rette Flood.

18.

Du i Mørket est forraad,
For min Mørkheds fule Laster,
Og for jeg fra Liuset haster
Med min skummel synd og Daad:
Du for mig est bleven tagen
Og ført hen for Dom og Ræt,
Hudesletted, spott og slagen,
At min straff skal vorde læt.

19.

Torne-Kronen stak jo dig,
For at mine synde-Torne
Skulde ved din Pine forne,
Før de fanger Rood i mig:
Du paa Kaarset villig hengde,
Og dend Handskrifft sønder rev,
Som mig ned til Helved trengde,
Og var mig et Dødsens Brev.

20.

I din Siæle-Tørst og Tvang,
Har min synde-Gifft og Galde
Vildet dig paa hiertet falde,

Ved

Ved din sidste Aandefang:
Du har syndsens suurhed smaget
Aff min fule synde-svamp,
Og dend bittre Gifft borttaget
Aff min onde Lyste-Damp.

21.

Du har taald dend grumme Død,
Saadan Død som ey kand tænkis,
Hvor at alle Døder lænkis
I en bondløs Affgrunds Nød,
Som dit reene hierte trykker
Til det brister endelig,
Men dend Tiid det brast i stykker,
Slap jeg nærmer ind til dig.

22.

I din tæt-besegled Grav
Har du lagt dig ned til hvile,
Hvor du brødst dog Dødsens Pile,
Og hvert sting som hand dig gav!
Du stood op fra mørkheds Telte,
Du ald Verdens Sool og Lyst,
Og ald sorgens steen affvelte
Fra min Hierte-Grav og Bryst.

23.

Du til Helvede foer ned,
Helvede hvorfor jeg gruer,
Og fik Satan sat i Skruer,
Med sin magt i Evighed!
Du til Himmels foer med Glæde,
Trodset Død og Helved-Baand,
Og udi mit Kiød tog sæde

Hos din Faders høyre haand.

24.

Du min trygge Talßmand der
Hos din Fader er og bliver,
Og et ævigt Vidne giver
Om hvad du leedst for mig her!
Du din Faders Hierte vender,
At hand naadig til mig seer,
Troens Trøste-Lius optender
I min Siæl jo meer og meer.

25.

Lad da Lowens Torden-skrald,
Lad ald Satans Helved-Grube
Lukke op sin svouled strube,
Lad ald Verden staa paa Fald,
Lad Affgrundens sorte Trolde,
Lad dend gamle Hugorms Tand
Mig forfølge, jeg vil holde
Ved min hulde Frelsermand.

26.

Om mig Synden Banghed giør,
JEsus skal mit Hierte lette,
Og sin Aands Besegling sette
For min skiulte hierte-Dør,
Saa hand altid skal der inde
Med sin Aand en Bolig faa,
At jeg hu og Krafft skal finde
Synd og skam at træde paa.

27.

O min Siæl, vær derfor froo!
JEsus er din Trøst og Glæde,

JEsus

JEsus er dit skiul og Klæde,
JEsus kroner selv din Troo,
JEsus er dig Livsens Baade,
Og din Lyst til ævig Tiid,
JEsu, JEsu giv mig Naade,
Jeg maa døe i dend Tilliid.

Hierte-Suk.

Ach! min JEsu! ach! jeg er
Død og Grav og Helved nær!
Døden mig aff Dyne seer,
Graven obnis mod mit Leer,
Helvedis det grumme Gab
Spendis mod min Siælis Tab,
Satan mig fordømmer slæt,
Løwen siger: Det er Ræt!
Dommen bliver snarlig sagt.
Effter alle Dievlis Agt,
Om, O JEsu! du ey vil
Mig din Side vende til,
Hvor jeg ad dend blodig Port,
Som mit Synde-spyd har giort,
Til dit Hierte komme maa,
Og fra Løwens Strenghed gaa!
Saa skal Dommen blive good,
Skreven med dit Naade-blood!

Dend Fierde Sang.
Sorrigfuld og dog Trøstefuld.

Kand siungis med dend Melodie:
HErre JEsu Christ, min Frelser du est, etc.

1.

Ach! HErre see
Min Hierte-Vee,
Hielp, hielp, thi jeg er bange!
En syndig Drik
Mit Hierte fik,
Som giør mig stik,
Og bider som en Slange.

2.

Det Adam brød
Til dobbelt Død,
Mig Tusindfold opskrivis:
Eet brød kun hand,
Utald, som Sand
Hos Haffsens Vand,
Er de aff mig bedrivis.

3.

Naar Solen sig
Saa prægtelig
Udstraaler paa Guds Himle,
Feyl stoor' og smaa,
I hver en Vraa,
Strax for mig staa
Og for min' Øyne vrimle.

4.

Fra Hoved-Top

Min

Min syndig Krop
Ræt need til Fodens saale,
Er fuld aff Saar,
Hvert Hoved-haar
Har skad' og skaar,
Dend smerte maa jeg taale.

5.

Tiit tænker vel
Min arme Sicel,
Jeg vil min Gang forvare,
Men før jeg veed,
Gaar aff min Leed
Paa Syndsens Beed,
Til strikke, Fald og snare.

6.

Jeg stoler paa,
Mit Huus at staa
Paa Verdens faste Klippe:
Men lidet Vand
Læt skylle kand
Min Grund aff stand,
Saa jeg mit haab maa slippe.

7.

Min Ven er mig
Saa skuffelig,
Som Flyde-Vand og Bekke,
Jeg i hans Arm
Og falske Barm,
Til Sicele-harm
Mig og har ladet giekke.

8.

Der er ey Grund
I Haand og Mund,
Hvor paa mand nu kand bygge:
Hvert Hiert' er Garn,
Hver Eed er skarn,
Hver Skalk som Barn,
Hvert Løffte som en Skygge.

9.

For dig, for dig
Jeg klager mig,
Trofaste GUD og HErre,
Mit Hierte slaer,
Min Siæl er baer,
Min synd er svaer,
Hielp, JEsu, dend at bære.

10.

Jeg aldrig faldt,
Det er jo tallt,
Hvor tiit veed jeg dog ikke:
Jeg har ey giort,
Hvit eller sort,
Lit eller stort,
Du veedst det jo til Prikke.

11.

Jeg derfor lam
Aff Synd og skam
Paa din Fodskammel ligger!
O JEsu kom!
Vendt Sverdet om,

En naadig Dom,
Jeg aff din Godhed tigger.

12.

Dog maat du vel
Med Ræt og skiel
I hast og Vrede svare:
Mand bør jo paa
Sin Ræt at staa,
Naar Børn de taae o: (tigge)
Sit Brød for Hund' at spare.

13.

O Frelsermand,
For Hunde kand
Dog Herre-smuler vanke:
Min Trang er stoor,
O Sandheds Ord,
Jeg hos dit Bord
Vil Naade-smuler sanke.

14.

Og om jeg maa
Utrøstet gaa,
Dend gandske Dag i sorgen,
Og om jeg plat
Dend lange Nat
Er slæt forlat,
Du kommer dog i Morgen.

15.

Lad Verden sig
Ey glæd' i mig,
Og giør mig ey til skamme:
Lad min Uven

Ey lee mit Meen,
Men lad en Green
Aff Naadens Riis mig ramme.

16.

Du est dog dend
Der Herr' og Svend
I Nyrene randsager,
Seer du jeg er
Aff ond Begiær
En Hykler skiær,
Spar da ey dine Plager.

17.

Mens har Du end
Din Bue spend,
Og lit med Hielpen lenter,
Jeg staar saa sagt
Paa haabets Vagt,
Ved Troens magt,
Og dog din Naade venter.

18.

Det dyre Blood
Som JEsus lood
Udaff sit Hierte rinde,
Har giort mig reen
Aff Syndsens meen,
Min Hierte-steen
Skal jeg ey meere finde.

19.

Des være dig
Evindelig
Treenig Gud din Ære!

Min Tunge skal
Blant Engle-Tal
I Himlens Sal
Dig ævig Lov frembære.

Hierte-Suk.

Aldrig er jeg uden Vaade,
Aldrig dog foruden Naade:
Altid har jeg Suk og Vee,
Altid kand dog JEsum see:
Altid trykker mine Synder,
Altid JEsus Hielp tilskynder:
Altid er jeg udi Tvang,
Altid er jeg fuld aff Sang:
Nu i Sorrig, nu i Glæde,
Nu i Fald og nu i Sæde:
Offte fuld aff stor Uroo,
Altid fuld aff JEsu Troo!
Saa er sorg og Glæde lenked,
Saa er Begeret iskienked
I mit Levnets Omgangs Skaal,
Slig er mine Levnets Maal!
Men, O JEsu, jeg vil græde,
Hielp Du til at Troens Glæde
Fra min Synd og Sorrig maa
Altid Over-Vegten faa!

Dend Femte Sang.

Er en Bekiendelsis og Bedrings Psalme,

Udi hvilken

Synderen bekiender, at synd og skrøbelighed henger ved hannem, ihvor meget Got Gud giør imod hannem.

Kand siungis under dend bekiendte Melodie:
Udi din store Brede, For mine Synder lede, etc.

1.

Med Blusel, Graad og Klage,
Med Sindsens skiulte Plage
Jeg ydmyg kommer frem,
For Naadens høye Throne,
At søge Syndsens Sone,
Ved JEsu Vunder fem.

2.

Med salte Dyne-Taare,
Jeg synde-giekked Daare
Min Kind vel bløde maa,
Med Lowens smek og snerte
Jeg slide maa mit Hierte,
Til suck der aff at faa.

3.

Thi naar jeg mig besinder
Hvordan min Tiid henrinder,
Som hastig Elv og Aae,
Og hvor jeg lidet andser,
At Synden alle sandser
Kand slet forblindet faa!

4.

Da maa jeg Dyet gnie,

Og mig, som Ormen, vrie
I Jordens nedrig støv!
Mit Hierte slæt maa briste,
Min Siæl i Livet riste,
Som daaligt Eßpe-Løv.

5.

Fra først jeg randt aff Roode,
Strax Synden med mig groode,
I Vuggen fik jeg smag
Paa Syndsens Eble-stamme,
Naturen vaar min Amme
Til Syndsens Patte-drag.

6.

Nep kom jeg til at vende
Min Gange-Vogn til Ende,
Før jeg vaar snild at gaa
Flux effter Ondskabs svøbe,
Min Tunge kunde løbe
I Bander stoor' og smaa!

7.

Om Riiset vilde qviste
Og kue mig, med Liste
At dempe syndsens Art:
Saa snart at snertet dulmed,
Sig Arten i mig ulmed,
Og fik sin gamle Fart.

8.

Som jeg i Aar optriinde,
Sig Synden ved mig kliinde,
Om end jeg tugtet blev
Til HErrens Frygt og Ære,
Jeg dend dog tiit (dißværre)

I Glemme-Bogen skrev.

9.

Min Ungdom, Daarskabs Moder,
En Blanding aff Unoder,
Vellysters Oldermand,
Mig offte haver daaret,
Og Roser til mig baaret
Med Slange-stik og Tand.

10.

Udi min Manddoms styrke,
Da Gud jeg burde dyrke,
Har jeg med Jacob ey
Min Gud i Faunen taget,
Men Naaden tiit forsaget,
Og vandret Syndsens Vey.

11.

Hvor tiit har jeg afviget
Fra Dyders Vey, og stiget
I Lasters Lime-spoor?
Hvor tiit lood jeg mig bøye
Did hen, hvor andris Øye
Til Dødsens Lyster foor?

12.

Jeg ofte haver fundet,
Naar jeg i Synd vaar bundet,
At JEsus mig har løest:
Naar jeg leed ofte ilde
Da obned hand sin Kilde,
At jeg fik Trøst opøest.

13.

Da klynked jeg og loved,
At Satan, Syndsens Hoved,

Sit Lyste-Regiment
I mig ey skulde finde,
Dog gik jeg, med de Blinde,
Hvor hand blev Synd-betient.

14.

Paa soote-Sengens Leye
Har Gud og vildet veye
Min Synd mod Naadens Pund:
For læt jeg tiit er fundet,
Dog har min Gud forbundet
Og lægt mit saar aff Grund.

15.

Mens ach! saa snart min sprekke
Begyndte sig at stekke,
Og jeg blev frisk og føer,
Jeg da saa snarlig glemte,
At Gud ey sønderklemte
Mit Levnets svage Rør.

16.

Aff Dødsens grumme Fare,
Blant mine Fienders snare,
Har Gud mig underlig
Med egen Haand udrevet,
Og Liv paa ny bebrevet,
Blant Tusind skaanet mig.

17.

Saa gik jeg frem og groode
Blant HErrens mægle goode,
Jeg treen i fulde svang
Med Ære, Gods og Lykke,
Men HErrens Frygtis smykke
Dog tabtis mangen gang.

18.

O Gud, du veedst og kiender,
Det ey i mine Hænder
Og mine Kræffter staar,
At jeg dig fuldt kand dyrke,
Om jeg ey daglig styrke
Fra dine Hænder faar.

19.

Knuus selv mit Hiertis steene,
Buk høye Tankers Greene,
Giv ydmyg Kierlighed,
Til Gud og til min Næste,
Min Gang du selv befæste
I dine Fodefied.

20.

Hold mig i dine Veye,
Lad mig i Døden neye
Ned paa din Død og saar,
Saa skal mit Liv begynde
Og sig til Livet skynde,
Naar jeg aff Livet gaar.

Hierte-Suk.

Naar jeg, O Gud, mit Synde-Dyb
Og Ondskabs Affgrund maaler,
Da siger jeg: Kom, Siæl, og kryb,
Mod JEsu Naade-straaler!
Mit Lodd gaar langs ad Helved ned
I Svoule-Pølens Grube,

Hielp, JEsu, for din blodig Sved,
Riiv mig af Dødsens strube!
O rek mig Troens trygge Lodd,
Din Naadis Dyb at prøve,
Saa skal paa Jordens Velte-Klodd
Jeg mig ey meer bedrøve!
Thi om det eene skiendelig
Til Døden mig vil neye,
Saa skal det andet Himmerig,
Ved dine Saar, opveye.

Dend Siette Sang.

Er ogsaa en Bekiendelsis og Bedrings Psalme, hvilcken, Tilliige med de forige aff samme Art, kand brugis,

Naar mand gaar til skriffte.

Kand siungis under dend bekiendte Melodie: Aff dybste Nød raaber jeg til dig, etc. Eller: HErren hand er min Hyrde good, etc.

1.

Fald ned, fald paa dit Ansigt ned,
Og lad dit Hierte smelte,
O kiære Siæl, boy dig og beed
At strømme-Vand kand velte
Udaff dit Øyis Kildespring,
Des Vand i Syndsens saar og sting,
Stryg Blodet aff dit Belte.

2. Her

2.

Her ligger jeg paa mine Knæ,
Min Siæl i støv er bøyen,
Og til det blodig Korsens Træ
Opløffter mine Øyen;
Jeg gruer for mit syndig Leer,
Naar jeg Guds Naade ræt anseer,
Som aff min Haand er fløyen.

3.

Der jeg, O Gud, blev lønlig skabt,
Og du min Form paasætte,
Jeg aff mig selv vaar slæt fortabt,
Naturens synde-Plette
I Moders Liv kom mig oppaa
Og smitted, før jeg Solen saae,
Med mange skamfuld spette.

4.

Dog toode du mig aff mit Blood
Med Blodet aff din Side,
I Daabens hellig Rense-Flood,
De Klæder vaar saa hvide,
Som du paa mig i Daaben bandt,
Med Naader i hver Søm og Kant,
Til hellig Prunk at slide.

5.

Mens ach! Gud bedre mig saa sandt!
Mit Himmel-reene Klæde
Jeg ey forvaret har saa grandt
Fra Synds u-reene sæde,
Jeg mangen haanlig synde-Plet

Har jo der paa med Vidskab sæt,
Blant Verdens skidne Glæde.

6.

Dend dyre Troskabs Eed og Pagt,
Som jeg min Gud har sooret,
Jeg lidet taget har i agt,
Men offte mig har mooret
At spille med hans Pagtis Baand,
Og derfor er nu Siæl og Aand
Med smerte giennem-booret.

7.

Ach! hierte Gud, hvad har du ey
For min skyld vildet giøre,
At du fra Synds og Dødsens Vey
Mig kunde frj og føre?
Dit Ord og din Basunis Lyyd,
Til Siæle-Trøst og Hierte-Fryd,
Har du mig ladet høre.

8.

Ach! ach! dit Ord i Veyr og Vind
Saa offte hen er drevet,
Og ey i mit steen-haarde sind
Med JEsu Finger skrevet!
Mit Øre heller lyder til
Hvor Lysters daarlig Fryde-spil
Er høyst opstemmed blevet.

9.

Paa Sundheds støtte har du sæt
Mit Liv i mine Dage,
Og sielden vildt jeg skulde ræt
Aff Sygdoms Bæger smage:

Du

Du qviſted mig paa Borne-viis,
Naar du til andre lod dit Riis
Opſkærpis udi Lage.

10.

Jeg ved den Ave bleven er
En kællen Synde-degge,
Som ſig i Lyſte-dynds Begiær
Har daglig vildet legge.
Jeg leegte med din Miſkundhed,
Og tænckte, Du blev aldrig vred,
Hvor høyt jeg dig mon egge!

11.

Naar du mig Gods og Rigdom gav
Og fyldte mine Hænder,
Mens andre gik med Betle-ſtav,
Med nøgen Ryg og Lænder:
Dog fik dend Arme liden Bood,
Thi Rigdom gav mig Over-mood,
Som du beſt veed og kiender.

12.

Om ogſaa noget korted blev
Udaff min Mammons Dynge,
Dend ſorg jeg dybt til Hiertet ſkrev,
Det blev en gruſom Tynge!
Jeg offte gik og gulpe-græd,
Og ræt var u-forſtandig ræd
For Rigdoms Torne-Klynge.

13.

Naar du paa Ærens ſted og ſtool
Blant andre mig opſatte,
At Lykken, ſom en Middags-Sool

Mit

Mit Levnet motte glatte:
Mig selv jeg offte da har glemt,
Og foodsed, som vaar meer end slemt,
Dend Nedrig' og Forlatte.

14.

Om Alting gaar mig vel i Traad,
Og intet mig mißlinger,
Mit Arbeyd, Anslag og mit Raad
Er spundet aff Guds Finger:
Saa ærer jeg dog min Forstand,
Og meener at jeg slyve kand,
Foruden Himlens Vinger.

15.

Hvor tiit, naar Satan frister mig
Med Verdens Lokke-Duer,
Og puster op saa træskelig
Naturens Gnist i Luer,
Hvor tiit faar jeg ham hiertet hen,
Ihvor min Gud og Himmel-Ven
Hand lokker end og truer.

16.

Hvert Bud i Lowen har jeg brudt,
Og brekked Mosis Tauler,
Mit Hierte har Guds Ord forskudt,
Og i Guds Vrede krauler:
Min Lyst-Begiæring svangred er,
Dend Syndsens Foster daglig bær,
Som Døden siden auler.

17.

Vilt du mit Hiertis Affgrund om
Med Lyvs og Lygte vanke,

Og

Og sætte for din Ræt og Dom
Hver Gierning, Ord og Tanke,
Da kandst du Tusind Bjerge faa,
Som du aff Synder stoor' og smaa
Kandst paa mit Hierte sanke.

18.

O Gud! du seer min Siæl er fuld
Aff fast utallig Jammer,
Mit Kiød, min Siælis tunge Muld
Er under Lowens Hammer,
Jeg viiser dig min Verk og Vee,
O JEsu, lad aff Naade see,
At du min Suk annammer.

19.

Jeg holder dig i Troen fast,
Trofaste Gud, og beder:
Skil mig ved syndsens tunge Last
For dine Løffters Eeder,
Og for din Søns uskyldig Død,
Ja for det Blood som aff ham flød,
Hvor hen min Troe dend meder.

20.

Forny min Aand og form mig om
Med dine Himmel-hænder,
At jeg alt fremad bliver from
Og altid dig bekiender!
Og giv at jeg ved JEsu Aand,
Mit Liv, blant Dødsens Brudd og baand,
I Troen salig ender.

Hierte-Suk.

Søde JEsu, Sielens Læge,
See, og lad dig dog bevæge
Ved min Sielis dybe saar,
Ved mit Sinds saa bittre Møye!
Ved dend Flood som fra mit Øye
Aff mit Hiertis Kilde gaar!
Men om mine Saar og sukke
Kand dit Hierte ey oplukke,
Da, O hierte JEsu, see
Til din' egne saar og Sprekke,
Og de grumme Dødsens Bekke
Hvor du selv leedst Trang og Vee!
Saa skal du mig vel husvale,
Og saa trøstig til mig tale:
Jeg vil hele syndsens skaar!
Aldrig skal du finde Smerte
I dit dybe saaret Hierte,
Naar jeg legger Saar paa Saar! *

* Esa. 53. v. 5.
Vi have faaet Lægedom ved hans Saar.

Dend

Dend Sivende Sang.

Om

En Gudelig og Christelig Beredelse

Til

Det hellige og høyværdig Altars Sacramentis Annammelse.

Kand siungis under sin bekiendte Melodie:

1.

Himmel-søde Gud og Fader,
Som aff intet mig har skabt,
Og fra Dødsens skam og skader
Frelste mig som vaar fortabt,
At du aff dit Himmel-skiød
Gav din Søn i Dødsens Nød,
For det jeg saa ilde brød.

2.

For det Morgen-maaltids Galde
Eva fik ved Slangens List,
Og sig Adam lod befalde
Aff dend syndig Æble-Qvist,
Har din Søn dit ævig Ord
Redt en Nadver paa sit Bord
Mod dend gifftig Slanges Mord.

3.

Hand sin Dug for mig udbreder
Paa sit hellig Alter-sted,
Og udi sit Tempel leder
I sit kierlig Foode-Fied,
Hvor hand aff sit Kiød og Blood,

Liffsens Brød og sukker-Flood,
Fylder mig i Hierte-Rood.

4.

Ach, hvor gierne vil jeg træde
Til dit Bord og Lammets Fad,
Men du veedst jeg pleyer æde
Mest aff Verdens Lyste-Mad,
Bryllups-Klæder har jeg ey,
Hiertet vil paa Syndens Vey,
Frygt giør Sielen ræd og fey.

5.

Klæd mig derfor aff min Ville,
Klæd mig aff min Lyste-Ham,
Klæd mig aff ald Ondskabs Grille,
Klæd mig aff ald Last og skam,
Klæd mig aff ald Hoffmods Pragt,
Had, Heffngierighed, Foragt,
Klæd mig aff ald Satans Dragt.

6.

Klæd mig i din Aand og Glæde,
Klæd mig i min JEsu Troo,
Klæd mig i hans blodig Klæde,
Klæd mig i hans Trøst og Roo,
Klæd mig i hans Kiortel-Fliig,
Sy dend med hans Torne-Piig!
Giør min Klædning JEsu liig.

7.

Tag fra mig dend Eble-kierne
Som er saaet i min Natur,
Tag fra mig min ublu Stierne
Og min syndig Tankis Muur,

Tag fra mig min Synd saa snild,
Tag fra mig min egen Vild,
Tag fra mig ald Ondskabs Ild.

8.

Giv mig Sielens rette Smykke,
Hiertet fuldt af JEsu Raad,
Giv mig Himmel-kraft og Lykke
Til at dempe Kiødets Daad,
Giv du mig en ydmyg Aand,
Kierlighed i hver min Haand,
Kyskhed knyt i Reenheds Baand.

9.

Saa vil jeg, O JEsu, komme
Til dit Bords dend dyre Mad,
Saa vil jeg, med alle Fromme,
Æde, dricke, være glad,
Saa vil jeg med Glæde gaa,
Og et Himmel-Maaltid faa,
Med mit Bryllups-Klæde paa.

Dend Ottende Sang:
Er i lige maade en Beredelse til det hellige Sacramentis Annammelse.

Under dend Melodie:
Et trofast Hierte, HErre min, Skal dig til rede være, etc.

1.

Til HErrens Bord, i JEsu Navn,
Jeg agter mig at gange,
Til Hierte-Trøst og Siele-Gavn,
Til Salighed at fange:
Mens, ach, jeg veed

Hvor fuul og leed
Jeg er i synd og Uselhed,
Hvorfor min Siæl er bange!

2.

Dog vil jeg paa min JEsu Bord
Med suk og Lengsel tænke,
Og for min Siæl aff Naadens Ord
En Lyste-strøm iskienke:
Ach, flyd da ind
I Siæl og sind
Guds Aand og Glæde, og forbind
Min Siæl i Troens Lenke.

3.

Ryk op udaff mit hierte-Rood
Ald Ukruds kaade Greene,
Plant i mig Troens Frugt og Bood,
Kast bort mit Hiertis steene,
Ryd fra mig op
Aff Siæl og Krop,
Ald synd og skam, med Rood og Top,
Giør mine Tanker reene.

4.

Saa vil jeg til Guds Alter gaa
Min JEsu Giest at være,
Hvor jeg hans Kiød og Blood skal faa,
Fra Bordet skal jeg bære
Min Siælis Roo,
En salig Troo,
Guds Aand som skal udi mig boo,
Til ævig Trøst og Ære.

Hierte-Suk

Om

Ræt at prøve sig selv.

HJerte JEsu, hvad for Prøve
Skal jeg paa mit Hierte faa?
Hvormed skal jeg mig bedrøve
At du Lyst til mig kand faa?
Ild og Vand er alt for strenge,
Deris Prøve taal jeg ey!
De for hart paa Siælen trenge
Og forkorter Liffsens Vey!
Mens, O JEsu, du har Luer
Udaf Aandens Ild og Glød,
Stik dem an i Hiertets Buer
Og brend ud min Lyst saa sød!
Des op aff mit Hiertis Junge
Graad i Dynis Bode-spand,
Prøv saa Hierte, Mund og Tunge
Daglig med slig Ild og Vand.

Dend Niende Sang

bestaar aff

Hellige Andagter,

dend stund

Det høyværdige Alterens Sacramente

uddeelis.

Siunges som:

JEsu søde Hukommelse, etc.

1.

O JEsu, paa din Alter-Food
Med Hiertens Troo, med Bøn og Bood
Jeg knæler for Guds søde Lam,
Som bær ald Verdens Synd og Skam.

2.

Mit Hierte jeg til dig frembær,
Hvor Synden skaar og skrammer skiær,
Mens, JEsu, din dend saared Krop
Skal fylde dem med salver op.

3.

Jeg er i Dag min JEsu Giest,
O Siæl, betænk dend høye Fest,
Hand byder dig til Bords med sig,
Ja med sig selv bespiser dig.

4.

Her rekker hand mig under Brød
Sit Legem, som leed Korssens Død,
Og under Viin sit Rosens Blood,
Dend dyre Naadis Purpur-Flood.

5.

Ved, drik og vær aff Hiertet glad

Ved

Ved denne meer end Engle-Mad,
Og for dend skaal siig JEsu Tak,
Som aldrig nogen Engel drak.

6.

Jeg troer og veed hvad jeg her faar,
Enddog min sands det overgaar!
Jeg faar min JEsum gandske slæt
Og aff ham selv jeg bliver mæt.

7.

Seer, J Guds Engle, seer her ned,
Og ærer dend Hemmelighed,
At JEsus hos Guds høyre haand
Er her i Testamentets Baand.

8.

Der er hand udi Glæden sød,
Her er hand i velsigned Brød,
Der er hand i sin Æris Krafft,
Her i Viindruens signed safft.

9.

Hvordan det skeer det veed jeg ey,
Hand har ey vildet viist dend Vey,
Min sands saa høyt sig ey bør snoo,
Det er mig nok, hans Ord at troo.

10.

Saa fryd dig da min Siæl og Aand,
At dog Guds Tieners ringe Haand
Maa rekke dig det salig Pant,
Hvor i sig Gud til dig forbandt.

11.

Det Bord det er min Siælis Kraft,
Der faar jeg Livets Himmel-safft,

Det er mit Hiertis ſtyrkis Rood,
Det er min Trøſt, min Troe, mit Mood

12.

Det Bord er bredt ved Sandheds Mund,
Til Salighedens faſte Grund,
Det er mit Haab ſom qveger mig,
Mit Liv og Lyſt ævindelig.

13.

O JEſu, lad mig aldrig gaa
Fra dette Bord, hvor du eſt paa,
Jeg kaſter jo ald Verden hen,
Og længis altid did igien.

14.

Indtil du mig i Himmerig
Forflytte vil hen op til Dig,
Hvor mig ſkal ævig Ære ſkee,
Og jeg har nok i Dig at ſee.

Dend Tiende Sang.

Er en

Takſigelſe effter HErrens Nadvere.

Kand ſiunges under ſin egen bekiendte Melodie:

1.

TAk, JEſu, Sielens Hyrde good,
Ævindelig,
Tak for din Død, min Siæle-bood,
Hvor ved du frelſte mig.

2.

Tak for dit Legem og dit Blood,
Min Siæle-Mad,

Dend

Dend Paradiſe-Frugt og Flood
Mod Slangens Bid og Had.

3.

Jeg ſmagte nu hvor ſød du eſt
For Mund og ſind,
Mit Hierte veed det allerbeſt,
Der bleffſt du prentet ind.

4.

I Verdens Lyſter viger hen,
Thi aldrig meer,
Og aldrig er jeg eders Ven,
Jeg eder nu beleer.

5.

O JEſu, lad dit Legems Brød
Og Blode-ſkaal,
Mig vederqvæge til min Død,
Saa har jeg naaet mit Maal.

Hierte-Suk
eller
Hellige Betænkninger
over
HErrens Nadvere.

Min Siæl, hvo er dog dend, ſom dig
ſaa kierlig føder,
Og med ſit aabne Bryſt og rene
Hierte møder?
Hvad er det dog for Mad, ſom nu dit
Kiød og Blood

Med Krafft bespüser saa? Hvad er det for en Flood,
Som Hiertet over alt med Liv og Lyst omrinder?
Hvor ved sig Kierlighed i alle Aarer finder!
Det er jo visselig, korßfæste JEsu, Dig
Som med dig selv har holt et Maaltid her med mig!
O Rügdoms store Dyb! hvi vilde du ey regne
Dit Manna mere ned? hvad er det høyt at tegne,
At du, Guds ævig Søn, selv vilde være Brød,
Som udaff AEvighed leed aldrig Hungers Nød.
Hvi vilde du saa høyt dend ringe Jordens Drue
Velsigne, at mand der livagtig kunde sue
Dit rene Hierte-Blood? Min Siæl dend staar i Brand
Og leder smaalig, dog ey dette finde kand,
I Guldet kunde Du dit Billed lade trykke,
Og hengd det paa mit Bryst som dejlig Gylden-smykke,

Med

Med konstig Demants Spil: Du kund' i Perler hengd
Dit liflig Kontrafey, med Rooſen-Blood omſprengd!
Mens, ach! det kunde mig ſaa gandſke lidet nytte,
At jeg din Lignelſe udvortis kunde flytte
Fra Lem til anden, i det allerbeſte Guld,
Jeg blev indvortis dog aff Synd og Ondſkab fuld!
Hvad gavned det min Siæl, om end jeg fik at æde
Nyfaldet Himmel-Man? og om jeg kunde væde
Min ſynde-tørred Siæl med Klippe-ſprungne Vand
Om jeg ey JEſu Brød og Blode-Kilde fand?
Du derfor vilde mig, O ſøde JEſu, give
Dit eget Kiød og Blood, ſom for mig ſkulde blive
En hellig Spiiſe, til at rydde Siæl og Krop
Fra Verdens Lyſte-Mad og Synde-Vedſker op!
Saa deler du din Krafft til mine ſvage Lemmer,

Og

Og Slangens Hoved hos mit Hierte
sønderklemmer!
Dit sande Kiød og Blood, mit reene
Maaltid er,
Hvor Du dig gandske selv i Kierlighed
frembær!
Og vaar det ey dig selv, da kunde jeg vel æde
Et slagted Paaske-Lam, og mig i Skygger
glæde:
Men du togst Skyggen bort, og sagde
selv: Det er
Mit Legeme, mit Blood; der er ey
Skygger her.
Lad andre nøyis med din Tilsagns bare
Skygge,
Og deris Salighed og Tro der paa opbygge!
Mens det er Glæden som mig ind i Hiertet
gaar,
At jeg min JEsum selv i Sacramentet
faar!

Dend Elleffte Sang.

Keed aff Verden, og kier ad Himmelen.

Kand siunges under sin egen bekiendte Melodie:

1.

FAr, Verden, far vel,
Jeg keedis nu længer at være din Træl,
De Byrder, som du mig har bylted oppaa,
Dem

Dem hviſter jeg fra mig og vil dem forſmaa,
Jeg river mig løß, og jeg keedis nu ved
Forfængelighed,
Forfængelighed.

2.

Hvad er det dog alt
Som Verden opſminker med fauer Geſtalt?
Det er jo kun Skygger og ſkinnende Glar,
Det er jo kun Bobler og ſkrattende Kar,
Det er jo kun Iſe-ſkrog, ſkarn og Fortred,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

3.

Hvad er mine Aar,
Som ſmugende ſvinder og ſnigende gaar?
Hvad er min Bekymring? mit Tankefuld Sind?
Min ſorrig? min Glæde? mit Hovedis ſpind?
Hvad er mit Arbeyde? min Møye? min ſved?
Forfængelighed,
Forfængelighed.

4.

O Riigdom og Guld,
Du Jorderiigs Afgud i ſkinnende Muld,
Du eſt dog aff Verdens bedragelig Ting,
Som vorer, aftager og verlis omkring,
Du eſt dog, i høyeſte Mercke og Meed,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

5.

Ach, Ære, hvad er?
Hvad er dine Kroner og Krandſe du bær?

Miſ-

Misundelse sidder dig altid paa Ryg,
Du hemmelig stødis og sielden est tryg!
Du ofte der snubler, hvor andre de gleed,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

6.

Ach, Yndist og Gunst,
Du hastig opførte og faldende Dunst,
Du konstig opblæsere, hvegende Vind,
Som Tusind har Øyen og dog løber blind,
Hvad est du naar mand dig ved Soolen har seed?
Forfængelighed,
Forfængelighed.

7.

Ach, Venskab og Troo,
Som alt efter Lykken veedst Floyet at snoo!
Du smukke Bedragere, heldige Skalk,
Som skuffer saa ofte i Drofvelsens Kalk
Du est, som og jeg aff Forfarenhed ved,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

8.

Ach, Kiødelig Lyst,
Som mangen med Dødelig Læber har kyst,
Dit fængende Tynder, din flyvende Gnist,
Har mangen i ævige Luer henhvist,
Din Skaal synis Hunning, men Drikken er leed
Forfængelighed,
Forfængelighed.

9.

Saa far da, far vel,

Du

Du skalt nu ey lenger bedrage min Siæl,
Bedragelig Verden, jeg takker dig aff,
Og synker dig ned i Forglemmelsens Grav,
Jeg lengis at bøde min sorrig og Nød
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

10.

Der skal mine Aar
Begyndis i Evigheds deylige Vaar,
Der skal ikke Dagen ved Solen opgry,
Ey Maanen tilmaale mig Næde og Ny,
Men JEsus er Solen, hvis straaler er strød
I Abrahams skiød,
I Abrahams skiød.

11.

Min Rigdom og Guld
Skal være af idel Bestandighed fuld,
Dend skal ikke Tyven bestiele mig da,
Dend skal ey Spitzfindighed skakre mig fra,
Min Rigdom er frj for ald Jorderigs Stød
I Abrahams skiød,
I Abrahams skiød.

12.

Jeg Ære skal faa
Fra Thronen min JEsus hand sidder oppaa,
Mig Kronen skal givis med Herlighed fyldt,
Med Blodet af Lammed alt over forgyldt,
Dend faar jeg, om Satan end selv det fortrød,
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

13.

Med Yndist jeg skal
Fremskinne blant Englenis hellige Tall,
Misundeligt Øye mig ikke skal see,
Guds Ansigt mig altjd i Øyne skal lee,
Der skal jeg bespotte dend avindsyg Død
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

14.

Der har jeg en Ven,
Min JEsus, som elsker og elskis igien,
Mit Øye der seer ham saadan som hand er,
Hand Kierligheds Himmel-bluß stedse frembær,
Ved Aanden staar Kierlighed øvig i Glød
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

15.

Min Lyst og min Fryd
Forfriskis ved Engle-basuner og Lyd,
Men GUD er ald Lysten for mig og for dem!
Far op da, min Siæl, og ald Verden forglem!
Mens glem ey at Lysten er øvig og sød
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

Hierte-Suk

Ach JEsu, mit Hierte har vanked omkring,
Og prøved saa mange forfængelig Sving!
Nu

Nu har det omflagret hos Leeg og hos Lyst,
Og Jse-kold Glæde med Fyrighed kyst;
Nu har det omhvipped ved Herligheds Top,
Hvor nogle gik under, mens andre krøb op;
Nu har det omhveged i Fyrsternis Sall,
Hvor Herre-gunst tagis i Lykke-Pott-Val;
Nu har det omnyßled i Prægtigheds Kram,
Hvor Udyd saa offte besminker sin Skam;
Nu har det omhvimsed i Veldigheds Boo,
Hvor Penge har Monned fra Ære og Troo;
Nu har det i Styrke sin Lykke opsøgt,
Og offte sin Amagt i Styrke forøgt;
Men, JEsu, mit Hierte er fundet for læt,
I hvor det i Verden sin Tilliid har sæt;
Ald Lyst og ald Ære forsvinder som Damp,
Ald Herre-Gunst er en Vand-voxende Svamp;
Ald Timelig Vælde og Viißdom og Krafft,
De feyler og slipper saa offte aff Skafft!
Men, JEsu, fey ud disse spindelvævs Garn,
Lad rense mit Hierte fra Jorderigs Skarn,
Vær du mit fornøyelig Saligheds Meed,
Thi Verden er idel Forfængelighed.

Dend Tolffte Sang.

Guds Naadige Forsyns Øye er et Rætsindigt Guds Barns fulde Fornøyelse.

Kand siungis under sin bekiendte Melodie:

1.

HERRE GUD mit Hiertis Glæde,
Du min Sielis Lyst og Roo,
Du mit Hoveds Smykke-Klæde,
Du Pligt-Anker for min Troo,
Du min Eyedom og Skat,
Som i mig er nedersat,
Og jeg har i Hiertet fat.

2.

Naar jeg dit det Forsyns Øye
I mit svage Sind beseer,
Og jeg der hos agter noye
Mit saa ringe skabnings Leer,
Ach! hvad mine Tanker sig
Da bemøye hiertelig
Alt, O store Gud! om dig.

3.

Jeg har lært min Gud at kiende
Fra mit første Barne-svøb,
Der jeg i Gang-Vognen rende,
Snublet offte i mit Løb,
Jeg udi min Barne-skik
Aldrig nogen skade fik,
Eller til Ulykke gik.

4.

Nogle fødis Lykke-riige,

Og

Da, maa skee, du blev forgiet.

12.

Men om jeg har Verden prøvet,
Drukket tiit en Galde-Drik,
Har jeg været tiit bedrøvet,
Fundet mangt et Hierte-stik:
Gud har mig dog givet Bood,
Og har lært mit svage Blood
Træde Verden under Food.

13.

Om sig Alting ikke skikker
Effter min Forvidenhed;
Om end Sorg i Barmen stikker,
Som jeg selv allene veed;
Om ey Solen daglig vil
Mig ald Lykke skinne til,
Jeg har dog ey tabt mit spil.

14.

Om en Sky vil Modgang regne,
Bløde ald min Glædis Barm,
Og om Dødsens Piil vil tegne
Helsot paa hver Frendis Arm;
Om min Lykke skrider plat
Hen i en forvirred Nat,
Dog har Gud mig ey forlat.

15.

Derfor jeg til Takke tager
Med min Gud, i hvad hand vil,
Ingen Skaal mig ilde smager,
Som hans Haand mig skienker til,
Komme hvad der komme kand,

Og kand ved Forældris Haand
Høyt paa Verdens Trapper stige,
Føler aldrig Modgangs Baand,
Dennem føyer alle Ting,
Lykkens vanskelige sving
Gaar de lettelig omkring.

5.

Der imod skal andre friste
Hvad det er i Ungdoms Aar,
Beste støde-stav at miste,
De paa sorten Liige-Baar
Seer Forældre bæris hen,
Og har saa ey nogen Ven,
Uden Gud, som er igien.

6.

Nogle føyer alle Vinde,
Fører dem hvor hen de vil,
De kand effter Ynske finde
Alting sig at neye til,
De har Lykkens Krone paa,
De i Roser stedse gaa,
Hvad de vil det kand de faa.

7.

Der imod skal andre sukke
Over Lykkens Langsomhed,
Under Aaget daglig bukke,
Og ey naa sit Maal og Meed,
Tornen er i deris Vey,
Lykken agter dennem ey,
Deris Ynske faar alt Ney.

8.

Modgangs store Bølge-Bierge
Dem omvelter mangeled,
De kand ingen Sky affverge,
Som med Møye dryber ned,
Deris Blomster vil ey frem,
Deris Ynske vil ey hiem,
Lykken vil ey krone dem!

9.

Men naar jeg, O Gud, betragter
Dit forsynlig Øyes Meed,
Min Bekymring sig da sagter,
Og min Siæl er strax bereed,
Dig at takke med Attraa,
For du passer Alting saa,
At vi, hvad os tiener, faae.

10.

Du mig meget bedre kiender,
End jeg selv, fra første Rood,
Du har hafft mit Leer i Hænder,
Prøver hver min Draabe Blood,
Du omspeyler alt mit Sind,
Hver min Aande-dræt og Vind,
Og seer mig i Hiertet ind.

11.

Haffde du aff Lykken fyldet
Mig med Verdens Lyste-skaal,
Og mit Levnet slæt forgyldet,
Ført mig til mit eget Maal,
Vaar jeg bleven Ynske-mæt,
Og paa Lykkens Tinding sæt,

Da,

Sorrig eller Glæde-stand,
Gud er Lykkens Mester-mand.

16.

Der med jeg fornøyed bliver
Med min Gud, i hvad hand giør,
Hand min Tarv mig ogsaa giver,
Længer jeg ey spørge tør!
Der med jeg i alle Stød,
Der med jeg i Lyst og Nød
Er fornøyed til min Død.

Hierte-Suk.

Ode Siæl, hvi vilt du komme,
Og saa tiit til Rætte staa,
Under Hiernens sumpig Domme,
I dit mørke Hiertis Vraa?
Ach, saa lenge som du møder
Med mit svage Kiød og Blood,
Og dem ey tilbage støder
Er jeg fuld aff Vedermood!
Det kand mig i Sindet prikke,
Jeg ey kom i Perle-Svøb
Dend tiid jeg vaar spæ, og ikke
Vuggen just paa Lykken løb!
Det kand mig i Hiertet anke,
At min Ungdom ey er fuld,
Efter Mening, Mood og tanke

Af

Af det skiønne Verdens Guld!
Er min Manddom ey opthroned
Høyt paa Verdens Velde-Stool,
Og min Alderdom ey kroned
Med ald Velstands Afften-Sool!
Hemmelig jeg da bejamrer
Lykkens blinde Fiadse-kast,
Kiødet selv og offte klamrer,
Om og Himlen selv er fast!
Har en anden bedre Lykke
End som jeg, da er jeg harm,
At ey nogen Modgangs Krykke
Settis hannem under Arm!
Andres Riigdom, Gods og Ære,
Høyhed, Velde, Held og Magt,
Kand mig i mit Øye skiære,
For det ey hos mig er lagt!
Er jeg syg og Senge-bunden,
Avindsyg jeg vel tør see,
For en anden ey er funden
Udi lige Verk og Vee!
Er mig Sorgen inden Dørre,
Døden giør mit Huus Gevalt,
Smerten bliver mig diß større,
For hand ey paa andre faldt!
Hierte Siæl, saa maa mit Øye

Bade ud med mangen Taar,
Og i Sindets Lage døye
Mange dybe Hierte-saar!
Men, O JEsu, naar du viiser
Siælen fra min Hierne-Damp,
Da Guds Forsyn giennemgliser,
Tørrer Hiertets Lyste-svamp,
Saa jeg HErrens Øye kiender
Og hans Haand i alle Ting,
Være sig hvordan de render
Hen i Verdens falske Ring!
Derfor vil jeg mig ey støde
Paa en andens Lykke-Vey,
Men for alt det mig skal møde,
Aldrig sige trodsig Ney!
Græd mit Øye! men lad flyde
Ald din Graad i JEsu Skiød!
Saa skal dig Guds Øye gyde
Salighed i Liv og Død!

Dend Trettende Sang.

Dend Betrængde paa Jorden, søger Bood i Himmelen.

Siunges som:
HErren hand er min Hyrde good, etc.

1.

HVorfor, mit Hierte, klemmis du,
Og kand din Sorg ey slukke?
Hvi tyngis saa mit Sind og Hu?

Hvi

Hvi skal jeg altid bukke
Ned under Modgangs haarde Aag?
Og i mit Levnets Jammer-Bog
Kun læse Sorg og Sukke?

2.

Ald Møye synis med mig fød,
Som Skyggen dend mig følger,
Mit Liv er som jeg altid flød
Paa Modgangs Velte-Bølger!
Det heele Verdens Fryde-Land
Er som en Sool, der Skyens Vand
I store Storme dølger.

3.

I Korssens Skole er jeg sat,
Fra først jeg Verden kiendte,
Mit Liv det er som idel Nat,
Der har ey Sool at vente!
Vil end en Stierne blinke op,
Strax skiuler Skyens mørke Krop
Det Haab jeg viit udspendte.

4.

Vel haver Lykken flagred om,
Sit Seyl for mig udslaget,
Hun smiilte vel, som hun vaar from,
Men jeg blev alt bedraget!
Hun stood oppaa dend slibrig Bold,
Og haffde intet bedre hold
End Glaß der knak og knaged.

5.

Jeg for ald Verdens Venne-flok
Saa ubekiendt er bleven,

Som jeg aff haarden Steen og stok
Udsprungen vaar og dreven,
Naar andre samlis og er froo,
Jeg da, blant deris Fryd og Roo,
Som fremmed Fugl er skreven.

6.

Jeg mættis alt med Enlighed,
Og Korssens Skaale drikker,
Min Gud min sorrig eene veed,
Og hvad mit Hierte stikker.
Naar andre drikker skaalen om,
Da er min Siæl fuld tor og tom,
Guds Fødders støv jeg slikker.

7.

Foruden Synden i min Barm,
Som Hiertet heftig trykker,
Er Sindsens Torne, som med Harm
Min Glædes Rood oprykker:
Jeg vende, hvor jeg vende vil,
Mit Lykke-glaß, saa seer det til
At gaa for mig i stykker.

8.

Med Armod og med Fattigdom
Jeg Tiden og maa slide,
Og offte smaalig see mig om
Det Brød, som jeg skal bide!
Jeg haanis tiit, naar jeg skal gaa
Hen til min Ven, om hjelp at faae,
Og Sult vil heller lide.

9.

Fortrykkelse hos Armod boer

Og

Og anden slig Ulempe,
En Sorrig i dend anden groer
Hos Armods palted Kiempe:
Hvor Gierdet laueſt faldet er,
Befinder jeg, at hver Mand der
Vil traſke det, og dempe.

10.

Mand ofte hudefletter mig
Med Løgne-ſnært og Læber,
Og rundt om Landet ſnedelig
Paa Tunge-ſluffer ſlæber!
Mand ſetter mig en Skamflik paa,
Og dend, maa ſkee, jeg aldrig ſaae,
Mig med ſit Mund-ſverd dræber!

11.

Min Ven (om nogen er min Ven,
GUD veed det Tall er ringe)
Som Røret blæſer hen og hen,
Saa veed hand ſig at ſvinge!
Hand ſkuffer mig, ſom Flyde-Vand,
Naar jeg ham ikke føre kand
Paa Medgangs Lykke-vinge.

12.

Jeg herforuden og er ſvag
Af Sygdoms Vee og Sprekke,
Som mine Lemmer Nat og Dag
Med megen Pjne brekke,
Jeg verker, og er vaande-fuld,
Og ynſker kun at Gravens Muld
Mit Legem maatte dekke.

13.

Jeg er ſom et forfløyet Blad,

Der

Der alle Vinde driver,
Min Krop dend er kun som en Rad,
Hvis Rode-safft hensiver!
Hvert Øyeblik Forandring skeer,
Udi min Siæle-boligs Leer,
Som slet udsoted bliver.

14.

O GUD, naar jeg for dig kun maa
Min Jammers Knude løse,
Og aff mit Hierte, som en Aae,
Min Sorrigs Strøm udøse,
Da faar mit Hierte Stille-stand,
Om end ald Verdens Hielpe-vand
Og Trøste-kilder frøse.

15.

Jeg venter dog din Salighed
Og paa din Frelse haaber,
Om ald Naturen vaar mig vred,
Med Lykkens Vende-Kaaber!
Igiennem Modgangs tykke sky
Skal Dagen dog igiennem gry
Med Naade-dug og Draaber.

16.

Lad Verden derfor blive trang,
Lad alle mig forlade,
Lad Lykken tage hen sin Gang
Til andris Hvege-stade!
Jeg seer kun efter Himmerig,
Hvor JEsus mig ævindelig
Oprette skal min skade.

17.

Jeg skal min Jammers Age-læs

Ved Graven dog affvelte,
Min Modgangs Iis, som Skum og Piæs
For JEsu Sool skal smelte,
Jeg skal med ævig Fryd og Roo
Hos GUD og JEsum stedse boo
I Himlens sikre Telte.

18.

Min Krop skal faae en Engle-form,
Min Siæl i Gud skal glædis,
Ald Verdens Moye, Stød og Storm
Skal aff mig Undertrædis,
Jeg, effter JEsu Naadis Dom,
Af HErrens Haand skal runden om
Med ævig Ære klædis.

Hierte-Suk.

Ach! hvi kand jeg aldrig lukke
Hiertets Dør for sorg og Sukke,
Og en rolig Time faae?
Hvorfor ere mine Dage,
Meer end andres, fuld' aff Klage?
Hvorfor skal jeg Arme gaa
Daglig spendt i Korsens Hilde
Og i Dynes Taare trilde
Sindets Smerter i mit Skiød?
Hvorfor skal jeg Ene velte
Sorgens Steen, som ey vil smelte,

Om

Om min Graad, som Elven, flød?
Hvorfor er min Angist mere,
End som ellers tj og flere
Skulde døe og daane ved?
Hvorfor skal min stakked Aande
Drages giennem Vee og Vaande
I min Suk-trangbrystighed?
Søde JEsu, ald min Glæde,
Ald min Trøst i Dynis Væde,
Alt mit Haab i Verdens Sorg,
Ald min Hunning i min Galde,
Du min Stav naar jeg vil falde,
Du min Tilflugt, Skiul og Borg!
Du vel veedst jeg suremuler,
Naar du dig bag Væggen skiuler,
Lader som du ikke seer,
Om jeg end maa meget døye,
Lange Modgangs Furrer pløye
I Gienvordigheders Leer!
Dog kand du i ald min smerte
Qvege mit halfdøde Hierte,
Naar du viiser mig en smiil
Af dit Ansigts blide Straaler,
Da jeg, meer end gierne, taaler
Hver Død-skærped Korse-piil!
Thi jeg seer at du mig prøver,

Og

Og en liden Tiid bedrøver,
At du mig tilmaale kand,
For en Skaal-fuld Øyne-Taare,
Aff Guds Himmel-Veld og Aare
Tusind Floder trøste-vand!
O min Siæl, saa lad dig tysse
Om din Gud vil paa dig drysse
Noget aff en sorrigs Regn!
Naar du Hiertets Graad udtømmer,
Da til Gud i Vand du svømmer!
Ald din Sorg er Naade-Tegn!

Dend Fiortende Sang.

Hver har sin Skæbne.

Kand siunges under sin egen bekiendte Melodie:

1.

Sorrig og Glæde de vandre tilhaabe,
Lykke, Ulykke de ganger paa Rad,
Medgang og Modgang hin anden anraabe,
Soelskin og Skyer de følgis og ad!
Jorderiigs Guld
Er prægtig Muld,
Himlen er Ene aff Salighed fuld.

2.

Kroner og Scepter i Demant-spill lege,
Leeg er dog ikke den Kongelig dragt!

Tusinde

Tusinde Byrder i Kronerne hvege,
Tusindfold Omhu i Scepterets Magt!
Kongernis Boe
Er skiøn Uroe!
Himlen allene giør salig og froe!

3.

Alle Ting har sin foranderlig Lykke!
Alle kand finde sin Sorrig i Barm!
Tiit ere Bryst, under dyrebar Smykke,
Fulde af Sorrig og hemmelig Harm!
Alle har sit,
Stort eller Lit!
Himlen allene for Sorgen er qvit!

4.

Velde og Vijßdom og timelig Ære,
Styrke og Ungdom i blomstrende Aar,
Høyt over andre kand Hovedet bære,
Falder dog af og i Tjden forgaar!
Alle Ting maa
Enden opnaa,
Himmelens Salighed Ene skal staa!

5.

Deyligste Roser har stindeste Toorne,
Skiønneste Blomster sin tærende Gift,
Under en Rosen-Kind Hiertet kand foorne,
For dog at Skæbnen saa sælsom er skifft!
I Vaade-Vand
Flyder vort Land,
Himlen har Ene Lykksaligheds Stand.

6.

Vel da! saa vil jeg mig aldrig bemøye

Om

Om ikke Verden gaar efter min Agt!
Ingen Bekymring skal kunde mig bøye,
Intet skal giøre mit Hierte forsagt!
Sorrig skal døe,
Lystigheds Frøe
Blomstris paa Himle-Lykksaligheds Øe!

7.

Angist skal Aule en varende Glæde,
Qvide skal vinde sin Tott udaff Teen!
Armod skal prydis i rigeste Klæde,
Svaghed skal reysis paa sundeste Been!
Avind skal staa
Fengsled i Vraae,
Himlen kand Ene alt dette formaa.

8.

Lad da min Lod og min Lykke kun falde
Hvordan min GUD og min HErre hand vill,
Lad ikkun Avind udøse sin Galde,
Lad kun og Verden fulddrive sit spill!
Tjdernis Bom
Bliver dog tom,
Himlen skal kiøre altingest her-om.

Sonnet

Eller

Suk i Klingerim.

HVor ofte sukker jeg, fordi dend haarde Lykke,

Som dog af HErrens Haand uddelis til enhver,
I allis Lodde ey med lige Skrammer skiær,
Mens alle dog i Fleng, oc hver i sær mon trykke,
Om end de Kroner vel paa deris Hoved bær,
Og om blant Betler-tall de slæt indregned er!
Dog skal hver tage mod sit Skæbne-skaaren Stykke,
Og saa sin Lykke-palt aff beste Æfne smykke!
Hvi skal jeg da, O Gud! mig i min Deel ey skikke?
Imens jeg veed, at ey en toorn min Food kand stikke,
Hvor ey din Haand er hos! Mens Tiden og er kort,
Som Alting har paa Ryg, og blæser dennem bort,
Saa blæser jeg, og giør mig Taal, og blæß igien
Ad alle Ting, som dog aff Tiden blæsis hen!

Dend Femtende Sang.

Rom. 8. vers. 28.

Alle Ting tiene dem til Gode, som elsker GUD.

Under dend Melodie:
Jeg løfter høyt op Øyne mine, etc.
Eller
Fader vor udi Himmerig, etc.

1.

Blant alle Ting i Verden her,
Hvor til jeg Hu og Hierte bær,
Er intet som Guds sande Frygt
Udi mit Hierte-rood indtrygt;
Jeg finder hendis Frugt saa sød
At styrke mig i Liv og Død.

2.

Vel maa jeg klage hiertelig,
At Kiød og Blood har draget mig
Hen over Siden mangen gang,
Hvor Vellyst-Engle for mig sang
Indtil i Syndsens søvn jeg faldt,
Gud veed hvor nær mit Liv det galdt!

3.

Foruden Frygt jeg da gik frem,
Dog frygted tiit min skiulte Lem,
Mit Hierte, som ey nogen saae,
Det slog mig i dend lønlig Vraa!
Tiit smiled jeg med fauer Mund,
Dog sved jeg i mit Hiertes Grund.

4.

Jeg veed ey hvor jeg gik omkring

I Dødsens Grøffters vildsom Ring,
Min Food jeg satte dristig der,
Hvor Vey til Dødsens Herberg er,
Jeg stood ræt ved Affgrundens Poort,
Og sukked effter Naadens Ort.

5.

Min Gud og søde Frelsermand,
Hand saae mig i dend usle Stand,
Hand fandt mig ved mit Hierte-Rood
Og værmed mit Liv-løse Blood,
Som vaar i Synden dødt og koldt,
Og dog ved Syndsens Vane holdt.

6.

Hand kyste mig med Himmel-mund,
Jeg fandt det i mit Hiertis Grund,
Hand blæste paa mig med sin Aand,
Hand tog mig ved min høyre Haand,
Hand i mit Øre hvisked mig,
Hand fauned mig saa hiertelig.

7.

Hand kaste ind Guds Frygtis Sæd,
Udi mit Hiertis lønlig Sted!
Saa snart jeg fandt det Himmel-frøe,
Fandt jeg ræt som aff Livsens Søe
En qvegsom Trøst og Vore-krafft,
Som før jeg aldrig hafde hafft.

8.

Hvor jeg omkring i Verden gik,
Da syntis mig hver Øyeblik,
Jeg blev i Himlen løfted ind,
Saa hafde GUD fyldt op mit Sind!

Guds

Guds Billede jeg stedse saae,
I alt det som jeg rørte paa.

9.

Min tanke sløy i Himlens Sall,
Foragted denne Jorde-dall,
Min' Ord vaar JEsu Lov og Priis
Og lydte kun aff Paradiis,
Min Gierning vaar at giøre Bood,
Og undertrykke Kiød og Blood.

10.

Mig mødte dog saa mange Stød,
Saa tunge Kaars, saa farlig Nød,
Mig snærted daglig Avinds Riis,
Mand stødte mig paa Verdens Jis,
Og efterstræbte, at mand mig
Kuldkaste kunde snedelig.

11.

Jeg vaar min Uvens daglig Sang,
Og fandt hans Tungis Knibe-tang,
Min Ven hand gav mig vel en Smiil,
Men hvedsed dog paa Falskheds Piil,
Min Naboe holdt sig fra min Dør,
Hans Huldskab vaar som Siv og Rør.

12.

Jeg daglig vandred udi Toorn,
Dend stolte stødte mig med Hoorn,
Dend Ringe brugt' en skiden Mund
Og bieffed som en Bonde-hund,
Hvad Hoffmod kunde ey med Magt,
Det vilde Armod med Foragt.

13.

Men, GUD, du hialp mig ved din Haand,
Og ſtyrked med din gode Aand,
Jeg blev udi din ſande Frygt
Aff alle diſſe uforrykt!
Ach! holdt mig faſt der i at ſtaa,
Saa ſkal de Skyer overgaa.

14.

Mig tiener alle Ting til Gavn,
Naar jeg kun frygter HErrens Navn,
Det onde virker mig til Got,
Til ævig Ære Verdens Spot,
Aff Verdens Galde kand jeg faae
En Himmel-flood og Sukker-Aae.

15.

Dend Steen mand kaſter mig i Vey,
Gaar jeg forbi og agter ey,
Hver Skalcke-ſnidd og Snære-garn
Giør GUD til Spindelvæv og ſkarn,
Jo meer min Uven giør mig harm,
Jo meer jeg kryber Gud i Barm.

16.

Dend falſke Tungis Slange-ſnært,
Som daglig ſlikker Dragens Stiært,
Saa gifftig kand ey ſammenſnoe
Sin Ædder-ſvøbe, at dend jo
Hudſtryge ſkal ſin HErris Ryg,
Naar jeg udi min GUD er tryg.

17.

Hvad Armod, Svaghed, daglig Brøſt,
Som GUD mig ſender, er min Trøſt,

Hand

Hand veed hvad best mig tiene kand,
Brød eller Nød, Viin eller Vand,
Jeg faar hvad hand mig gafnligt seer,
Hvad vil jeg da i Verden meer.

18.

Om jeg end ey mit Ynske naaer
I samme Time, Dag og Aar,
Som Hiertet daarlig siger til,
Og effter Kiødets Tanke vil,
Guds Himmel-Seyerverk ey staar,
Udi hans Tiid min Tarv jeg faar.

19.

Saa frygt din GUD aff Hiertens Grund,
O kiere Siæl! lad Haand og Mund
Og Hierte følgis altid ad,
Vær til Guds Gierning altid glad,
Frygt GUD, og viid at Alting maa
Til Salighed dig passe paa!

Sonnet

Eller

Klinge-Riim.

Saa skal dog alle Ting sig efter dennem føye,
Som frygte HErrens Nafn, ald Verdens Sirkelring
Og Lykkens Middel-Punct, ihvor det gaar omkring,

Skal, efter HErrens Raad, til deris Haand
sig bøye:
Men Verden Verksted er for Himlens
Lykke-Ting,
Som giør vel mangen Bukt og mange
sælsom sving,
Der synis verkelig for Kiødets stærblind
Øye,
Og dog en ædel Siæl saa herlig kand
fornøye,
At dend i alle ting Guds Himmel-haand
kand kiende,
Til hvilket Hiørne sig end Lykkens Vind
vil vende,
Saa seer dend dog sin Gud, hver streeg
i sit Kompas,
Og aldrig anker paa det skiøre Lykke-
Glas,
Om Skæbnen aldrig vaar saa ankelig
og hvas,
Gud giør dog alle Ting, og giør dem
vel tilpas.

Dend Sextende Sang.

Er

Boord-Andagt,

Eller

En Sang at siunge for Maaltid,

Under dend Melodie:
Siunge vi aff hiertens Grund, etc.

1.

Hierte Fader, Godheds Rood,
Sundheds Kilde, Livsens Flood,
Af hvis bundløs Naade-veld
Flyder Lykke, Liv og held,
Spiisemester viis og klog,
Som i Verdens mindste Krog
Holder ævig Opholds Bog:

2.

Fra min første Form og stik,
Som jeg lønlig aff dig fik,
I min Moders Liv og Barm
Blev jeg ved din Naade varm,
Og fik Føde før jeg saae
Frugtbar Sky paa Himlen gaa,
Brødkorn udi Furen staa.

3.

I min spæde Barndoms stand,
Før min Gumme haffde Tand,
Gav du Melk aff Moders Bryst,
Som med kierlig Kyß blev kryst,
I min Ungdom daglig Brød

Jeg hoos Riis og Aue nød,
Tugtens Graad er nu saa sød.

4.

Hvor jeg haver reyst omkring,
Trædt i Verdens Vandre-Ring,
Har du Brødet med mig deelt,
Nu i halfft og nu i heelt,
Jeg ved din Forsynlighed,
I mit loulig Kald og sved,
Intet hungrigt Maaltid veed.

5.

Du har givet Huus og hiem,
Hiulpet mig i Verden frem,
Og min Hustro yndelig
Som et Viintræ breder sig,
See til Frugten som her staar,
Mine Børn jeg aff dig faar
I mit korte Levnets Aar.

NB. Dend som Gud har ey velsignet med Børn, kand siunge dette Vers saaledis:

Du har givet Huus og hiem,
Hiulpet mig i Verden frem,
Saa jeg har til min' og mig
Ald min Rødtørfft rundelig,
Giv, O Gud! min Siælis Frugt
Maa, dig til en søder Lugt,
Spire frem i Dyd og Tugt.

6.

Du har skienkt mit Kar og skaal
Til et vel-fornøyed Maal,
At min Fiende ogsaa maa

Harme-

Harme-bruſten ſee der paa!
Gid jeg aldrig glemſom er
For det Brød din Haand mig ſkiær,
Og din Forſyn til mig bær.

7.

Signe ved dit Ord og Aand,
Alt hvad din, dend runde haand
Haver nu paa Bordet ſat,
Aff din rige Forraads ſkat,
Giv os ſtyrke ved vor Mad,
Drøvelſe leg i vort Fad,
Hver maa blive ſund og glad.

8.

Hold ved lige Kirkens Bord,
Sacramentern' og dit Ord,
Til vor Siælis Leve-Brød,
Som er ſundt i Liv og Død:
Signe Kongen, at hans Land
Rige Madbord blive kand
I lykſalig Trive-ſtand.

9.

Giør os aff dit Gode mæt,
Hold os i dit Bud og Ræt,
Gid vi, med en kierlig Aand
Gierne fylder Armis haand,
Lad os leve i din Fred,
Med en god ſamvittighed
Døe i Troen vel bered.

Dend Syttende Sang.

Er

Iligemaader en Bord-Andagt

Eller

Sang at siunge for Maaltid,

Under dend Melodie:

Naar jeg betænker dend Tiid og Stund, ꝛc.

1.

O Gud, hvor stoor og priselig
Din Naade er at skatte,
Som over Verden strekker sig,
Flux længer end vi fatte!
Hvert Øye maa
Dig vogte paa,
Du seer og med dit Øye
Udi din Arv,
Til allis Tarv
At hielpe og fornøye.

2.

Du obner din saa runde haand,
Og med din Naade mætter
Alt det som haver Liv og Aand,
Og Føden hver indretter,
Du dryber ned
Med Frugtbarhed,
Ved Regnens dryßle-Draaber,
At Skow og Mark,
At Søe og Park
Ny Frugt og Yngel haaber.

3.

Du ſpiiſer os, ſom paa dig troer,
Vi ſeer paa dine Hænder,
Vort Brød paa dend ſted offte groer,
Som vi ſlet intet kiender!
Du deeler om
Aff Havets Vom,
Aff Lufft, aff Søe og Strømme,
Fiſk, Fugl, og Fæ
Med Frugt aff Træ
Skal Mark og Skow indrømme.

4.

Vi ſeer nu her ſat om paa Bord
De fulde Fad og ſkaale,
O Gud, i JEſu Navn og Ord
Velſignelſ' os tilmaale!
Vi løffte op
Mod Himlens Top
Vor haand, med mange ſukke,
Lad ingen ſynd
Vort Maaltids Fynd
Med hierte-ſorrig ſlukke.

5.

Giv os fremdelis, at vi ſaa
Vort Brød med Ræt adſpørge,
Og frem i Dyder daglig gaa,
At du for os vil ſørge,
Vi daglig Brød
Indtil vor Død
Foruden Synd kand nyde,
At vi og maa

En Levning faa,
Dend Fattige at yde.

6.

Saa setter vi os dermed ned
At bruge dine Gaver,
Som du i din Barmhiertighed
Saaki erlig givet haver,
Og bede dig
Med Troens Skrig,
Du selv vor Giest vil være,
Og endelig
I Himmerig
Guds Riigis Brød beskiære.

Smaa Børns Hierte-suk
Eller
Boord-Læsning
for Maaltid.

VOr Disk og Dug er alt bered,
O GUD, for din Barmhiertighed,
Velsigne disse Gaver saa,
At vi kand Legems Styrke faa,
Gud mætte hver som hungrig er,
Og Suk for Brød til Himlen bær,
Giv Fred og Frugt i vore Land,
Velsigne Jorden, Lufft og Vand,
Bevar vor Christen Offrighed,

Giv

Giv os vor Næring aff vor Sved,
Spiis og vor Siæl med Livsens Brød,
Det JEsus tiente med sin Død. Amen.

Dend Attende Sang.
Er
Boord-Andagt,
Eller
En Taksigelsis Sang effter Maaltid,
ogsaa under dend Melodie:
Naar jeg betænker dend Tiid og Stund, etc.

1.

NOrt Maaltid vi beslutter nu
Og folder vore Hænder,
At komme dig vor Gud ihu
Med Tak til Jordens Ender,
For Roe og Fred,
For Førlighed
Og dette Maaltids Spiise,
Aff Lufft og Vand,
Aff Skow og Land,
Vi dig aff hiertet priise.

2.

O GUD, hvor mangen løber om
Og effter Brødet leder,
Hvis fattig Haand er offte tom,
Hvor bønlig hand end beder!
Hvor mangen staar
I Verk og Saar
Beklemd og lider ilde,

Og

Og raaber paa
En Bid at faae
Aff det vi haanlig spilde!

3.

O! lad os ey vor Brødkurv hen
Bag Laas og Lukke sette,
Før at dend hungrig JEsu Ven
Sit Stykke faar aff dette
Som over er
Aff Leffninger,
Til Trøst i Hungers Vaade,
Vort Forraads Tall
Ey mindskis skal,
Men vore til i Naade.

4.

GUD signe os i JEsu Navn,
Som vil os daglig mætte,
Vi gaar nu til vort Verk og Gavn
I Guds Frygt at forrette:
Gid i vort Brød
En andens Nød
Og Sved vi aldrig elte
At vort Usskiæl
Dend Armis Siæl
Skal slæt i Taare smelte.

5.

Naar da i Verden intet Brød
Vor Tunge meer vil smage,
Gid da imellem Liv og Død
Vi Livsens Brød maa tage,
Og Troens Haand

Ved HErrens Aand
I JEsu Saar indstikke,
Ja Livsens Flood,
I JEsu Blood,
Til sidst Far Vel at drikke.

Smaa Børns Hierte-suk
Eller
Boord-Læsning
effter Maaltid.

HAv Tak, O Gud, vor Skabermand,
For Næring udaff Land og Vand,
Hav Tak, O JEsu, for din Død,
Hav Tak du rette Livsens Brød,
Tak, hellig Aand, oplius vort Sind,
Og Gud til vore Hierter bind,
GUD, tænk oppaa os arme smaa,
Som i din Forsyns Øye staa,
Du veedst hvordan vor Lykk' og Brød
Skal skiæris for os til vor Død,
Giv Lykke, Helbred, Liv og Gavn,
Og Salighed i JEsu Navn.
AMEN.

Dend Nittende Sang.

Er

Reyse-Andagt

Eller

En Sang for et Menniske som er paa sin retfærdige Reyse,

Under dend Melodie:
Jeg beder dig min HErr' og Gud, Lad op din Miskunds Dre, etc.

1.

I JEsu Himmel-søde Navn
Min Reyse jeg begynder,
Fra min saa kiære Hiemme-stavn,
Hvor til min Tarv mig skynder,
Jeg signer Hustro, Huus og Hiem,
Og dermed Affskeed tager,
GUD selv skal være hen og frem
Min Fader og Ledsager.

2.

Jeg fik min Vandre-stav i Haand
Da næp et Aar jeg tallte,
Saa snart jeg kom af Svøbe-baand
Mand slap mig løs og kaldte,
Ja lokked mig med kierlig Smiil,
Saa jeg sloe løs at gange,
Tre Triin vaar mere end en Miil,
Thi jeg vaar spæ og bange.

3.

Min Barne-kiep jeg siden reed
Og prøved Glutte-dyster,

Jeg

Jeg loe ad Verdens Herlighed,
Men elsked Barne-lyster,
Dend Vey som laa til Skoole-gang
Besværlig vaar at træde,
Hand faldt mig stundum meget lang,
Og korted mig min Glæde.

4.

Min Ungdom lod mig Porten op
Til Verdens mange Veye;
En viiste mig til ærens Top,
Til Lyst mon andre skeye*
Paa Ærens Vey Arbeyde stood
Med møysom Sved i Pande,
Men sminked Lyst med skiden Food
Vred om til mørke Lande.

* Er at vride ud til Siden, som naar en gaar ud til Siden paa sin Skoe, hand sigis at skeye, ꝛc.

5.

Dend rette Vey har GUD mig kiendt
Fra Ungdom op at løbe,
Endog jeg heller hafde rendt
For Lysters lekre svøbe,
Og om jeg end aff Veyen vred,
Til Lysters Afkrogs Telte,
Saa hialp min Gud, om Foden gleed,
Jeg dog ey gandske velte.

6.

Dend GUD, som har ledsaget mig,
Jeg ævig Tak tilskriver,
Hand paa min Reyse visselig
Min Følge-støtte bliver,

At jeg om Dagen kiende maa
Hans Sky og Skyggis Glæde,
Hans Lius og Ild om Natten staa
Mit Reyse-Telt at klæde.

7.

Jo flere Aar jeg faar paa Bag,
Jo fleer bekymrings Bylter,
Jo mere voxer Dag fra Dag
Min Sorrigs Tall og Tylter:
Tiit giennem Morgenrødens Dør
Dend gyldne Sool fremtræder,
Naar jeg staar op og færdig giør
Mit Reyse-tøy og Klæder.

8.

Udi min Vogn jeg aldrig mig
Saa snart til Sæde mager,
Jeg mindis jo hvor hastelig
At Tidens Vogn henjager,
Og hvert Minut i Tiden er
En liden Drive-svøbe,
Ved hvilcket jeg i ald min Fær
Mit Maal skal snart udløbe.

9.

Om Solen da mig unde vil
Sit blide Skin og Øye,
Og giver Vey og Vœirlig til
Mit Øye-meed at føye,
Jeg takker GUD: Dog bliver ey
Saa tryg, at jeg vil vente
At Lykkens Sool, paa Verdens Vey,
Vil jo til Nedgang skrente.

10.

Om Regn og Torden, Storm og Snee
Med haſt vil paa mig ſette,
Saa næp jeg tør med Øye ſee
Ud aff min Reyſe-hætte,
Da tenker jeg, at Verdens Nød
En Synde-ſky mon være,
Hvor Soolen JEſus giennembrød,
Hans Navn ſkee ævig Ære!

11.

Jeg ſeer ſaa tiit en Vandringsmand
Paa Veyen mig at møde,
Hvis Kiep er ald hans Stads og Stand,
Som hand ſig til kand støde;
En anden bær, med bange Kor,
Sin ſvage Krop paa Krykke,
Og nogle gaar og græder for
Sin vildſom Vey og Lykke.

12.

En Faderløs og nøgen Hob,
Som ingenſted har hiemme,
Mig kommer for med Suk og Raab,
At GUD dem ei vil glemme;
Der læſſer een ſin Vogn ſaa fuld
Aff Sorg, ſom hand kand Age;
En anden tier med ſin Buld
Og vil ſig ey beklage!

13.

Jeg ſeer og andre prægtelig
I Lykkens Vogn at kiøre,
Ved Ærens Tøyel holde ſig

I Standen som de føre:
Dog merker jeg, at Vognen skiær
Dybt i for store Helte
Paa Lykkens Bane, hvor der er
En farlig Vey at velte.

14.

Saa holder hver sin Reyse-fær,
Som Himlen det behager,
Vel dend, som takker Gud i sær
For det hand til ham mager!
Naar Døden har fra Vognen spendt
I Gravens Orme-stræde,
Da skal det ikke blive kiendt,
Hvo høyst har sidt i Sæde.

15.

Saa tænker jeg mig om og om,
Mens jeg min Reyse driver,
Og til min Siæls andægtig Dom
Jeg disse Ting opskriver,
Slet intet jeg paa Veyen seer,
Som kand mig jo betiene,
At kiende GUD jo meer og meer,
Og mig fra Verden vænne.

16.

O søde JEsu, Livsens Vey,
Slip mig ey aff dit Øye,
Men lad dit Kors og Kontrafey
Paa rette Vey mig bøye,
Paa Korsens Vey at jeg ey skal
Dit søde Aag henkaste,
Og hen til Lysters Døde-Dal
Blant syndig sælskab haste.

17.

Vær med mig, hvor jeg vandrer hen,
Med dine Engle-skare,
At jeg maa komme glad igien
Til Huus og Hiem at vare,
Giv Naade, Lykke, Salighed
Til det jeg skal forrette,
Min Uvens Raad, min Haders Meed
Du selv tilbage sette.

18.

Naar da min Siælis Reyse-Vogn,
Mit Legem Afflægs bliver,
Og i de Dødis Orme-sogn
Mand mig et Beenhuus giver,
Lad da min Siæl, O JEsu foort
Opvandre til dit Sæde,
Indtil min Krop fra Dødsens Poort
Skal reyse op til Glæde.

Hierte-Suk.

EN fattig Pillegrim jeg er,
Som Adams Synde-Palter bær!
Fra først jeg fik min Vandre-Stav,
Faa Triin kun fra min Føde-Grav,
Du lille Barn, du JEsu veed
Hvor tiit min spæde Food hand gleed.
Jeg har udi min Ungdoms tiid
Giort Reyse-Pladsen skiøn og viid,

Og meent, at Verdens Reyse-Klodd
Dend hafde ingen Stød og Odd,
Jeg tænkte tiit at Hunning flød,
Hvor Veyen grønniſt faldt og blød,
Da dog dend ſlibrig vaar og ſlem
I Henge-dynd at træde frem,
Dog ſlap jeg vel, og gik forbi
Ved JEſu Gienveys trygge Sti.
Endnu jeg vandrer daglig Dag,
Alt ſom det er min Guds Behag,
Og ſøger Lykken hvor jeg kand
At nære mig udi min Stand!
Gid jeg fra Syndens Veye maa
I JEſu Foodſpoor daglig gaa,
Og fra Ulykkis Vaade-fald
Bevaris i mit loulig Kald,
O JEſu, lad din Engle-hær
Mig altid blive huld og nær,
Gid Alting vel i Haande gaar,
Indtil mit Reyſe-pas jeg faar
Herfra til Himlens Hiem og Boo,
Saa har jeg naat min Reyſe-Roo!

Dend Tyvende Sang.

For Søefarende.

Under dend Melodie:
Beklage aff ald min Sinde, etc.

1.

O store GUD og HErre,
Som Himmel, Jord og Land
Aldmægtig kand regiere,
Ja Havets grumme Vand,
Vi paa dit Ord
Os nu til Søes begive,
Vort Verk og Værv at drive
Og gaar fra Land og Jord.

2.

Vort Seyl vi nu ophidse
For Vindens Puste-kast,
GUD! hielp det selv at tridse
Og holt derved saa fast,
At Storm og Stød
Og grumme Sky-kast ikke
Skal os til Graven skikke
I Havets vaade Skiød.

3.

Du veedst vor Skibe-planke
Er næp Tre Fingre breed,
Som Havets Bølger banke
Med Vold og Fyrighed:
Saa lit og er
Imellem Dødsens Hule
Og os, om Stormens Kule
Med Magt igiennemskiær.

4.

Dend første Seyle-snekke,
Som i Syndfloden flød,
Du vilde selv tildekke,
Der Synd og Vand sig skiød
Med Grumhed ud
Oppaa dend bæged Kiiste,
Da Noah laa og priiste
Din Naade, Hierte Gud.

5.

Du haver og aff Naade
Først dine fordum vel
Igiennem Havets Vaade,
Og reddet deris Siæl!
Det røde Hav
Med Vand i Vand du mured,
At Pharao blev lured
Udi dend slibrig Grav.

6.

De som endnu skal fare
Ud paa de dybe Vand,
Befinder obenbare,
At tusind Ting i Strand
De Vidne bær,
At din' aldmægtig Hænder
Alt Havet overspender,
Og hersker ene der.

7.

Du kandst med Fingren true
Dend kaade bruse-søe,
Og Bølgers Stolthed kue,
Som skryde grumt og giøe;

Du

Du kand saa snart
En Blik aff Stormen giøre,
Og aff en Blik opføre
En Storm med hastig Fart.

8.

O GUD! du seer vi ere
En liden Flyde-flok,
Lad Bølgens Huus os bære,
Og lad din Engle-skok
Os stedse frj
Fra Luftens Fyrstis Fare,
Fra Leviathans Snare,
I Havets farlig Stj.

9.

Lad Vær og Vind os føye,
Lad Lykken i vort Seyl
Og til vor Gierning bøye,
O GUD! slae os ey feyl
Men hielp os frem,
At vi med Tak og Glæde
Paa Lande-jorden træde
Og kommer til vort Hiem.

10.

Gid og vi kunde lære,
At vore Dage far,
Som Skib der seylend' ere
I Havets Bølge-glar,
Vi mod vor Død
Os daglig kand berede,
Indtil GUD vil os lede
I Himlens Havn og Skiød.

Hierte-Suk.

Naar jeg, O GUD paa Havet er
Og Bølge-ryggen giennemskiær,
Da kand jeg mig erindre,
At i mig selv der er et Hav
Nætved min dybe Hierte-grav
Hvor sterke Storme tindre.
Og tunder om ved Dag og Nat,
Endog en Stang der for er sat,
Saa hver dog ikke kiender,
Hvordan det ulmer i min barm
Hvordan det pebler, naar jeg varm
Af harm og Vrede brender,
Hvordan Bekymrings Storme gaae
I mine Aarers lønlig Vraa,
Hvor Frygt udi mig velter,
Hvor Blodet rutter om min Aand,
Hvor Pulsen pikker ved min Haand,
Til Hiertet nesten smelter!
Da seer jeg salte Taare-vand
Igiennem Øyet trilde kand,
At viise mig dend Kilde,
Som i mit Bryst sin Udspring har,
Hvor salt dend er, hvor suur og baer,
Og hvor dend smager ilde!

Da

Da sukker jeg: O JEsu! giv
At Havet ikke skal mit Liv
Med Vold og grumhed stekke:
Men skal jeg qvælis i en Søe,
Da, søde JEsu, lad mig døe
I Dynis Boode-bekke.
AMEN.

Alt det som haver Aande love
HERREN.

Register.

	Side
Ach HErre lad dog ey din Vred' opsyde	45
Ach! HErre see	133
Ach! hvi kand jeg aldrig lukke	179
Ach Jesu! mit Hierte har vanked omkring	166
Ach! min HErre, straf mig ey	22
Ach! min JEsu! ach! jeg er	132
Ach! min JEsu, jeg maa klage	123
Aften-Stiernen hisset tindrer	85
Aldrig er jeg uden Vaade	138
Blant alle Ting i Verden her	185
Bluser op og værer glade	29
Dagen er snart runden hen	17
Dagen nu fra Himlen rinder	24
Dagen nu sin Affkeed tager	21
Dend klare Sool gaar ned, Det qvelder meer og meer	53
Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder	41
Det mulner mod den mørke Nat	66
En fattig Pillegrim jeg er	205
Fald ned, fald paa dit Ansigt ned	144
Far vel du hvile-søde Nat	62
Far, Verden, far vel	162
Frem til Gud med Morgen-Gave	75
Gak Sicel og tag dit Regne-Bræt	44
Gud vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed	57
Haf Tak, O Gud, for denne Dag	33
Hav Tak, O Gud, vor Skabermand	199
HErre Gud mit Hiertis Glæde	168

Hierte Fader, Godheds Rood 191
Hierte JEsu, hvad for Prøve 155
Himmel-søde Gud og Fader 151
Hvile-stunden er i vente 56
Hvorfor, mit Hierte, klemmis du 174
Hvor ofte sukker jeg, fordi dend haarde Lykke 183
I JEsu Himmel-søde Navn 200
Kom, Siæl, og lad os grøde 117
Lykfalig Dag! som nu saa bliid oprinder 38
Med Bluſel, Graad og Klage 139
Min Siæl, hvo er dog dend, som dig saa kierlig føder 159
Morgenrøden ſig udſtrekker 89
Naar jeg, O Gud, mit Synde-Dyb 143
Naar jeg, O Gud paa Havet er 210
Nat Søvn og Slum og Seng far vel 37
Nu rinder Solen op 76
Nu staar jeg op i HErrens Navn 11
O Gud, hvor stoor og priſelig 194
O HErre, hold djn' Øren aaben 100
O HErre hør min Jammers Bøn 71
O JEsu, paa din Alter-Food 156
Op min Siæl, thi Sool er oppe 48
Op, op i søde JEsu Navn 63
Op, op med Himmel-stemme 111
O store Gud og HErre 207
Paa Rende-bakken Soolen gaar 70
Rind nu op i JEsu Navn 12
Saa skal dog alle Ting ſig efter dennem føye 189
Salig er en Mand at skatte 34
See, hvor ſig Dagen atter skynder 94
Siæl og Hierte, Sind og Sandser 25
Søde JEsu, Siælens Læge 150
Søde Siæl, hvi vilt du komme 172
Sorrig og Elendighed 124
Sorrig og Glæde de vandre tilhaabe 181
Steenig Hierte, gid du kunde 116

Tak, JEsu, Siælens Hyrde good 158
Tiden skrider, Dagen rinder 98
Til HErrens Bord, i JEsu Navn 153
Til Hvile Solen gaar 81
Udaff dend dybe Nød 86
Vaag op og slae paa dine Strenge 90
Velkommen Morgenstund, med Guld og Gavn i Mund 50
Vor Disk og Dug er alt bered 196
Vort Maaltid vi beslutter nu 197

Oplysninger
om Text og Udgaver.

I. Udgaverne og deres Egenheder.

Af Kingos Aandelige Sjungechor have følgende Udgaver fra Forfatterens Levetid været at opspørge og været i Brug ved nærværende Udgave:

1. Første Part.

a. 1674, Kjøbenhavn, 8vo (Kongens Bibliothek i Kjøbenhavn). *α καὶ ω.* Thomas Kingos Aandelige Siunge-Koors Første Part Indeholdende 14. Gudelige Morgen- og Aften-Sange tillige med de 7 Kong Davids Poenitendse-Psalmer sangviis forfattede. — Bogtrykker Daniel Eichhorn, Boghandler Christian Gertsøn. — Titlen er trykt med sort; foran den et kobberstukket Titelblad med Figurer; efter den: Samtykke til Trykken (af Johan Wandal), Tilskrift til Kongen, til Læseren, kgl. Bevilling (21. Oct. 1673), Æredigt til Kingo (af H. S. L.). Foran hver tredie Sang staaer Melodien (Discant og Bass). Tilsidst: Register efter Rækkefølgen, Trykfeilsliste og Undskyldning for, „hvad ellers kand være forseet med Noderne".

b. 1677, Kbhvn, 8vo (Hadersleb lærde Skoles Bibliothek). Titlen som a, med Tillæg: Nu forbedret med nogle trøstelige Morgen- og Aften-Suk (tils. 6). Boghandler Daniel Paulli. Sort Titel; Kobbertitel tegnet, tildeels omvendt, efter a; Samtykke o. s. v. ligesom a, kun at Registret er alphabetisk og har et Tillægsregister over Sukkene; derunder: Trykt af Matthias Jørgenssøn. Ingen Melodier.

c. 1680, Kbhvn, 8vo (Karen Brahes Bibliothek i Odense). Titlen som a, med Tillæg: efter hosføyede Melodier. Tredie gang trykt og forbedret med nogle trøstelige Morgen- og Aften-Suk (6). Bogh. Daniel Paulli. Titlen sort og rød; Kobbertitel lig b (slidt); foran Æredigtet et Portræt af Kingo (C. Woumans sc.). Bogtrykker Conrad Hartwig Neuhoff. Tilsidst de syv Melodier, samlede under egen Titel.

d. 1684, Kbhvn, 8vo (Kgl. og Univers. Bibl. i Kbhvn, lidt forskjellige). Titlen som a, med Tillæg: Efter hosføyede Melodier. Fierde gang trykt og forbedret med nogle trøstelige Morgen-

og Aften-Suk til alle Morgen- og Aften-Sange. Bogh. Daniel Paulli, Bogtr. Johan Philip Bockenhoffer. Titlen sort og rød; Kobbertitel noget forskjellig fra b. Efter Tilskrift til Læseren, Kingos Portræt (H. Schaten sc.) og et latinsk Digt af Joh. Rasch; derefter det danske Vredigt; derpaa Melodierne, samlede. Efter Sjungechoret en forordnet Morgen- og Aften-Bøn samt Bøn efter Prædiken, 1680; efter Registret Danielis Pauli Advarsel, der som Mærke mod Eftertryk saavel af Første som Anden Part anfører: rød og sort Titul, Danielis Pauli Navn og en sær Raaber-Titul.

e. 1686, Odense, 8vo (Christiania Universitetsbibliothek). Titlen som a, undt. „α καὶ ω" udeladt, og med Tillæg: Og nu Femte gang til Trykken befordret. Ottense, Trykt udi Hans Mayst. privilegerede Trykkerj Sammesteds Af Jørgen Skrøder, og findis hos hannem til Kiøbs. Titlen sort og rød; Spor af en afreven Kobbertitel; Samtykke o. s. v. som a. De fjorten Morgen- og Aften-Suk paa sit Sted, uagtet de ikke nævnes paa Titelbladet. Ingen Portræt. Ingen Melodier. Bønnerne (1686) som i d. Efter Registret: Odense, Trykt udi (s. o.) med Authoris Bevilling og Samtykke, Aff (s. o.).

f. 1694, Kbhvn, 8vo (α Cand. theol. C. J. Brandt, β Kongens Bibl., lidt forskjellige) Titlen som a. undt. „α καὶ ω" udeladt, og med Tillæg: Efter hosføyede Melodier, Og forbedret med nogle Trøstelige Morgen- og Aften-Suk til alle Morgen- og Aften-Sange. Bogh. Joh. Justus Erythropilus (β Eritropilus). Sort og rød Titel, Kobbertitel, Portræt (Schaten, slidt), latinsk Digt, Melodier (her: Melodierne) som i d; ligeledes Bønnerne og Danielis Pauli (sic) Advarsel.

2. Anden Part.

a—f. 1681, Kbhvn, 8vo (a særskilt indbunden, Kong. Bibl. og Cand. th. L. C. Hansen, og indbunden med 1b, b indbunden med 1c, c med 1d, d med 1fα, e med 1fβ, f indb. med en Defect af Første Part, tilh. Cand. Brandt — alle lidt forskjellige; kun i a ere de til Slutning opførte Trykfeil rettede). Α καὶ Ω Thomas Kingos Aandelige Siunge-Koors Anden Part. eller Siælens Opvækkelse til Allehaande Andagter i Allehaande Tilfælde. Alting til Guds Ære. Bogh. Daniel Paulli; Bogtrykkeren ikke nævnet. Sort og rød Titel; forrest kobberstukket Titelblad og latinsk Approbatio (af Joh. Baggerus 6. Sept. 1681). Efter Titlen Tilskrift til Dronningen, Kgl. Bevilling (20. Aug. 1681), Vredigte til Kingo (latinsk af V. Bering, dansk af J. Brunsmand, latinsk af Henr. Harderus, dansk af Jens Pedersson, latinsk af Samme, latinsk af Isaach Enochi 26. Juli 1681), Re-

gifter over Sange og Sukke efter Rækkefølgen, med Overskrifterne; Smudstitel med Kobberstik (bortfalden i de senere Optryk), Erindring til de Music-elskende. I Niende Sang Melodi; tilsidst alphabetisk Register og Trykfeilsliste. Særskilt otte Melodier (Canto og Basso) 1681, med Danielis Paulli Advarsel, ligesom i 1 d.

(Disse fer Udgaver af Anden Part 1681 havde vi fra først af ordnet deels efter den tidligere eller sildigere Udgave af Første Part, med hvilken de findes indbundne, deels efter den aftagende Styrke i Aftrykket af Kobbertitlen; denne Orden har ogsaa fra en anden Side viist sig at være den rette. At der kun skulde være een Udgave af Anden Part til de mange af Første, er i og for sig ikke sandsynligt, tilmed da Forfatterens Ry var i Tiltagende. Man maatte derfor antage, at det er flere forskjellige Oplag, som bære Aarstallet 1681. Dette viser sig nu ogsaa ved en nøiere Betragtning af de forhaandenværende Aftryk, saavel med Hensyn til Retskrivning som til typographisk Udseende. Kun ere de ikke hvert for sig forskjellige heelt igjennem, men nogle have disse, andre hine Ark tilfælleds. Saaledes har Udgaven b Arkene A (1ste Ark), ✱ (et Indskudsark), L og M tilfælleds med Udgaven a; c har Ark B—K og Ark N tilfælleds med b; d har alle Ark satte fra nyt af; e og f have tilfælleds med d Ark D—K, men e tillige Ark ✱ og C, f tillige Ark L; f har foruden Ark D—K tillige Ark A, M og N tilfælleds med e. (En langt senere Udgave, af 1710, har Ark L tilfælleds med e.) Dette tyder paa, at de enkelte Ark lidt efter lidt ere fornyede, efter som Satsen ved gjentagen Trykning er bleven ubrugelig. Uagtet alle disse Oplag bære samme Aarstal (1681), er det imidlertid neppe tænkeligt, at de skulde være tagne i samme Aar, men i en længere Aarrække; om det er rimeligst, at Satsen er bleven staaende til ny Trykning, indtil den maatte fornyes, eller at enkelte Ark ere hengjemte i større Oplag, maa henstilles til Afgjørelse af Sagkyndige. Blandt de før nævnte Udgaver af Første Part have de to af d, 1684, Ark B med Melodierne tilfælleds).

g. 1686, Odense, 8vo (indbunden med 1 e). Titlen som 2 a, undt. *A* *xai* Ω udeladt; paa Foden: **Odense, Aar 1686. Trykt udi Hans Mayst. privilegerede Trykkerj Sammesteds af Jørgen Skrøder, og findis hos hannem til Kiøbs.** Sort og rød Titel; ingen Kobbertitel. Approbatio, Tilskrifft, Kgl. Bevilling, Vredigte, Register ligesom 2 a; Smudstitel uden Kobberstik, og paa dens anden Side: **Psalm 150. Lover Herren** (o. s. v.). Ingen Melodier. Efter Texten: **Morgen- og Aften-Bøn.** Efter Registret: **Odense, Trykt** (s. o.) **Med** Authoris **Bevilling og Samtykke, Aff** (s. o.).

Udgaverne af Første og Anden Part fra Kingos Levetid ere saa sjældne, at der af de vigtigste muligviis kun findes eet Exemplar. At der indtil 1686 ikke mangler nogen Udgave af Første Part, kan man slutte af det forhaandenværende Forraad, jevnført med Vaaskrifterne: tredie, fjerde, femte Gang trykt.

Til gamle Eftertryk henhøre en Første Part 1677 og en Anden Part uden Aarstal, indbundne sammen (Univ. Bibl. i Christiania), og tvende lignende, dog forskjellige, særskilt indbundne (Univ. Bibl. i Kjøbenhavn).

Efter Kingos Død er Sjungechoret paany udgivet: Første Part 1711, 1715, 1723, 1728, Anden Part 1710, 1720 (i to Optryk), 1728, 1739(?), begge Parter under Eet 1734, 1755, 1761, 1785, maaskee endnu oftere. I P. A. Fengers „Psalmer og Aandelige Sange af Th. Kingo", Kbhvn 1827 og 1850, ere Sangene af Sjungechoret frit indordnede i Samlingen.

Udgaverne fra Kingos Tid afvige høist sjælden i Læsemaader, men jevnlig i Retskrivning. Med Hensyn til Stavemaaden mærkes følgende Egenheder:

1 a. 1674. Navneord skrives snart med stort, snart med lille Forbogstav, dog hyppigst med stort; en Femtedeel skrives med lille, navnlig i Udtryk, der ere Talemaader eller nærme sig dertil (i tide, gaa af syne, tage i agt; med flid, uden maade, have ende, giore vold oppaa). I Navneord, sammensatte af to Ord med Bindetegn, skrives hyppigst det første med stort Bogstav, det andet med lille (omtrent 120 Gange), f. Ex. Hierte-rood, Lokke-fugle; undertiden begge med stort (40) eller begge med lille (20); sjælden det første med lille, det andet med stort (5). I Tillægsord, sammensatte af et Navne- og et Tillægsord med Bindetegn, skrives snart Navneordet med stort, Tillægsordet med lille (18), f. Ex. Engle-reen, snart begge med lille (10). Tillægsord, der staae som Navneord, skrives snart med stort, snart med lille Bogstav (andre Tillægsord 15 Gange med stort). Udraabsordet O! skrives snart med stort, snart med lille. Fordobbling af e, i, o, u findes deels i lukkede Stavelser med lang Selvlyd, fornemmelig i Eenstavelsesord, men bortfalder da i Afledninger og Bøininger, dog ikke uden mange Undtagelser (Tiid, Tiden, e, er (6), Tiiden (3); Jord (3), Joord (1), Jorden (11), Joorden (4); god (2), good (6), gode (9), goode eller et Goode (3)); deels findes den i Eenstavelsesord med aabne Stavelser (lee, Snee, Boo, Troo), men bortfalder i Afledninger (Bolig, trolig); Selvlydsfordobbling træder saaledes hyppig istedenfor understøttende og stumt e, som sjælden bruges. For var (eram) skrives vaar (21), var (4). Endestavelsen es skrives hyppigt is (Siælis, sjungis); iligemaade: Angist, Menniskes,

megit. Jevnlig bruges e for æ, æ for e, o for u, u for o, o for aa, y for ø (Bek, feldis, ræt, Klokke-slæt; plokke, bondløs, Hunning, Krunen; obne, at vogne; Tynder). For ei og oi bruges altid ey og oy; for av undertiden au (Naun, Faun). For langt i bruges undertiden j (Tjme, ljde); der findes ogsaa: vjl, djg. I Kjendeord og Tillægsform bruges hyppig ed for et (Mørked, taged). Hvor d ikke høres, bliver det stundom udeladt (best, Værskyld; forlat, lit, blant); det findes i: hand, kand, dend (ogsaa den), ald, mand. Der bruges undertiden f eller fv for v (self, gafft; farfvet), ff for f (Krafft, aff, hyppigere af), c for g (oc, ocsaa), ck for kk (skicke, Lycke), k for g (Frukt, ogsaa Frugt, Plikt), ß for s (dißvær, Vißdom, løßnis). Der skrives: Lyys (1 Gang lius), skyvler, Velfærdt, samptlig.

1 b, 1677. Navneord skrives her med stort Bogstav; sammensatte af to Ord med Bindetegn, skrives de hyppigere end i 1 a med to store; Udraabsordet O! saagodtsom altid med stort. Mindre hyppigt vaar for var. Brugen af e og æ o. s. v. nærmer sig til Nutidens. Hyppigere end i 1 a skrives j og ij for langt i og ii (jdelig, Tyrannj; Pijne, Vijßdom), den for dend, ff for f, c for g, ck for kk, ß for s, fv for v (blifve, Arfvestool).

1 c, 1680, stemmer i det Hele med 1 b.

1 d, 1684. Fordobbling af i og o indskrænkes noget; ligeledes Brugen af j for i; au for av forsvinder. Endnu hyppigere end før bliver c for g, ck for kk, ß for s.

1 e, 1686. Her bruges igjen jevnlig lille Bogstav i Navneord saavelsom i første Led af et sammensat Navneord; da dog dette overveiende gjælder om h og s, kan Trang paa Typerne stort H og S have medvirket. Ligeledes tiltager atter Brugen af dend for den og især af ff for f (aff, Krafft).

1 f, 1694. Navneord skrives her, ligesom i de næstforrige Udgaver, saagodtsom udelukkende med stort Bogstav; i Sammensætning lige hyppigt med to store og med første stort, andet lille. Fordobbling af i og især o bliver meget sjældnere; ligeledes Brugen af ff for f. Undertiden afløses ey og oy af ej og oj, v af f (Løf, gafft). For „den" findes sjældnere dend; Lyys, som var almindeligt i de foregaaende Udgaver, skrives her Lius.

2 a—f, 1681. Denne Udgave af Anden Part stemmer, hvad Retskrivningen angaaer, med Udgaven 1 c, 1680.

2 g, 1686, svarer aldeles til 1 e, 1686.

Fire af Sangene i Anden Part, nemlig 3die, 6te, 9de og 10de Sang, ere optagne i Kingos Psalme-Bog, **Vinter-Parten**, Odense 1689, trykt hos Jørgen Skrøder. Den overalt i Vinterparten fulgte Retskrivning afviger høist ubetydeligt fra den i Sjungechoret af 1686, Odense (1 e og 2 g).

For at oplyse Beskaffenheden af Afvigelser mellem de forskjellige Udgaver, meddeles her en Sammenligning af et Par Vers af begge Parter; i Anden Part have vi taget dem af Sange, der ogsaa findes i Vinterparten (V. P.).

2 M. Sg, V. 2.	1a 1674	b 1677	c 1680	d 1684α	d 1684β	e 1686	f 1694α	f 1694β
L. 1. ned	..							
need		..	..	..	..	..	..	..
hvile	..							
Hvile		..	..	..	..	..	..	..
L. 2. vagt	..							
Vagt		..	..	..	..	..	..	..
L. 3. Sathans	..	..	..	..	..	..		
Satans							..	..
Synde=giftig	..	..	..	..	..	..	..	..
synde=gifftig						..		
Pile	..	..					..	..
Pjle			..	..	..	..		
L. 4. Livet	..	..	..	..		..		
Live				..	..		..	..
L. 5. o	..							
Ø		..	..	..	..	..	..	..
Engle=Hær	..					..	..	..
Engle=hær		..	..	..	..			
L. 6. Hafd'	..	..	..	..	..	..	..	..
Haffd'						..		
L. 7. hafde	..	..	..	..	..	..	..	..
haffde						..		
4 A. Sg, V. 3								
L. 1. o	..							
Ø		..	..	..	..	..	..	..
L. 2. ſtand	..							
Stand		..	..	..	..	..	..	..
Troo	..	..	..	..	..	..	..	
Tro								..
L. 3. vaar	..							
var		..	..	..	..	..	..	..
idel	..							
jdel		..	..	..	..	..	..	..
mørk	..							
Mørk		..	..	..	..	..	..	..
L. 4. lyvs	..	..	..	..	..	..	..	
lius							..	
Lius								..
L. 6. er dend	..							
er den		..	..					
Verden				..	..	..	..	..

3 Sg, V. 19 (a—f Ark C)	2a 1681	b	c	d	e	f	2g 1686	V. P.
L. 1. Torneſkronen	..	..	..	..				
Torne=kronen						..		
Torne=Kronen							..	..
ſtak	..	..	..	..			..	..
ſtack						..		
L. 2. mine	..	..					..	..
min				..	..			
Sinde=torne	..	..	..	..	..			
ſynde=Torne							..	..
L. 5 Korſet	..	..	..	..	..			..
Kaarſet							..	
L. 6. Handſkrift	..	..	..	..	..			
Handſkrifft							..	..
ſønderrev	..	..	..		..			
ſøndderrev				..				
ſønder rev							..	
ſønder=rev								..
var	..	..	..	..	..	..		
vaar								..

6 Sg, V. 2 (a—f Ark E).	2a	b	c	def	2g	V. P.
L. 1. ligger jeg paa	..	..	..	..	..	
neyer Jeg med						..
L. 2. Støv	..	..	..	..		
ſtøv					..	..
L. 4. Oplofter	..	..	..	..		
Oploffter					..	..
L. 6. Naader	..	..	..	..		
Naade					..	..
ræt	..	..	..	..	..	
ret						..
L. 7. af	..	..	..	..		
aff					..	..

II. Udgaven af 1686, Odense.

I nærværende samlede Udgave af Sjungechoret have vi fulgt Udgaven af 1686, Odense (1e og 2g). Denne Udgave er, hvad Anden Part angaaer, saavidt vides, den sidste fra Kingos Tid; i Første Part, hvor den er femte Udgave, er den fuldstændig, medens de tre ældste Udgaver endnu ikke indeholde Morgen- og Aftensukkene (1 a ingen, 1 b og c kun tre af hver). Odense-Udgaven, trykt „med Authoris Bevilling og Samtykke", er tilmed den eneste, der er trykt paa det Sted, hvor Forfatteren opholdt sig, og at Kingo selv har havt Indseende med Trykningen, tor sluttes af, at han ved Trykfeilslisten i den ældste Udgave, Kbhvn 1674 (1a), gjør en Undskyldning for „De Forseelser som i trykken, udi min Fraværelse, ere indsneget." Endelig er det kun i Odense-Udgaven, at man har en Udgave fra eet og samme Aar for begge Parter af Sjungechoret, tilmed fra det samme Trykkeri og omtrent fra den samme Tid, som „Vinterparten" (af 1689), der er Kilden til Kingos fleste Kirkepsalmer.

Et Exemplar af denne Udgave, det eneste, vi have kunnet opspørge, eies af Universitetsbiblioteket i Christiania, hvorfra det velvillig er givet os tillaans. Det er indbundet med Dorothe Engelbritz-Datters „Siælens Sang-Offer" Kbhvn. 1685(?); et bag i Bogen optegnet Vers er underskrevet: Christiania 1693.

Vi have noie fulgt Odense-Udgaven, saavel med Hensyn til Skilletegn som Stavemaade, uden Forsøg paa at tilveiebringe en Eensformighed, der hverken findes i denne eller i nogen af de andre oprindelige Udgaver; kun Trykfeil og lignende Skjødesløsheder have vi rettet, efter andre Udgavers Hjemmel. De fremmede Bestanddele, som Samtykke til Trykken, Æredigtene (s. o.), ere udeladte; Anden Part er stillet i Eet med Første, med fortløbende Paginering, og der er givet et samlet Register over begge. (I Odense-Udgaven, hvor Titel o. s. v. kun optager eet Ark, begynder alligevel 1ste Morgensuk S. „33", ligesom i Udgaven 1d. 1684, der har Melodierne foran, hvilke her mangle; det er overalt øiensynligt, at Udgaven af 1684 er lagt til Grund under Trykningen,

kun med Smaaændringer. „Bøn efter Prædiken" slutter S. 204; derefter følger først et alphabetisk Register over Morgen- og Aftensange samt Poenitentsepsalmer, derpaa over Morgen- og Aftensuk; i Anden Part, efter 32 Sider med Approbatio, Tilskrift o. s. v., begynder 1ste Sang S. 3, og sidste Hjertesuk slutter S. 171; derefter Morgen- og Aftenbøn og alphabetisk Register over Sange og Sukke.) Ligesom Titel og Indhold er fuldstændig angivet i det Foregaaende, under 1 e og 2 g, gives her en Fortegnelse over samtlige Afvigelser fra Texten i denne Hovedudgave, forat dens Hjemmel i enhver Henseende kan være bevaret.

Side 5. nederst Christum. (f. Christum)
7. 23. er (f. ere)
9. 15. du est (f. est)
10. 25. Din (f. Din.)
1 A. Sg, 11. 3. snare (f. snare,)
14. 1. er (f. ere)
2 M. Sg, 3. 4. denne (f. denne)
6. 2. dend (f. dend)
2 A. Sg, 6. 3. Før (f. For)
2 D. P. P. 3. 1. Herrens (f. Hereus)
3 M. Sk, 5. Livsens (f. Lyvsens)
3 A. Sg, 4. 2. Op (f. Og)
8. 5. bevare (f. vare)
3 D P. P. 9. 6. Mod (f. Med)
13. 4. snar (f. snart)
4 A. Sg, 3. 6. er dend (f. Derden)
5. 3. Kontrafey (f. Konterafey)
8. 5. =maal, (f. =maal)
10. 4. Siæl, (f. Siæl)
4 D. P. P. 5. 5. Brøst (f. Bryst)
9. 1. =Vey (f. Vey)
5 M. Sk, Overskr. Dend (f. Den)
(d er udeladt af Mangel paa Plads, men findes i Følgeviseren (custos))
11. Brøst (f. Bryst)
5 M. Sg, Versetal 9 (f. 6)
15. 4. =Arv (f. Arv)
5 A. Sg, 5. 3. for svag (f. forsvag)
8. 2. =Fliig (f. Fliig)
12. 1. Middernat (f. Middernat)
14. 3. Skiold (f. Skiod)
5 D. P. P. 10. 2. Bon (f. Børn)
" " nu (f. nn)
14. 3. ydmyged (f. ydmyg)
6 M. Sk, Overskr. Dend (f. Den) s. o.
6. Grusomhed (f. Grusamhed)
6 M. Sg, 6. 8. dyrke. (f. dyrke:)
14. 6. paa (f. haa)
16. 8. =Stemme (f. Stemme)
6 A. Sg, 2. 3. naa (f. naa!)
5. Strømme! (f. Strømme)
8. 6. ellers (f. eller)
7 M. Sk, Overskr. Dend (f. Den) s. o.
7 M. Sg, Overskr. Dend (f. Den) s. o.
3. 4. lak (f. Lak)
7 A. Sg, 6. 6. flod. (f. flod')
15. 1. Tag og (f. Tag)
7 A. Sk, 39. bj, (f. bj.)
7 D. P. P. 12. 3. være; (f. være)

Side 107. 8. Dytmarsken (f. Dyrmarsken)

9. Landgrevinde (f. Landgrevindi)
11. Nidda (f. Niddag)
" Skauwenborg (f. Skauwenborg.)
111. 4. Pſalm. (f. Pſalm)
1 Sg, 12. 4. gaa, (f. gaa.)
2 Sg, 7. 5. Løgn (f. =Løgn)
8. 3. Ære, (f. Ære)
5. fylde, (f. fylde)
6. =fær (f. =fær,)
3 Sg, 6. 8. Aae (f. Aaer)
8. 7. Suk (f. =Suk)
10. 4. Fantaſtiſk (f. Fantatiſk)
24. 4. her! (f. her)
4 Sg, 4. 5. Hoved=haar (f. Hovedthaar)
5 Sg, 2. 1. =Taare (f. Taare)
6 Sg, 10. 3. =dynds (f. =dyngs)
9 Sg, 2. 2. ſkrammer (f. ſkammer)
7. 2. dend (f. denne)
11 Sg, 11. 5. Jorderigs (f. Jorderis)
Sk (efter 12 Sg), 48. Hiertets (f. Hiertes)
52. Ring! (f. Xing)
13 Sg, 2. 3. altid (f. altig)
11. 7. =vinge (f. vinge)
14 Sg, 5. 1. Deyligſte (f. Deyliſte)
Sonnet (efter 14 Sg), Overſkr. -rim. f. -rim;)
15 Sg, 2. 3. mangen (f. mangen)
10. 4. Jis (f. Jiis)
Sonnet (efter 15 Sg), 4. Skal, (f. Skal)
16 Sg, 6. 1. mit (f. mig)
17 Sg, 6. 8. endelig (f. endellg)
18 Sg, 1. 3. ihu (f. jhu)
Sk (efter 18 Sg), 5. oplius (f. oplivs)
9. Lykk' (f. Lykk)
19 Sg, 5. 6. Afkrogs (f. Aſkrogs)
20 Sg, Overſkr. Soefarende. (f. Søefarende)

Den paa ſit Sted omtalte Morgen= og Aftenbøn (i Anden Part), ſom ikke findes i de andre Udgaver, lyder ſaaledes:

Morgen= og Afften=Bøn,

daglig at bruge.

Du ſtore GUD, hvis Væſen er u=endeligt, hvis Magt er ævig, hvis Viſdom er u=begribelig, hvis Godhed er uſigelig: Her fremkommer jeg atter for dit hellige Anſigt, bøyer mine Hiertens Knæ oc takker dig af min inderſte Siæl, at du haver bevaret, oc naadelig beſkiermet mig denne Nat (Dag) oc min gandſke Lifs Tid for megen Ulykke og Fare, paa Legem og Siæl. Jeg beder dig for JEſu Blods oc Dods ſkyld, du vilde aff Naade tilgifve oc forlade mig alle mine Synder, hvor med jeg i Tanker, Ord eller Gierninger, hemmelig eller aabenbarlig, vitterlig eller u=vitterlig, har fortørnet og giort dig imod: Og naadelig bevare mig i denne Dag (Nat) og altid fra Laſter, Synd og ald Ulykke. Forleen mig din hellige gode Aand, ſom kand regiere og føre mig paa ſlet Vey, at ald min Gierning og gandſke Levnet maa behage dig i Chriſto JEſu. Giff mig hvis du befaler mig, og befal mig ſaa hvad du vilt, forlad mig ikke, paa det jeg ikke aff Menniſkelige ſkrøbelighed igien ſkulde forlade dig. Tænk ikke paa det ſom jeg har giort

giort imod dig, men hvad din kiere Søn har giort imod mig. Min arme Siæl, mit nødtørfftige Legeme, mit Kald, Embede og Stand, min Hustro (Mand) Børn og Tiunde, min Øfrighed og Siæleførger, mine Forældre, Systre, Brødre og paarørende; Ey alleene mine Venner, men ogsaa mine Fiender, Mißundere og Forfølgere, alle nødlidende Christne, alle dem, for hvilke jeg er skyldig at bede: Alle mine Anslag og Tanker, ald min gioren og laden, mine Ord og Gierninger, min Udgang og indgang, mit Liv og min Død, min Tro og gode Samvittighed, min Ære og gode Navn, mit Gods og Formue, og alt hvis jeg aff din godhed hafver annammet, befaler jeg nu og altid i din aldmægtige naadige Haand Velsigne, benedid, bevar, beskierm, før og regier mig og mine, Og hielp os, som du veedst, at os vel kand være hiulpen. Giv os saaledis at bede, som intet Arbeyde kunde hielpe; og saa at arbeyde, som ingen Bøn kunde hielpe. Giv os saa at leve, som der var intet Evangelium: og saa at døe, som der var ingen Low til. Du est dend GUD, som hidindtil har givet mig Mad og Drike, Klæder og anden Nødtørftighed, og du lever end ogsaa i Morgen og Øvermorgen: Ja din godhed varer evindelig. Du føder Fuglene i Lufften, Fiskene i Havet; Hvi skulle du da ikke ogsaa føde mig, for hvilken du har udøest dit Blood? Du har en sterk Ryg, derfor kaster jeg all min omhu paa dig, jeg lader dig sørge for nu og i Morgen. O du trofaste Israels Vægter, du som ikke sover, ey heller søffnis, bevar mig og mine fra Dievelen og ald hans tilhang, for alle vore siunlige og usiunlige Fiender, for alt Ont og Fare paa Legem og Siæl, Ære og Gods. See du Himmelens og Jordens HErre! der har du mit Hierte og min Haand, før mig som du vilt, jeg er din Tiener (Tienerinde) du haver ført mig underlig i Verden, gior det her effter underligt, dog Saligt. Du GUDS Søn Christe JEsu, du som sidder til din Himmelske Faders høyre Haand, og est min Advocat og Talßmand, du har befalet mig at bede, og tilsagt mig Bønhøring med et dobbelt Amen og Eds bekræftelse: Saa bønhør mig nu, og hielp mig for dit hellige Navns æris skyld,

AMEN.

III. Afvigende Læsemaader.

En fuldstændig Sammenligning mellem alle de oprindelige Udgaver af Sjungechoret er optegnet og vil blive afgivet til Universitetsbibliotheket. Her et Uddrag deraf.

Første Part.	1a 1674	b 1677	c 1680	d 1684 α	d 1684 β	e 1686	f 1694 α	f 1694 β
Tilskrift.								
(1a S. 3. 11.) er	..						..	
(1b S. 4. 14.) ere		..	..	..	..	..		
Til Læseren.								
(1a S. 1. 17.) du est	..	..	..	..			..	
(1e S. 1. 18.) est						..		
1 M. Sg.								
3. 3. Varmis	..							
Værmis		..	..	..	..	..	..	
8. 8. udelukt	..	..	..	..	..			
iudelukt							α	
indelukt								β
9. 4. Ville	..	..	..	..	β	..		
Villie					α		..	
12. 6. Fædmed*)	..	..	..	..				
Fædme					..	..	..	
1 A. Sg.								
5. 4. noged	..							
nogen		..	..	..	..	..	..	
10. 7. binde	..							
vinde		..	..	..	..	..	..	
14. 1. er	..	..	..	..			..	
ere					..	..		
15. 6. ind i	..	..	..	..	..	..		
udi							..	
1 D. p. p.								
6. 3. eengang	..	..	..	..	..		..	
engang						..		
2 M. Sg.								
2. 4. Livet	..	..	..	..		..		
Live					..		..	
4. 4. fuldt	..	..						
fuld			..	..	..	..	..	
2 A. Sg.								
3. 2. endog	..	..	..	..	..			
enddog						..	..	
4. endog	..	..	..	..	..			
enddog						..	..	

*) Jfr. Davids Pſ. 65, 12 og 104, 3. Fædme o: blive fed, smlgn: rødme, hidme (æstuare); fædmed o: gjort fed.

	1a 1674	b 1677	c 1680	d 1684 α	d 1684 β	e 1686	f 1694 α	f 1694 β
2. A. Sg.								
6. 3. Før	..	..	..	..				
For						..	..	
8. fast	..	..	..	..	..			
faa								..
12. 3. Ulykker	..							
Ulykke		..	..	..	..	..	..	
13. 3. Hiertis	..	..	..	..	..			
Hiertens							..	
3 M. Sk.								
5. Lyvsens						..		
Livsens		..	..	..				
Liusens							..	
12. Himmel		..	..	..	..	..		
Himlen							..	
3 M. Sg.								
11. 2. de	..							
det		..	..	..	..	..	..	
3 A. Sg.								
8. 5. bevare	..	..	..	..	..		..	
vare						..		
3 D. p. p.								
12. 1. Min'	..	..						α
Min			..	..	..			β
4 A. Sg.								
2. 6. aaer	..	..	..	..	..			
naaer							..	
3. 6. er dend	..							
er den		..	..					
Verden					..	..	..	
13. 3. min	..	..	..	..	..			
mit							..	
4 D. p. p.								
5. 5. Brøst	..							
Bryst		..	..	..	..	..	..	
11. 2. Harmt	..							
harm		..	..	..	..	..	..	
5 M. Sk.								
11. Brøst					..			
Bryst						..		
brøst								..

		1a	b	c	d	e	f
		1674	1677	1680	1684 α β	1686	1694 α β
	5. A. Sg.						
1.	6. Dalen	..	..				
	Dale			..	..	..	..
	5 D. P. P.						
10.	2. Bøn*)	..					
	Børn		..	..	..	..	..
	nu er	..	..	..	..		
	nn er					..	
	er nu						..
14.	3. Ydmyged	..	..	..			
	Ydmyg				..	..	..
16.	4. forundrer	..					
	forundre		..	..	..	..	..
	6. A. Sg.						
8.	6. ellers	..	..	..	..		..
	eller					..	
	7. M. Sg.						
3.	2. min	..	..				
	mit			..	..	..	..
	7. A. Sg.						
15.	1. Tag og	..					
	Tag		..	..	..	..	..
19.	5. sætter	..					
	sætte.		..	..	..	..	..

		2a	b c	d	e	f	2g
	Anden Part.	1681	〃	〃	〃	〃	1686
	1 Sg.						
4.	8. Langs**)	..		..			..
	Langt		..		..	..	

		2a	b c	de	f	2g	V. P.
	3 Sg.						
6.	8. =Aar	..	..	..	..		
	=Aaer					..	
	=Aa						..

		2a	b c	de	f	2g	V. P.
	3 Sg.						
19.	2. Sinde=	..	..	..	..		
	synde=					..	..

		2a	b c	def	2g
	5 Sg.				
3.	3. Aar	..	..	..	
	Aare				..

		2a	b c	def	2g	V. P.
	6 Sg.					
2.	1. ligger...paa	..	..	..	..	
	neyer...med					..
	6. Naader	..	..	..		
	Naade				..	..
10.	3. =dynds	..	..	..		..
	=dynge				..	
12.	4. altid	..	..	..	..	
	daglig					..
V. 7—14 ..... udeladt i V. P.						

		2a	b c	def	2g	V. P.
	9 Sg.					
7.	2. dend	..	..	..		..
	denne				..	
	10 Sg.					
3.	1. smagte	..	..	..	..	
	smager					..
	11 Sg.*)					
8.	4. henhviſt	..	..		..	
	henviſt			..		
	12 Sg.					
13.	3. en	..	..	..		
	end				..	
	14 Sg.					
7.	2. Qvide	..	..		..	
	Qvinde			..		
	16 Sg.					
6.	1. mit	..	..	..		
	mig				..	
7.	3. Borde	..	..	..		
	Bordet				..	

*) Ogsaa den svenske Oversætter (Sam. Columbus, 1693) har Barn. Det Rigtige er Bøn, jfr. Dav. Pſ. 102. 18.

**) I Hjertesuk efter 5te Sang L. 5. læse alle Udgaver: langs ned.

*) Mod Kinges Forfatterskab til Psalmen: „Far Verden, far vel" er der reist Tvivl af Udgiverne af „Den danske Psalmedigtning" (1—2, Kbhvn 1846), men med svage Grunde, hvilket paa et andet Sted skal blive godtgjort.

	19 Sg.	2a	bc	d f	e	2g
2.	2. Aar*)	..	..			..
	Ord			..	..	
	„ tallte	..	..			..
	talte			..	..	
6.	6. Skyggis	..	b			..
	Styttis		c	..		
	Strottis				..	

*) Uagtet Læsemaaden Da næp et Ord jeg talte giver Mening og ogsaa er fulgt i den svenske Oversættelse (När jag knapt kunde lalla), maa man dog baade med Hensyn til Udgaverne og til Mening og Rim foretrække Læsemaaden Da næp et Aar jeg tallte.

	5. Sk (efter 20 Sg).	2ab	c	d	e f	2g
	7. tunder*)	..	..	..	..	..
	8. Stang	..	c .)			..
	Stand		..	..		

afrevet i d.
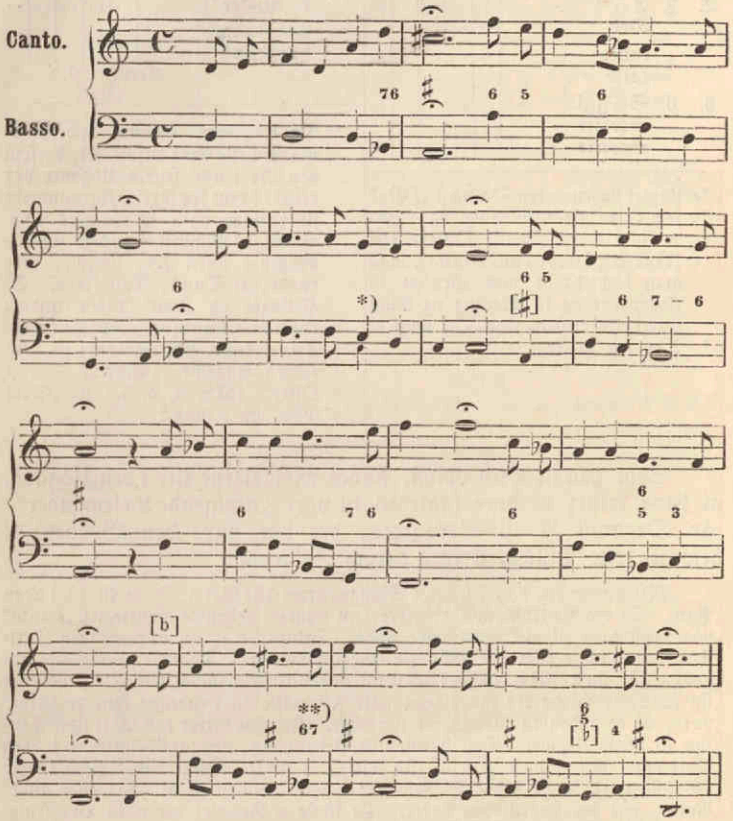
*) Da Udgaverne stemme, vilde Læsemaaden ikke være anført her, dersom den ikke i alle senere Udgaver var rettet: i dem fra forrige Aarhundrede til tumler og i P. Fengers Udg. af Kingos Psalmer til tuder. Tunde bruges i Norsk for: hvirvle, løbe rundt, af Tund, Rundkreds. S. Hallager og Ivar Aasen under: tunna (Tunnsot Hovedsvimmel, Tunnaknut, Hvirvelvind); jfr. Dorothea Engelbr. „Siælens Sang-Offer", 1678, 3, v. 5 l. 6: „Som løber om i tund."

Som paa sit Sted oplyst, findes Melodierne ikke i den Udgave, vi have fulgt; de høre saaledes til vore „afvigende Læsemaader". Hr. Organist A. P. Berggreen, der har havt den Godhed at besørge dette Tillæg, skriver derom Følgende:
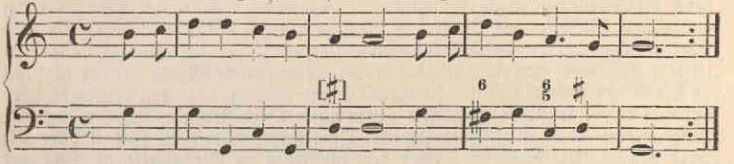
„Melodierne Nr. 1 til 7 staae i Sjungechorets 1ste Part; Nr. 8 til 15 i 2den „Part. De ere der trykte med de ældre, nu mindre bekjendte Tonetegn; „Canto" „paa venstre og „Basso" paa høire Side. Takttegnet er vel anført, men Takt-„stregerne mangle eller ere anbragte meget vilkaarligt. Noderne i den ældste Ud-„gave af 1ste Part (1674) trænge i høi Grad til den Undskyldning, som Kingo udbeder „sig for dem; thi de ere saa aldeles „ikke saa nætte og kiendelige som de burde" „være, at de endogsaa tildeels ere ulæselige. Jeg har derfor kun taget lidet Hen-„syn til denne Udgave. Den harmoniske Behandling, især af Melodierne i 2den „Part (og i den nævnte Udg. af 1ste Part), er meget mangelfuld. Beziffringen „i Basstemmen til de første 7 Melodier er ofte kommen til at staae over andre „Noder, end de, hvortil den hører. De sidste 8 Melodier ere uden Beziffring, „med Undtagelse af eet Sertal i Nr. 8 og 9 og to Sertal i Nr. 15.

„Jeg har ombyttet de ældre Noder med de nu brugelige; afdeelt dem i „Takter; stillet „Basso" under „Canto"; berigtiget Beziffringen, og for Tydelig-„heds Skyld tilføiet nogle Signaturer i Klammere. Ligeledes har jeg rettet „aabenbare „Vildelser udi Trykken"; men hvor jeg i denne Henseende ikke blev „ledet af nogen af de forhaandenværende Udgaver, har jeg anbragt mine Ret-„telser i Klammere eller med mindre Noder. Paa samme Maade har jeg søgt hist „og her at tilveiebringe en bedre harmonist Sammenhæng, uden dog derved at have „opnaaet et, velgrundede musikalske Fordringer tilfredsstillende Resultat, der ikke „kunde vindes uden en gjennemgribende Omarbeidelse; men en saadan vilde ikke „være paa sit rette Sted her, hvor der tilsigtedes en Gjengivelse af Det, der „forefandtes hos Kingo."

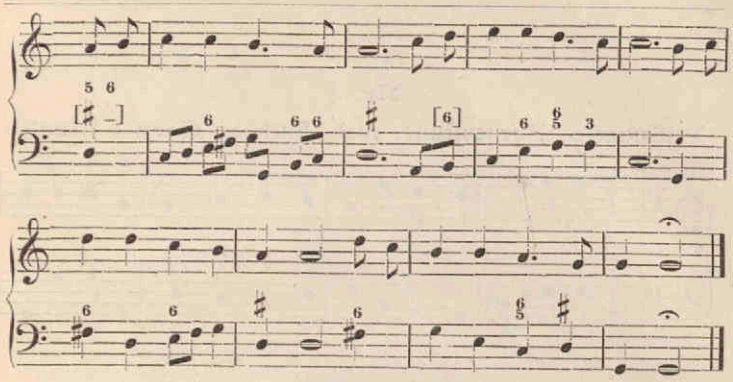
Nr. 1.
Rind nu op i JEsu Navn.

Nr. 2.
Siæl og Hierte, Sind og Sandser.
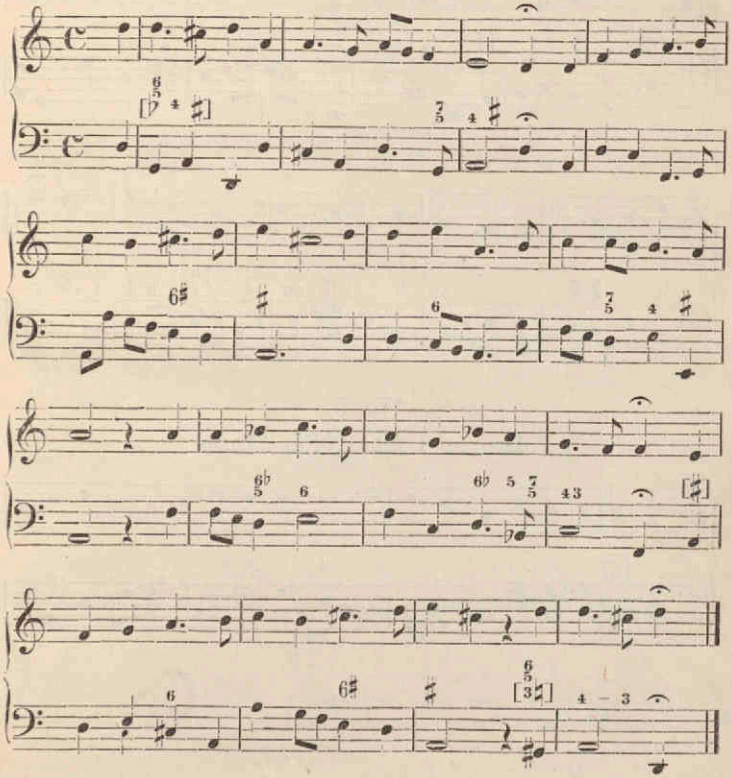

*) Vil man beholde e, maa derover sættes 6.
**) Septimen er her at betragte som en „forudtagen" Tone. I 2den Part af „Sjungechoret", hvor Melodien atter er trykt, staae Tallene i omvendt Orden (7 6).

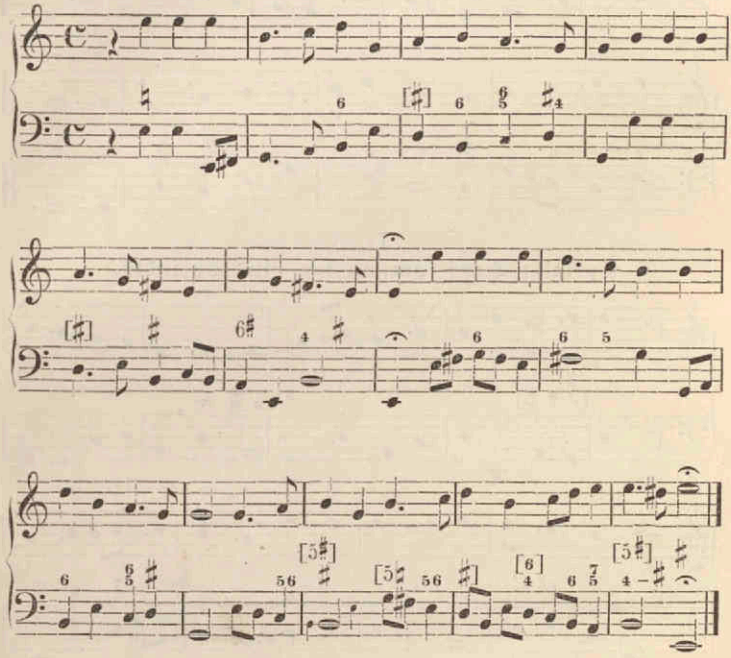
Nr. 3.

Lykſalig Dag! ſom nu ſaa blid oprinder.

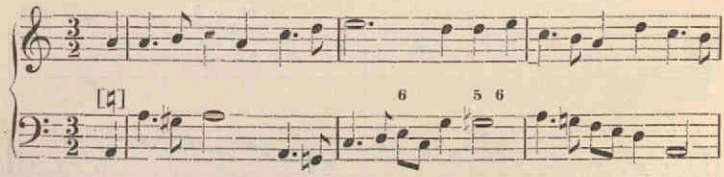
Nr. 4.
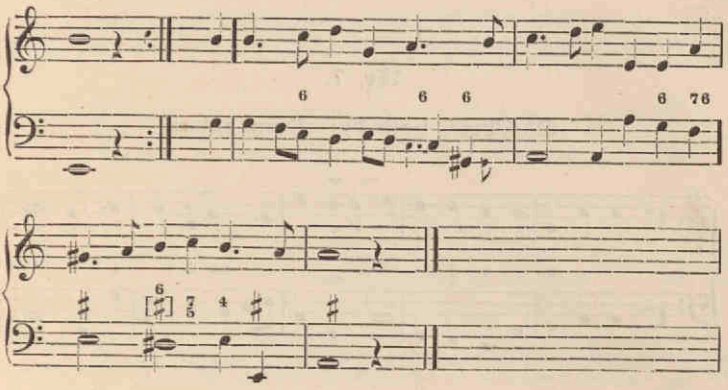
Velkommen Morgenstund, med Guld og Gavn i Mund.

Nr. 5.

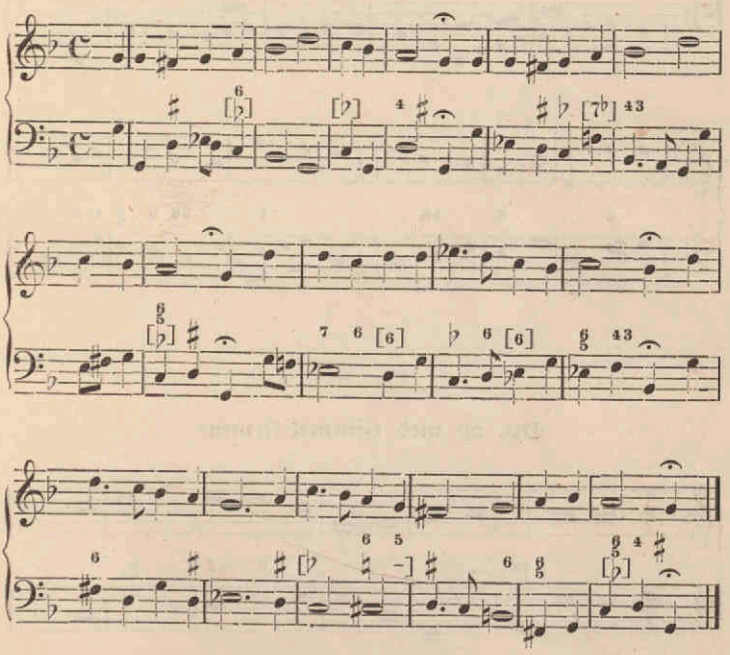
Op, op i søde JEsu Navn.

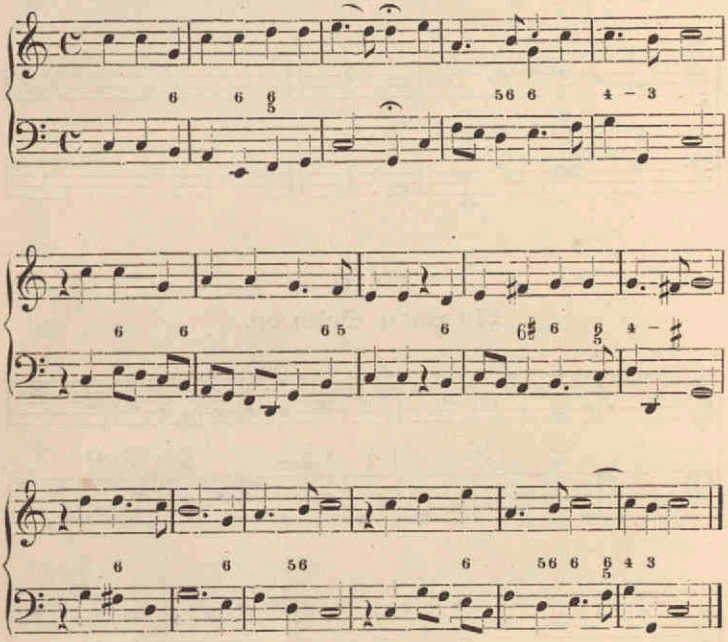
Nr 6.

Nu rinder Solen op.
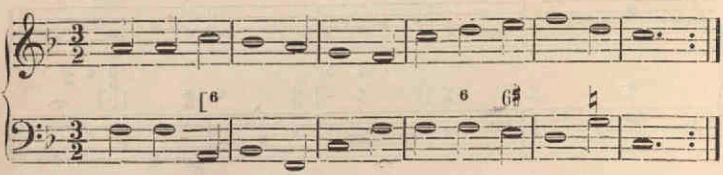

Nr. 7.
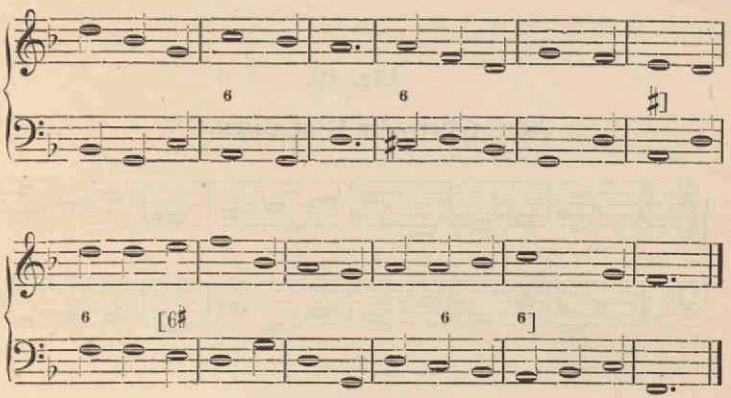
O HErre, hold djn' Øren aaben.

Nr. 8.

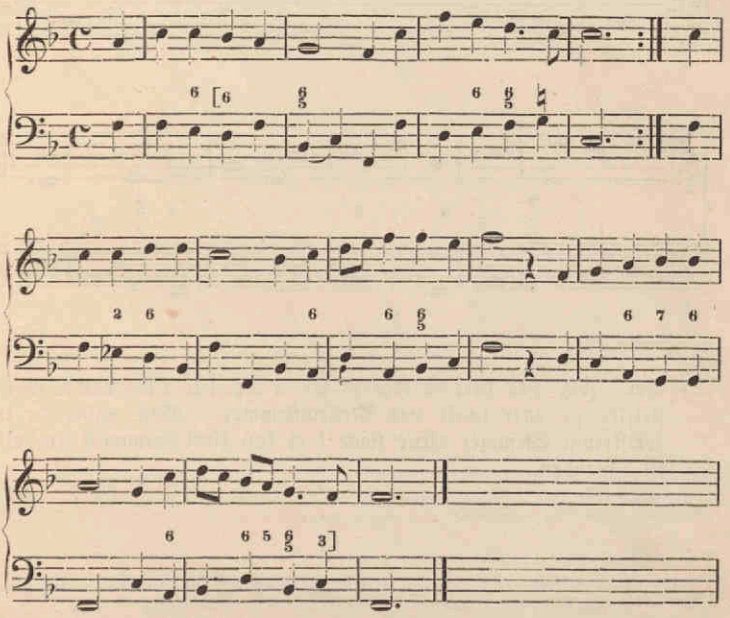
Op, op med Himmel-ſtemme.

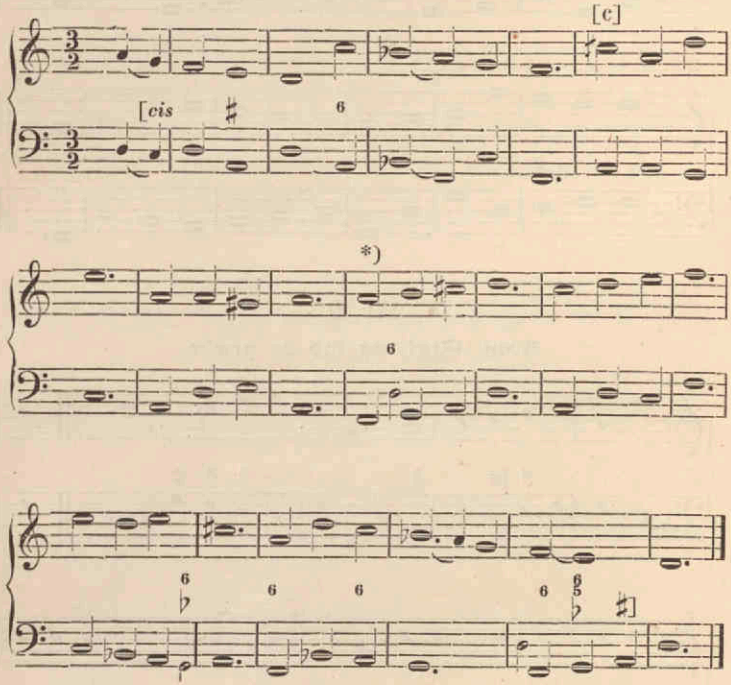
Nr. 9.

Kom, Siæl, og lad os græde.

Nr. 10.

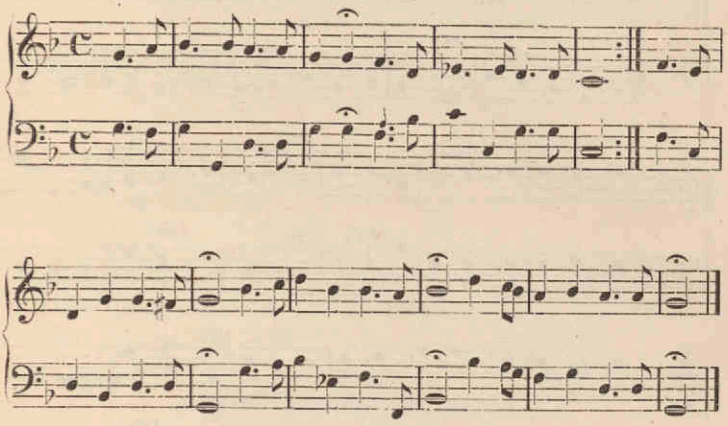
Ach! HErre, see Min Hierte-Vee.

*) Her, som paa flere Steder (f. Gr. i Nr. 14, 14de Takt), synes sletikke at være tænkt paa Mellemstemmer. Men ogsaa de to foreskrevne Stemmer alene staae i et kun lidet harmonisk Forhold til hinanden.
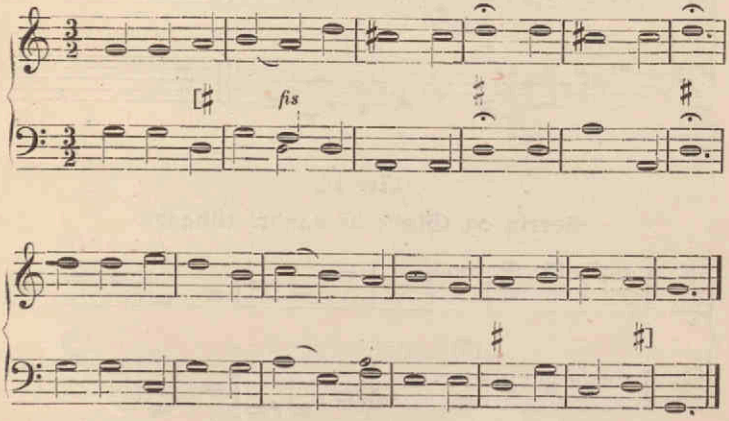
Nr. 11.

Himmel-søde Gud og Fader!

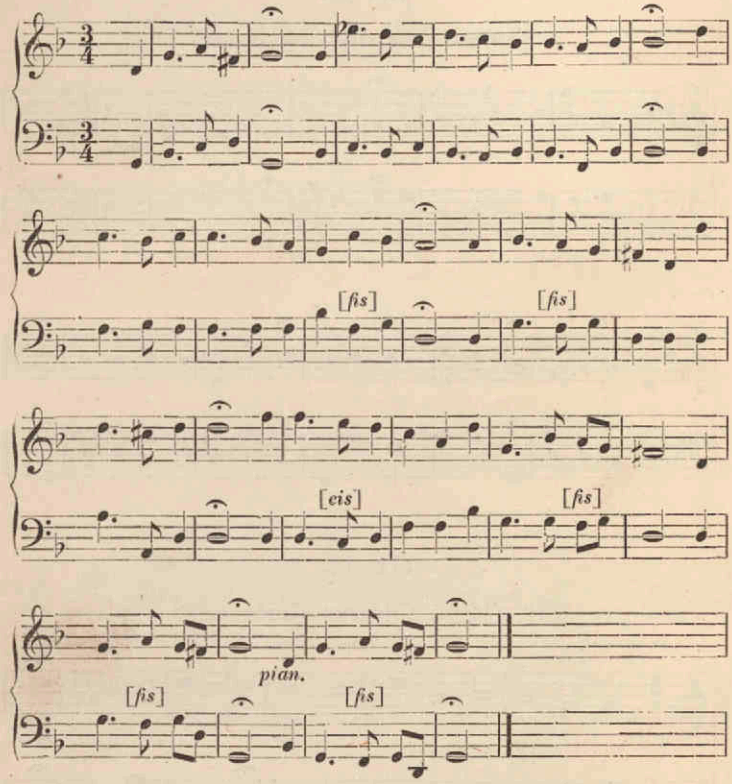
Nr. 12.

Tak, JEsu, Siælens Hyrde good.
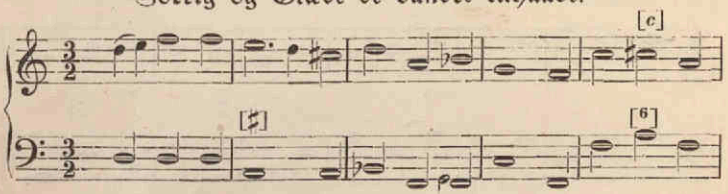

Nr. 13.

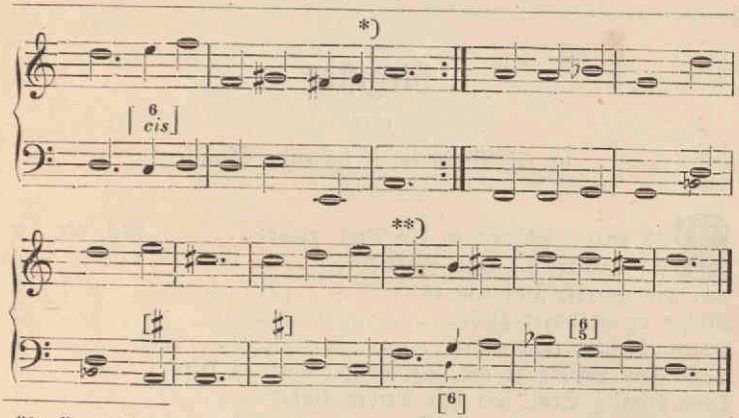
Far, Verden, far vel.

Nr. 14.

Sorrig og Glæde de vandre tilhaabe.

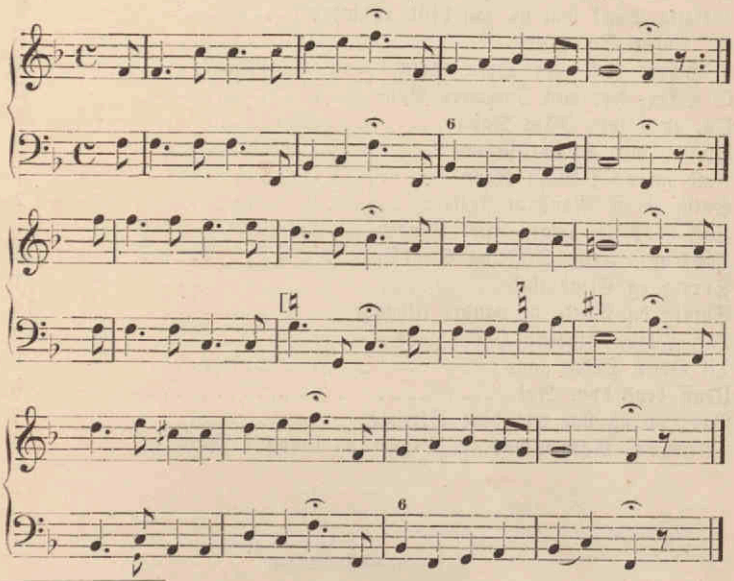

*) En Afskrift, der er indheftet i een af Udgaverne paa Kongens Bibliothek (ovenfor betegnet som 2a), har til samme Bas følgende bedre Læsemaade i 7de Takt af Melodien:

**) Slg. Nr. 10, 9de Takt.

Nr. 15*).

I JEsu Himmel-søde Navn.

*) Hos Kingo indskudt ved Anden V. 19de S.; 1ste Vers er sat under Noderne.

Register

over

de til Melodierne hørende Sange.

Ach HErre lad dog ey din Vred' opfyde	Mel. Nr.	3
Ach! HErre see Min Hierte-Vee	—	10
Ach, min HErre, straf mig ey	—	1
Blusser op og værer glade	—	2
Dagen er snart runden hen	—	1
Dend klare Sool gaar ned, Det qvelder meer og meer	—	4
Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder	—	3
Det mulner mod den mørke Nat	—	5
Far, Verden, far vel	—	13
Gud vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed	—	4
HErre Gud mit Hiertis Glæde	—	11
Himmel-søde Gud og Fader	—	11
I JEsu Himmel-søde Navn	—	15
Kom, Siæl, og lad os græde	—	9
Lykfalig Dag! som nu saa bliid oprinder	—	3
Nu rinder Solen op	—	6
O HErre, hold din[2] Øren aaben	—	7
O HErre hør min Jammers Bøn	—	5
Op, op i søde JEsu Navn	—	5
Op, op med Himmel-stemme	—	8
Rind nu op i JEsu Navn	—	1
Salig er en Mand at skatte	—	2
See, hvor sig Dagen atter skynder	—	7
Siæl og Hierte, Sind og Sandser	—	2
Sorrig og Elendighed	—	1
Sorrig og Glæde de vandre tilhaabe	—	14
Tak, JEsu, Siælens Hyrde good	—	12
Til Hvile Solen gaar	—	6
Udaff dend dybe Nød	—	6
Vaag op og slae paa dine Strenge	—	7
Velkommen Morgenstund, med Guld og Gavn i Mund	—	4

****